

บทที่ 6

การวิเคราะห์ความคิดเห็น เกี่ยวกับสถาบันปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยจากแบบสอบถาม

6.1 แนวทางการศึกษา

การศึกษาสถาบันปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย โดยศึกษาจากทฤษฎีและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ลักษณะทางภาษาของกลุ่มอาจารย์ที่เลือกเป็นกรนีศึกษา และจากการสัมภาษณ์ทั้งกลุ่มสถาบันปัตยกรรม สถาบันปัตยกรรมน้ำและกลุ่มน้ำใช้สถาบันฯ โดยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาดังกล่าว มาวิเคราะห์เพื่อสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสถาบันปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย โดยใช้สอบถามกลุ่มอาจารย์ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสถาบันปัตยกรรม และกลุ่มนักศึกษาทั่วไปกลุ่มละ 150 คน เพื่อผู้ศึกษาหาสักขย์อีสานร่วมสมัย แนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาบันปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในอนาคต

การกำหนดตัวแปร

การกำหนดตัวแปรของ การศึกษาสถาบันปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย มีดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรควบคุม ได้แก่ ลักษณะทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ ภูมิภาค ศึกษา อาชีพและรายได้
2. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ขาวีพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งในที่นี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม อาจารย์สถาบันปัตยกรรม และกลุ่มนักศึกษาทั่วไป
3. ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้ ความเข้าใจและทัคคติต่อสถาบันปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย ปัจจัย แวดล้อมประเทินต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบของสถาบันปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย ลักษณะ อีสานของสถาบันปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย และแนวทางในการพัฒนาสถาบันปัตยกรรมอีสานในอนาคตจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ประเด็นที่ศึกษา

ประเด็นต่าง ๆ ของ การศึกษาเกี่ยวกับสถาบันปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย มีดังนี้

1. การรับรู้ ความเข้าใจและทัคคติต่อสถาบันปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย
2. ปัจจัยแวดล้อมประเทินต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบของสถาบันปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย
3. ลักษณะอีสานของสถาบันปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย
4. แนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาบันปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในอนาคต

การหาค่าประเมินที่ศึกษา

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลนี้มุ่งเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัย จากกรุ่นสถาปนิกทั่วไปและกรุ่นบุคคลทั่วไป แบ่งออกเป็น

- การศึกษาหาค่าความคิดเห็นของกรุ่นสถาปนิกทั่วไปและกรุ่นบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการรับรู้ ความเข้าใจและทัศนคติต่อสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัย

ในการศึกษาหาค่าความคิดเห็นของกรุ่นสถาปนิกทั่วไปและกรุ่นบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการรับรู้ ความเข้าใจและทัศนคติต่อสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัย โดยกำหนดระดับค่าในการประเมินให้ 5 ระดับ ดังนี้

- = ระดับค่าความเห็นที่awayมาก
- = ระดับค่าความเห็นที่awayน้อย
- = ระดับค่าความเห็นที่awayปานกลาง
- = ระดับค่าความเห็นที่awayมาก
- = ระดับค่าความเห็นที่awayมากที่สุด

- การศึกษาหาค่าความคิดเห็นของกรุ่นสถาปนิกทั่วไปและกรุ่นบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อม ประเด็นต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบของสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัย

ในการศึกษาหาค่าความคิดเห็นของกรุ่นสถาปนิกทั่วไปและกรุ่นบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับปัจจัย แวดล้อมประเด็นต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อรูปแบบของสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัย ได้แก่ สื่อความเมินอิسلامโดยการพัฒนา ศิลปะ คิดใหม่และปูทางให้มีรูปแบบสถาปัตยกรรม การเคารพภูมิปัญญาท้องถิ่น และคำนึงถึงความหมายสมกับบุคคลที่เปลี่ยนไป โดยกำหนดระดับค่าในการประเมินให้ 5 ระดับ ดังนี้

- = ระดับค่าที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัยน้อยมาก
- = ระดับค่าที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัยน้อย
- = ระดับค่าที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัยปานกลาง
- = ระดับค่าที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัยมาก
- = ระดับค่าที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัยมากที่สุด
และ
- = ระดับค่าความหมายสมกับการพัฒนางานสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัยน้อยมาก
- = ระดับค่าความหมายสมกับการพัฒนางานสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัยน้อย
- = ระดับค่าความหมายสมกับการพัฒนางานสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัยปานกลาง
- = ระดับค่าความหมายสมกับการพัฒนางานสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัยมาก
- = ระดับค่าความหมายสมกับการพัฒนางานสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัยมากที่สุด

3. การศึกษาหาค่าความคิดเห็นของครุ่นสถาปนิกทั่วไปและครุ่นบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับลักษณะอีสาน ของสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย

ในการศึกษาหาค่าความคิดเห็นของครุ่นสถาปนิกทั่วไปและครุ่นบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะ อีสานทั้งในเชิงนามธรรมและชุมชนของสถาปัตยกรรมอีสานในประเทศไทย โดยกำหนดระดับค่าในการ ประเมินให้ 5 ระดับ ดังนี้

- 1 = ระดับค่าความเป็นลักษณะอีสานน้อยมาก
- 2 = ระดับค่าความเป็นลักษณะอีสานน้อย
- 3 = ระดับค่าความเป็นลักษณะอีสานปานกลาง
- 4 = ระดับค่าความเป็นลักษณะอีสานมาก
- 5 = ระดับค่าความเป็นลักษณะอีสานมากที่สุด

4. การศึกษาหาค่าความคิดเห็นของครุ่นสถาปนิกทั่วไปและครุ่นบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนวโน้มและ แนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในอนาคต

ในการศึกษาหาค่าความคิดเห็นของครุ่นสถาปนิกทั่วไปและครุ่นบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับแนว โน้มและแนวทางการพัฒนาสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในอนาคตในประเทศไทย โดยกำหนดระดับค่าในการ ประเมินให้ 5 ระดับ ดังนี้

- 1 = ระดับค่าความเห็นด้วยน้อยมาก
- 2 = ระดับค่าความเห็นด้วยน้อย
- 3 = ระดับค่าความเห็นด้วยปานกลาง
- 4 = ระดับค่าความเห็นด้วยมาก
- 5 = ระดับค่าความเห็นด้วยมากที่สุด

การรวมรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามของครุ่นสถาปนิกทั่วไปและครุ่นบุคคลทั่วไป โดยการสุ่ม ตัวอย่างครุ่นสถาปนิกทั่วไปจากหน่วยงานของเอกชนและหน่วยงานราชการต่าง ๆ จำนวน 150 คน โดยการใช้ สัดส่วนจากจำนวนสถาปนิกในประเทศไทย ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 5563 คน แบ่งเป็นสถาปนิกที่ทำงานเอกชน 4061 คน หรือประมาณ 73 % ของสถาปนิกทั้งหมด และข้าราชการ 1502 คน หรือประมาณ 27% ของสถาปนิก ทั้งหมด (ตามคุณลักษณะของสถาปนิกที่ได้รับอนุญาต 2541 ที่ได้รับอนุญาตถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2540) และครุ่นบุคคลทั่วไปจำนวน 150 คน โดยจะใช้เกณฑ์สัดส่วนของหน่วยงานเอกชนและหน่วยงานราชการตั้ง กันต่อไป

การศึกษาและพัฒนาคุณภาพ

ผลที่ได้จากการแบบสอบถามครั้งนี้ เป็นภาควิเคราะห์ความคิดเห็นของทั้งกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป จะนำไปใช้ศึกษาและพัฒนาช่องทางการศึกษาที่ได้ตั้งไว้ให้นั้น ดัง

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันอีสานจะได้รับอิทธิพลของสถาปัตยกรรมตะวันตกและสถาปัตยกรรมไทย (ภาคกลาง) เรียนรู้มาก สังเกตได้จากการสถาปัตยกรรมทั่วไปในอีสาน แต่ท่านกล่าวความหลากหลายดังกล่าว พบว่ามีทิศทางความเคลื่อนไหวของสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย ซึ่งเกิดจากความสนใจและใส่ใจศึกษาของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปบางส่วน ทั้งนี้ เป็นการรับเอาอิทธิพลทั้งฐานของบุญญาหรือเด่นอีสานดังเดิม มาใช้ในการพัฒนาแนวความคิดและรูปแบบของสถาปัตยกรรมใหม่ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของรูปแบบสถาปัตยกรรมในอดีตกับปัจจุบัน ทั้งยังเน้นการลงทุนกับสถาปัตยกรรมท้องถิ่นอีสาน และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ วัสดุและเทคโนโลยีของบุคคลที่เปลี่ยนไป โดยทั้งกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไปเริ่มให้ความสนใจกับแนวความคิดดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น

ตอนที่สี่

1. ในงานสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยมีลักษณะอีสานร่วมสมัยทั้งในเชิงนวนธรรมและเชิงรูปพรรณ ซึ่งเป็นการพัฒนาสืบสานจากลักษณะอีสานในอดีต เพื่อพัฒนาแนวความคิดและรูปแบบของสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในปัจจุบัน
2. ลักษณะอีสานร่วมสมัยที่ได้จากการศึกษาจะเป็นที่ยอมรับของทั้งกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป
3. ค่าการรับรู้ ความเข้าใจและการยอมรับต่อสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปยอมรับมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องจากกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีประสบการณ์ทางวิชาชีพและได้รับการศึกษาทางสาขาสถาปัตยกรรม

6.2 แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ภาควิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามการเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย ได้แก่ การรับรู้ ความเข้าใจและทัศนคติต่อสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย ปัจจัยแวดล้อมประเด็นต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบของสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย ลักษณะอีสานของสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย แนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในอนาคต โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับ SPSS ด้วยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) เพื่อหาค่าระดับความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย และการทดสอบด้วยวิธี t-test และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่ม โดยมีแผนทางในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ถ้าความคิดเห็นของกุ่มสถาปนิกทั่วไปและกุ่มบุคคลทั่วไปต่อประเด็นด้าน ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย

ความคิดเห็นต่อประเด็นด้าน ๆ ของสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย			
	กุ่มสถาปนิกทั่วไป		
ประเด็นด้าน ๆ เกี่ยวกับสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย	<table border="1"> <tr> <td style="text-align: center;">↑ ↓</td><td style="text-align: center;">↑ ↓</td></tr> </table>	↑ ↓	↑ ↓
↑ ↓	↑ ↓		

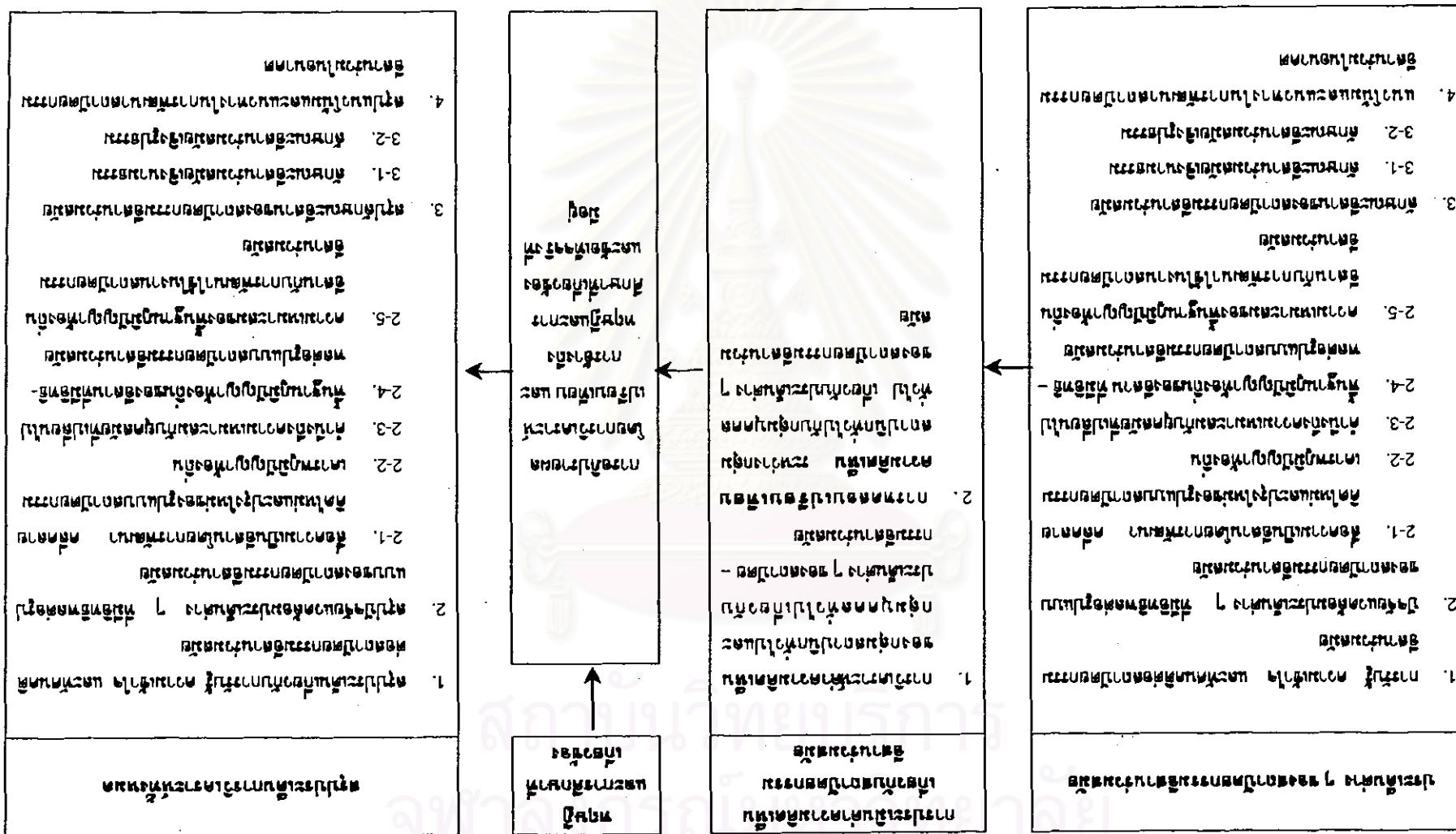
แผนภูมิที่ 6.1 แสดงค่าความคิดเห็นของกุ่มสถาปนิกทั่วไปและกุ่มบุคคลทั่วไปต่อประเด็นด้าน ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย

2. การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกุ่มบุคคลทั่วไปต่อประเด็นด้าน ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย

ความคิดเห็นต่อประเด็นด้าน ๆ ของสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย			
	กุ่มสถาปนิกทั่วไป		
ประเด็นด้าน ๆ เกี่ยวกับสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย	<table border="1"> <tr> <td style="text-align: center;">← →</td><td style="text-align: center;">← →</td></tr> </table>	← →	← →
← →	← →		

แผนภูมิที่ 6.2 แสดงเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกุ่มบุคคลทั่วไปต่อประเด็นด้าน ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย

ឧប្បជ្ជកម្ម ៦.៣ តារាងពាណិជ្ជកម្មសាខាអាសយដ្ឋាន

6.3 การวิเคราะห์ค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไปเกี่ยวกับสถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัย

แปลงประเด็นเดิม ฯ ของการวิเคราะห์ค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับสถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัย ได้ดังนี้

- การรับรู้ ความเข้าใจและทักษะที่เกี่ยวข้องกับตัวต่อสถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัย
- ปัจจัยแวดล้อมประเที่ยงฯ ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบของสถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัย
- ลักษณะของสถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัย
- แนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมในอนาคต

6.3.1 การวิเคราะห์ค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับการรับรู้ ความเข้าใจและทักษะที่เกี่ยวข้องกับตัวต่อสถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัย

แปลงหัวข้อในการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

- การวิเคราะห์ค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับการรับรู้ ความเข้าใจและทักษะที่เกี่ยวข้องกับตัวต่อสถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัย
- ลักษณะของสถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัย

ก. การวิเคราะห์ค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับการรับรู้ ความเข้าใจและทักษะที่เกี่ยวข้องกับตัวต่อสถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัย

ตารางที่ 6.1 ก-1 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับการรับรู้ ความเข้าใจและทักษะที่เกี่ยวข้องกับตัวต่อสถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัย

การรับรู้ ความเข้าใจและทักษะที่เกี่ยวข้องกับตัวต่อสถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัย	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัย			
	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป Mean ₁ , SD ₁	กลุ่มนักศึกษาทั่วไป Mean ₂ , SD ₂	t	ค่า Mann
● ท่านมีความเข้าใจสถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัยมาก	2.46 .99	2.14 .95	2.90*	
● เอกลักษณ์สถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัยในปัจจุบัน ยังไม่เด่นชัด	3.11 1.02	3.06 1.07	.44	
● สถาบันปัจจัยการเรียนรู้ร่วมสมัยมีลักษณะเชิงบวกต่อการเรียนรู้ร่วมสมัย	4.14 .87	4.14 .87	.00	

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การใช้เครื่องมือความคิดเห็นของกูุ้่นสถาปนิกทั่วไปและกูุ้่นบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับความเข้าใจต่อสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยนั้น พบร่างกูุ้่นสถาปนิกทั่วไปและกูุ้่นบุคคลทั่วไปนั้นดังก็ยังรับร่วมมืออยู่ ผลกระทบของสถาปัตยกรรมอิสานในปัจจุบันนี้มีความเด่นชัดในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย เอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมอิสานในปัจจุบันนี้มีความเด่นชัดในระดับปานกลาง และสถาปัตยกรรมอิสานความมีลักษณะอิสานร่วมสมัย

การทดสอบเปรียบความคิดเห็นระหว่างกูุ้่นสถาปนิกทั่วไปกับกูุ้่นบุคคลทั่วไป ในประเด็นการรับรู้ ความเข้าใจและทัศนคติต่อสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยนั้น โดยทางสถิติตัวบivariate t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า หัวกูุ้่นสถาปนิกและหัวกูุ้่นบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นแตกต่างกันเฉพาะในเรื่องของความเข้าใจต่อสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัย โดยค่า t-test ที่ค่านวนได้มีค่าเท่ากับ 2.90 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดให้ แสดงว่ากูุ้่นสถาปนิกทั่วไปจะมีความรู้และเข้าใจในสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยมากกว่ากูุ้่นบุคคลทั่วไป

อภิปรายผล เกี่ยวกับการรับรู้ ความเข้าใจและทัศนคติต่อสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยจากการวิเคราะห์ข้างต้น พบร่างกูุ้่นสถาปนิกทั่วไปมีความรู้และเข้าใจในสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยมากกว่ากูุ้่นบุคคลทั่วไป หัวนี้ เพาะาะกูุ้่นสถาปนิกทั่วไปมีประสบการณ์จากสาขาอาชีพ และได้รับการศึกษาทางสาขาวิชาสถาปัตยกรรม จึงส่งผลให้ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจในสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยแตกต่างกัน ดังที่ วิมลสิทธิ์ นาฯยานถุ (2530: 62-63 และ 75-77) ได้อธิบายไว้ว่า เนื่องจากประสบการณ์ในอดีตของบุคคล มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้น โดยผลของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากการประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกันของบุคคล ผลของการรับรู้มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่บุคคลรู้หรือสึกมาก่อน ซึ่งมีประสบการณ์ในอดีตของผู้รับรู้ หัวนี้ ประสบการณ์ของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้โดยละเอียดสิ่งที่รับรู้เข้ามา

แต่ถึงอย่างไร หัวกูุ้่นสถาปนิกทั่วไปจะกูุ้่นบุคคลทั่วไปต่างมีความเข้าใจในสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย หัวนี้ อาจเป็นเพาะะยังมีการประชารสัมพันธ์ วิเคราะห์ วิจัย เพื่อสร้างความรู้และเข้าใจในสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยที่ไม่จริงจังและเจาะลึก หรือเพาะะลักษณะอิสานร่วมสมัยในปัจจุบันยังไม่เด่นชัด และมีอาการตัวอย่างที่สื่อถึงลักษณะอิสานร่วมสมัยบ้างไม่มาก โดยเฉพาะหากเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับระดับความคิดเห็นของหัวกูุ้่นสถาปนิกที่ประดิษฐ์ เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยในปัจจุบันยังไม่เด่นชัด และสถาปัตยกรรมในอิสานความมีลักษณะอิสานร่วมสมัย โดยมีความคิดเห็นในระดับปานกลางค่อนข้างมาก หัวนี้ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับความคิดเห็นของ นิฯ หิญรีกันน์ (2536: 63) ที่ว่า สถาปัตยกรรมของประเทศไทยมีความแปรปักษ์แยกต่างกันในแต่ละภาคทำให้มีเอกลักษณ์กันหลากหลาย ความมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาปัตยกรรมในแต่ละภาค พัฒนาบนรากเหง้าและพื้นฐานเดิม เพื่อดำเนินรักษาลักษณะจำเพาะของท้องถิ่นต่อไป

ตารางที่ 6.1ก-2 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะ
อิสานร่วมสมัยที่เหมาะสมกับอาคารประเภทต่าง ๆ

รายการประเภทต่าง ๆ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสักษณะเชื่อถือว่ามีสมัย ที่เหมาะสมกับรายการประเภทต่าง ๆ					
	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป (จำนวน)		กลุ่มนักศึกษาทั่วไป (จำนวน)		รวม	ลำดับ
รายการมาตรฐาน						
● สถานที่ราชการ	116.00	2	77.00	3	193.00	2
● สถาบันการศึกษา	86.00	3	76.00	4	162.00	4
● อาคารธุรกิจ (ห้างสรรพสินค้าและอาคารสำนักงานเป็นต้น)	3.00	8	7.00	7	10.00	8
● โรงเรียน	25.00	5	63.00	5	88.00	5
● อาคารทางพุทธศาสนา (วัด)	123.00	1	115.00	1	238.00	1
รายการทั่วไป						
● บ้านพักอาศัย	80.00	4	87.00	2	167.00	3
● คอนโดมิเนียม	5.00	7	10.00	6	15.00	7
● ห้องแต่ง	9.00	6	7.00	7	16.00	6

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกที่ร่วมแข่งขันและกลุ่มนักศึกษาที่เข้าร่วมประกวด
ลักษณะอีสานในสถาปัตยกรรมเหมาะสมกับอาคารประเพณีที่บ้านนั้น พนักงานกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มนักศึกษาที่ร่วมประกวด
ความคิดเห็นร่วมกันว่า ลักษณะอีสานในสถาปัตยกรรมนี้เหมาะสมกับอาคารทางพุทธศาสนา อาคารของสถาบันที่
ราชการ อาคารบ้านพักอาศัยและอาคารของสถาบันการศึกษา โดยอาคารทางพุทธศาสนามีความเหมาะสมที่
สุดที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยว

อภิปรายผล พบว่าอาคารทางพุทธศาสนา อาคารซองสถาณที่ร้างการ อาคารซองสถาณบัน
การศึกษา และอาคารบ้านพักอาศัยมีความเหมาะสมที่จะต้องมีสักษณะอิฐถือ ทั้งนี้ ผลกระทบศึกษาถึงกล่าวถือ
กต่องกับความคิดเห็นของ วิมลสิทธิ์ ระหว่างวุ (2537: 88) ที่ว่า รูปแบบสถาปัตยกรรมแนวไทยควรมนัยน์
เหมาะสมกับอาคารทุกประเภทตามลำดับความเหมาะสม ดัง อาคารทางศาสนา อาคารสถาบันพระมหากรชติป
อาคารสถาบัน (การศึกษาฯ) อาคารราชชุมชน(ศาลากลาง ศาลาฯ) อาคารพาณิชย์ (โงนแวง ศูนย์การ
ค้าฯ) อาคารสมมติบุนไม่คงการอนุรักษ์และอาคารพักอาศัย เป็นต้น ในขณะที่รูปแบบไทยประเพณี รูป

แบบไทยเชิงพาณิชย์ รูปแบบไทยห้องกิน รูปแบบไทยเชิงอนุรักษ์ และรูปแบบไทยแบบผสมผสานนี้เหมาะสมกับอาหารเพียงบางประเภทเท่านั้น

๗. สรุปการวิเคราะห์การรับรู้ ความเข้าใจและทัศนคติต่อสถานี拜师学艺ช้านร่วมมัช

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถานะปนิภัยที่นำไปและกรุ่นบุคคลที่ไว้ในเรื่องการรับรู้ความเข้าใจและทัศนคติต่อสถาบันปัจยกรรมอีสานร่วมสมัย พบว่าต่างก็มีความเข้าใจในสถาบันปัจยกรรมอีสานร่วมสมัยในระดับปานกลางต่อน้ำหนักอยู่ เอกลักษณ์สถาบันปัจยกรรมอีสานมีความเด่นชัดในระดับปานกลางและสถาบันปัจยกรรมอีสานมีลักษณะอีสานเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ ลักษณะอีสานในสถาบันปัจยกรรมนั้นเหมาะสมกับอาหารทางพุทธศาสนา อาหารของสถาบันที่รำข้าว อาหารบ้านพักอาศัยและอาหารของสถาบันการศึกษา โดยอาหารทางพุทธศาสนามีความเหมาะสมที่สุดที่จะต้องมีลักษณะอีสาน

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของระหว่างกลุ่มสถานะปนิภัยที่นำไปกับกลุ่มบุคคลที่ไว้ไปเที่ยวบ้านการรับรู้ ความเข้าใจและทัศนคติต่อสถาบันปัจยกรรมอีสานร่วมสมัย พบว่ากลุ่มสถาบันปนิภัยที่นำไปและกรุ่นบุคคลที่ไว้มีความคิดเห็นของตัวเองที่ว่า เอกลักษณ์สถาบันปัจยกรรมอีสานในปัจจุบันยังไม่เด่นชัด สถาบันปัจยกรรมในอีสานมีลักษณะอีสาน โดยกลุ่มสถาบันปนิภัยที่นำไปจะมีความเข้าใจในสถาบันปัจยกรรมอีสานร่วมสมัยมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่ไว้ไป สะท้อนถึงความสนใจความเหมาะสมมากที่สุดที่จะต้องมีลักษณะอีสาน ทั้งนี้ กลุ่มสถาบันปนิภัยที่นำไปมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า อาหารที่สำคัญของลงมาที่ควรมีลักษณะอีสาน คือ อาหารของสถาบันที่รำข้าวและการและอาหารของสถาบันบ้านการศึกษาตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มนักศึกษาที่นำไปมีความคิดเห็นว่า ควรเป็นอาหารบ้านพักอาศัยและอาหารของสถาบันที่รำข้าวอาหารตามลำดับ

๖.3.2 การวิเคราะห์ค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถานะปนิภัยที่นำไปและกรุ่นบุคคลที่ไว้ไป เกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมประเทินต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถานี拜师学艺ช้านร่วมมัช

มองหัวข้อในการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

- สื่อความเป็นอีสานโดยการพัฒนา คลิปถ่าย คิดใหม่และปูชนียาของรูปแบบสถาบันปัจยกรรม
- เก้าอี้หุ้มผ้าญี่ปุ่นห้องกิน
- ดำเนินกิจกรรมเหมาะสมกับบุคคลที่เปลี่ยนไป
- พื้นฐานญี่ปุ่นห้องกินของอีสานที่มีอิทธิพลต่อสถาบันปัจยกรรมอีสานร่วมสมัย
- ความเหมาะสมของพื้นฐานญี่ปุ่นห้องกินอีสานกับการพัฒนาใช้ในงานสถาบันปัจยกรรมอีสานร่วมสมัย
- สรุปการวิเคราะห์แนวความคิด ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาบันปัจยกรรมอีสานร่วมสมัย

ก. สื่อความเป็นอิสานโดยการพัฒนาคือความคิดใหม่และปูรุ่งใหม่ของรูปแบบสถาปัตยกรรม

ตารางที่ 6.2ก ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป เปรียบเทียบความคิดที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย

แนวความคิด	ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวความคิด				
	ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย				ค่า t
	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป	กลุ่มบุคคลทั่วไป	Mean ₁	SD ₁	
• สื่อความเป็นอิสานโดยการพัฒนา คลี่คลาย คิดใหม่และปูรุ่งใหม่ของรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย	3.50	.93	3.20	.89	2.90*

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป เปรียบเทียบความคิดที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย พนับว่ากลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า การสื่อความเป็นอิสานโดยการพัฒนา คลี่คลาย คิดใหม่และปูรุ่งใหม่ของรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในระดับปานกลางค่อนข้างมาก ในขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปเห็นว่า มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในระดับปานกลาง

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีนัย โดยทางสถิติตัวอย่างวิธีการ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยค่า t-test ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.90 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มของสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า การสื่อความเป็นอิสานโดยการพัฒนา คลี่คลาย คิดใหม่และปูรุ่งใหม่ของรูปแบบสถาปัตยกรรมมีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

อภิปรายผล พนับว่าการสื่อความเป็นอิสานโดยการพัฒนา คลี่คลาย คิดใหม่และปูรุ่งใหม่ของรูปแบบสถาปัตยกรรมนั้นมีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในระดับปานกลางค่อนข้างมาก ผลการศึกษาดังกล่าวแสดงถึงความคิดเห็นของ วิมลสิทธิ์ נהรบากูร (2539: 48-65) ที่ว่า ลักษณะไทยในสถาปัตยกรรมนั้น หมายถึง ลักษณะที่มีความทันสมัยด้วยเทคโนโลยีและวัสดุที่ใช้ แต่ยังมีเด็กชาวชนบทกันด้วย เป็นการสร้างสรรค์ใหม่ เป็นการคิดด้านใหม่ ไม่ใช่การทำตามรูปแบบเดิม หรือพยายามเอารูปแบบเดิมมาให้ในลักษณะการปรับแต่ง แต่เป็นการปูรุ่งกันใหม่ โดยความคิดเห็นดังกล่าวย่อมรวมไปถึงลักษณะสถาปัตยกรรมอีสานด้วย

ทั้งนี้ กลุ่มสถาปนิกและห้องเรียนบุคคลที่ว่าไปมีความคิดเห็นแตกต่างกันในประเด็นดังกล่าว โดยกลุ่มบุคคลที่ว่าไปมีความคิดเห็นว่า การสื่อความยืนยันอีสานโดยการพัฒนา คลี่คลาย คิดใหม่ແຕบปุงในเมืองรูปแบบสถาปัตยกรรมนั้น มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานทั่วทั้งประเทศ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกลุ่มบุคคลที่ว่าไปมีความคุ้นเคย และเคยมีประสบการณ์การรับรู้ถึงภูมิปัญญาของสถาปัตยกรรมอีสานในอดีต ในขณะที่กลุ่มสถาปนิกที่ว่าไปมีความคิดเห็นว่า การสื่อความยืนยันจะดีขึ้นหากการพัฒนา คลี่คลาย คิดใหม่ແຕบปุงในเมืองรูปแบบสถาปัตยกรรม เพื่อให้เหมาะสมกับช่วงเวลาที่เปลี่ยนไปซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มสถาปนิกที่ว่าไปมีกระบวนการกรองรับรู้ถึงภูมิปัญญาของสถาปัตยกรรมอีสาน และความคิดเห็นชอบเดินทางที่ต้องซึ้งซ่อนในอีกรอบด้านหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะกลุ่มสถาปนิกที่ว่าไปมีประสบการณ์จากสาขาอาชีพ และได้รับการศึกษาทางสาขาวิชาสถาปัตยกรรม จึงส่งผลให้ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจในสถาปัตยกรรมอีสานทั่วทั้งประเทศต่างกัน ดังที่ วิมลศิริ หร่ายากร (2530: 62-63 และ 75-77) ได้อธิบายไว้ว่า เมื่อจากประสบการณ์ในอดีตของบุคคล มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อกระบวนการกรองรับรู้ที่เกิดขึ้น โดยผลกระทบของการรับรู้ที่แยกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมากมาจากประสบการณ์ในอดีตที่แยกต่างกันของบุคคล ผลกระทบของการรับรู้มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่บุคคลรู้หรือรู้สึกมาท่อน ซึ่งเป็นประสบการณ์ในอดีตของผู้รับรู้ ทั้งนี้ ประสบการณ์ของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้โดยประสบสัมผัสร่วมกัน

๙. เคราะห์ภูมิปัญญาทั้งสิ้น

ตารางที่ 6.29 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกที่ว่าไปและกลุ่มบุคคลที่ว่าไป เกี่ยวกับการคาดภูมิปัญญาทั้งสิ้นในประเด็นต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานทั่วทั้งประเทศ

การคาดภูมิปัญญาทั้งสิ้น ในประเด็นต่าง ๆ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การคาดภูมิปัญญาทั้งสิ้น						
	ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานทั่วทั้งประเทศ						
	กลุ่มสถาปนิกที่ว่าไป Mean, SD, ค่าตัวบ่งชี้	กลุ่มบุคคลที่ว่าไป Mean, SD, ค่าตัวบ่งชี้	t ค่าสถิติ	t ค่าตัวบ่งชี้	t ค่าสถิติ	t ค่าตัวบ่งชี้	t ค่าสถิติ
● ประยุกต์เลือกเขียนความคิดเห็น บุรุษมาใช้ให้เหมาะสม	3.96 .94 3	3.76 .94 2	1.84				
● รับรู้อิทธิพลรูปแบบของสถาปัตยกรรม พื้นถิ่น	3.67 .95 4	3.65 .91 4	.18				
● กลมกลืนกับสถาปัตยกรรมท้องถิ่น	3.44 1.02 5	3.31 .89 5	1.14				

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

ตารางที่ 6.2x ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาที่เกี่ยวกับการเคารพ
ภูมิปัญญาท้องถิ่นในประเทศไทย ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัย

การเคารพภูมิปัญญาท้องถิ่น ในประเทศไทย	ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การเคารพภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัย						
	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป Mean, SD, ลำดับ			กลุ่มนักศึกษาทั่วไป Mean, SD, ลำดับ			t จำนวน
	Mean	SD		Mean	SD	ลำดับ	จำนวน
● เลือกเทคนิค เทคนิคโล耶และรัสดุที่ เหมาะสมกับท้องถิ่นในปัจจุบันของ อิสาน	3.98	.99	2	3.75	1.02	3	1.95
● คำนึงถึงขั้นบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ การยอมรับของสังคมและวิถี ชีวิตร่วมสังคมอิสาน	4.00	1.01	1	3.90	.95	1	.88

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับการ
เคารพภูมิปัญญาท้องถิ่นในประเทศไทย ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยนั้น พบว่าทั้งกลุ่ม
สถาปนิกทั่วไปและทั้งกลุ่มนักศึกษาที่ทั้งสองกลุ่มนี้มีความคิดเห็นว่า ในประเทศไทยของชนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ
การยอมรับของสังคมและวิถีชีวิตร่วมสังคมอิสานมีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยมากที่สุด

โดยกลุ่มสถาปนิกทั่วไปให้ความสำคัญของลงมา คือ การเลือกเทคนิค เทคนิคโล耶และรัสดุที่เหมาะสม
กับท้องถิ่นในปัจจุบันของอิสาน ประยุกต์เลือกเข้าແນວคิดบริบทภูมิปัญญา ให้ให้เหมาะสม การรับข้อเสนอแนะ
ของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และความกลมกลืนกับสถาปัตยกรรมชั้นเดียวตามลำดับ

ในขณะที่กลุ่มนักศึกษาทั่วไปให้ความสำคัญของลงมา คือ การประยุกต์เลือกเข้าແນວคิดบริบทภูมิปัญญา
ให้ให้เหมาะสม การเลือกเทคนิค เทคนิคโล耶และรัสดุที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในปัจจุบันของอิสาน การรับข้อเสนอแนะ
ของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และความกลมกลืนกับสถาปัตยกรรมชั้นเดียวตามลำดับ

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มนักศึกษาทั่วไป
เกี่ยวกับการเคารพภูมิปัญญาท้องถิ่นในประเทศไทย ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัย โดย
ทางสถิติตด้วยวิธีการ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและทั้งกลุ่มนักศึกษาทั่วไปมีความ

คิดเห็นเหมือนกันในทุกประเด็น เกี่ยวกับการคาดคะเนปัญญาห้องกินที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสาน รวมสมัย

ข้อวิเคราะห์ พนักงานประจำของชุมชนสามารถเนี่ยมประเมิน ความเชื่อ การยอมรับของสังคม และวิถีชีวิตริบัติของสังคมอีสานมีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยมากที่สุด ผลการศึกษาดังกล่าว สอดคล้องกับความคิดเห็นของ วินดลิธธ์ หวานกร (2530: 68) ที่ว่า เมื่อกาลังออกแบบโดยคำนึงถึงรากฐาน ทางวัฒนธรรมที่รองรับแบบอย่างของสถาปัตยกรรม เช่นเป็นแนวทางที่เหมาะสมกับผู้อพยพหรือผู้ใช้ ซึ่งต้อง มีแบบอย่างและรูปแบบที่สะท้อนมาจากการพากษาความเชื่อมโยง หรือวัฒนธรรมในห้องกิน หรือเรียกแนวทางการออกแบบนี้ว่า แนวริบัตินิยม

สำหรับประเด็นการเลือกเทคนิค เทคนิคใดบีและรักดูที่เหมาะสมกับห้องกินในปัจจุบันของอีสาน และการประยุกต์เลือกเข้ามาใช้ให้เหมาะสมนั้น วิรัตน์ เหมียวพันธ์ (2541: 63) ได้นำความคิดเห็นไว้ว่า การออกแบบสถาปัตยกรรมที่ดีนั้น คือ การแบ่งพื้นที่ห้องน้ำมาเป็นรีส์ให้เหมาะสมตามสภาพคล่อง กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพและวัฒนธรรมของแต่ละห้องที่ บ้านนั้นจึงควรที่สถาปัตยนิกริบัตินิยมจะต้องคำนึงถึงความต้องการที่สอดคล้องกับพื้นที่ใช้สอยของ อาคาร ตลอดจนการทำความเข้าใจเทคนิคชีวิตและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับผู้พื้นที่ใช้สอยของ อาคาร ตลอดจนการทำความเข้าใจเทคนิคชีวิต การใช้รีสพื้นบ้านที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบภูมิศาสตร์ของชาคราห้องกินใน กระฉัง ทำความเข้าใจ และองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษานั้นมาขยายเป็นพัลส์สร้างสรรค์ ในสอดคล้องสัมพันธ์กับ หลักการออกแบบที่เน้นวิทยาการอันก้าวหน้า เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพเมืองกับปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม

ค. คำนึงถึงความเหมาะสมกับอุบัติเมืองที่เปลี่ยนไป

ตารางที่ 6.2ค ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกห้องก่อตัวไปและกลุ่มนักศึกษาห้องก่อตัวไป เกี่ยวกับการทำความเชื่อมโยง ความเหมาะสมกับอุบัติเมืองที่เปลี่ยนไปที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย

ประเด็นด้านๆ ของอุบัติเมืองที่เปลี่ยนไป	ความคิดเห็นเกี่ยวกับ									
	การทำความเชื่อมโยงกับอุบัติเมืองที่เปลี่ยนไป			การทำความเชื่อมโยงกับอุบัติเมืองที่เปลี่ยนไปที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย						
	กลุ่มสถาปนิกห้องก่อตัวไป	กลุ่มนักศึกษาห้องก่อตัวไป	ค่า t	Mean ₁	SD ₁	ลำดับ	Mean ₂	SD ₂	ลำดับ	ค่า t
● คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย	4.15	.88	2	4.05	.87	2	.98			
● คำนึงถึงสภาพแวดล้อมและสภาพ ความน่าสนใจซึ่งเกิดจากสภาพทาง ภูมิภาคของอีสาน	4.27	.94	1	4.17	.86	1	.96			

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

ตารางที่ 6.2ค ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินถึง
ความหมายสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไปที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย

ประเด็นที่ ๗ ของยุคสมัยที่เปลี่ยนไป	ความคิดเห็นเกี่ยวกับ						
	การดำเนินถึงความหมายสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป			ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย			t
	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	
• การตกแต่งภายในและการจัดภูมิทัศน์รอบนอกอาคาร	3.82	.96	4	3.70	.86	4	1.13
• การมีเนื้อหาและสาระอธิบายได้	3.73	1.11	5	3.46	.98	5	2.20*
• การประดับพังงาน ศิลป์ค้าการลงทุนและรักษารากฐานล้านนา	3.92	1.09	3	4.00	.98	3	-.72

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับการดำเนินถึงความหมายสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไปที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยนั้น ปรากฏว่า ระดับค่าความคิดเห็นของห้องทั้งสองกลุ่มให้ความสำคัญกับการดำเนินถึงสภาพแวดล้อมและสภาพความมาสบายนั่นเอง ซึ่งเกิดจากสภาพทางภูมิศาสตร์ของอีสาน การดำเนินถึงประวัติชนเผ่าต่ออย่างไร การประดับพังงาน ศิลป์ค้าการลงทุนและรักษารากฐานล้านนา การจัดและการออกแบบภูมิทัศน์ และการมีเนื้อหาและสาระอธิบายได้ โดยเห็นว่ามีความสำคัญมากที่สุด

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับการดำเนินถึงความหมายสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย โดยทางสถิติตัววิธีการ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ห้องกลุ่มสถาปนิกและห้องกลุ่มนักศึกษาทั่วไป ส่วนใหญ่มีความเห็นเหมือนกัน ยกเว้นในประเด็นของการมีเนื้อหาและสาระอธิบายได้

โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า การมีเนื้อหาและสาระอธิบายได้นั้น มีอิทธิพลต่อแนวความคิดและรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยมากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาทั่วไป โดยค่า t-test ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.20 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าที่กำหนดไว้

ข้อสรุปอย่าง พบร่วมกันในประเด็นการดำเนินถึงสภาพแวดล้อมและสภาพความมาสบายนั่นเอง ซึ่งเกิดจากสภาพทางภูมิศาสตร์ของอีสานมีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยมากที่สุด ได้แสดงผลลัพธ์ที่ชัดเจน

ความคิดเห็นของ ตรีง ใจ บุญสมกพ (2533: 119-121) ที่ว่า พื้นฐานของการออกแบบสถาปัตยกรรมนั้น จะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและสภาวะความน่าสนใจ ซึ่งเกิดจากสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์(ของอีสาน) ซึ่งจะสร้างให้งานสถาปัตยกรรมมีเอกลักษณ์ เป็น ลักษณะของอาคารที่ครุ่น念佛คุณฝัน ขันเป็นรูปแบบเฉพาะของสถาปัตยกรรมในเขตดินดั้นที่มีผลลัพธ์และลักษณะในที่เดียว เป็นต้น

สำหรับประเทศไทยมีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องกับความคิดเห็นของ นฤศ ร่มพูนิช (2531: 137-138) ที่ว่า ถึงแม้ว่าปัจจุบันรูปแบบของวิศวกรรมจะเปลี่ยนไปจากเดิมบ้าง ก็ยังเหลือทนบนธรรมาภัย ประเพณีดั้งเดิมอยู่ ดังนั้น การสร้างอาคารบ้านเรือนก็ควรเปลี่ยนไปจากเดิมบ้าง เช่น การเลือกใช้วัสดุและประโยชน์ใช้สอยใหม่ ๆ แต่ก็ควรคงเอกลักษณ์ทางด้านรูปแบบสถาปัตยกรรมดั้งเดิมไว้บ้าง

นอกจากที่ประเทศไทยมีความเจตนาทางเศรษฐกิจที่คาดการณ์ไว้ว่าที่ผ่านมา ก่อให้เกิดปัญหาความต้องการพัฒนาของประเทศสูงมาก เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวรัฐบาลจึงได้ออกพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พัฒนา พ.ศ.2535 ขึ้น ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะก้าวบุกและส่งเสริมการใช้พัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ ในอาคารและโรงงานทั่วไป (ศุภชัย บุญญาธิการ, 2539: 104) ดังนั้น อาคารในปัจจุบันซึ่งรวมถึงสถาปัตยกรรมอีสานที่มีความงามในรูปแบบสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์ที่สำคัญที่สุด จึงมีความจำเป็นที่จะต้องออกแบบให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอีกด้วย

๔. พื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นของอีสานที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย

ตารางที่ 6.24 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของครุ่นสถาปนิกทั่วไปและกสุ่นบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นของอีสานที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย

พื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นของอีสาน ในประเทศไทย	ความคิดเห็นเกี่ยวกับ พื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นของอีสาน ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย					
	กสุ่นสถาปนิกทั่วไป (จำนวน)	ลำดับ	กสุ่นบุคคลทั่วไป (จำนวน)	ลำดับ	รวม	ลำดับ
● ภูมิปัญญาที่ได้จากการศึกษา – สถาปัตยกรรมชน	58.00	4	48.00	4	106.00	4
● ภูมิปัญญาที่ได้จากการศึกษา – สถาปัตยกรรมชน	99.00	3	75.00	3	174.00	3
● ภูมิปัญญาที่ได้จากการศึกษา – สถาปัตยกรรมชน	122.00	1	78.00	2	200.00	2
● ภูมิปัญญาที่ได้จากการศึกษา – สถาปัตยกรรมชน	108.00	2	120.00	1	228.00	1

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถานปีกที่ไปและกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ไป
ภูมิปัญญาทั้งคู่ของอิสานที่มีอิทธิพลต่อภูมิปัญญาสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยนั้น โดยพิจารณาจากความตื่นเต้นของความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกที่ไปและกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ไปต่อประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น ปรากฏว่า ค่าความถี่ของความคิดเห็นของสถาปนิกที่ไปส่วนใหญ่ให้ความสำคัญที่สุด คือ ภูมิปัญญาที่ได้จากการเรียนอิสาน และสำคัญของลงมา ได้แก่ ภูมิปัญญาที่ได้จากการพัฒนาอิสาน ภูมิปัญญาที่ได้จากการเดินทาง และภูมิปัญญาที่ได้จากการศึกษาสถาปัตยกรรมของชาติตะบัน

ในขณะที่ค่าความถี่ของความคิดเห็นของผู้มุ่งคิดทั่วไปนั้น ให้ความสำคัญที่สุดกับภูมิปัญญาที่ได้จากการพัฒนาอีสาน และสำคัญของลงมา ใช้แก่ ภูมิปัญญาที่ได้จากการเรียนอีสาน ภูมิปัญญาที่ได้จากการอีสาน และภูมิปัญญาที่ได้จากการพัฒนาปัจจุบันตามด้านล่าง

อภิปัชชายอด พนวจในประเดินของภูมิปัญญาที่ได้จากเรื่องอีสานเมืองพิษสัตว์ต่อรุปแบบ
สถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยมากที่สุดนั้น เป็นเพาะบ้านเป็นชาการที่อยู่ใกล้ตัว คุ้นเคยมากที่สุด และมีด้วยป่า
ที่พบเห็นได้ทั่วไป ทั้งนี้เป็นชาการที่สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองต่อประยุกต์ชนไม่ถาวร ในบริบทประจํารัตน์เป็นส่วนใหญ่
จึงเมืองพิษสัตว์ต่อรุปแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยมากที่สุด เช่น การยกพื้นฐานของเรือนอีสานสามารถที่จะใช้
ประยุกต์จากใช้กับเรือนได้ และเป็นพื้นที่นั่งพักผ่อนและอนุรักษ์กลางวันเพาะรักษาพื้นที่ (เด่นด้าว ศิตปานนท์, 2540:
79) หรือรุปแบบของการบ้านชาวคาขาว เมืองเอกที่กษัตริย์ของสถาปัตยกรรมในเขตรัตน์ ที่มีสภาพภูมิอากาศ
ที่มี殃เดรัชจัดและมีลมแรงในฤดูฝน (ทุมาตี ประยุกต์ชน, 2537: 33 ซึ่งถึงการล้มมาฆะลง วิภาวรรณ ศิตสิงห์)
เป็นต้น

ในประเพณีของภูมิปัญญาที่ได้จากการศึกษาพื้นบ้านอีสานเมืองความสำคัญของลงนา เมืองจ้างงานศึกษาพื้นบ้านสามารถสืบทอดกษัตริย์อีสานได้โดยง่ายให้แก่ผู้พำเนินท้าวไป ทั้งนี้ เพาะปลูกตุ่นบุคคลหัวใจลงนา ความดีงาม แล้วเคยมีประสบการณ์การรับภารกิจกษัตริย์อีสานจากภูมิปัญญาของงานศึกษาพื้นบ้านอีสานซึ่งมีอยู่ หลากหลายท้าวไป (เกรียงเมือง เกรียงไช แล้วบานพานหนาท่าน ๆ) หัวยังเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของห้องดิน เช่น กะเบี้งดินเผาต่างเก็บยัง เป็นกะเบี้งหัวมีคุณสมบัติพิเศษ ที่มีความแห้งคงทน อันเกิดจากเนื้อดินที่มีสภาพในภาคอีสาน หรือถักกษัตริย์ของ การเลือกเชิงงานแกะสลักปูริมภารมและគัดลายพื้นบ้าน มาพัฒนาให้ใหม่กับงานสถาปัตยกรรมอีสานช่วงสมัย ดังที่ วิโรจน์ ครุฑุรัตน์ ได้นำเอากระเบี้งดินเผาต่างเก็บยัง แล้วงานแกะสลักปูริมภารมและគัดลายพื้นบ้านมาพัฒนาให้ใหม่กับพระธาตุครุฑุรัตน์ วัดพระธาตุครุฑุรัตน์ จังหวัดสกลนคร โดยการนำมาตรฐานพัฒนาเป็นองค์ประกอบอย่างของข้าราชการที่ผ่านห้องทั่วไปของพระธาตุ ซึ่งช่วยทำให้เกิดความรักสักที่สืบทอดบรรยักษณ์ของอีสานได้โดยง่าย แล้วลดอคติของกับความเห็นของ งอกกุช นิรภัยกิจ (อมรรักษ์ เรืองสกุล, 2537: 67-69 ช่างก่อสร้างฝ่ายเหนือ) ที่ว่า การเลือกใช้ศิลป์ปูริมภารมพื้นเมืองมาประยุกต์ใช้ในข้าราชการ เช่น ลายผ้า หรืองานเครื่องสำอางนั้นตัดกรณ์ต่าง ๆ นั้น สามารถเสริมสร้างความรักสักให้สักปัตยกรรมได้บรรยายกาศอีสานเพิ่มมากขึ้น

พระธาตุคริมกด วัดพระธาตุคริมกด จังหวัดสกลนคร
ศกานปนิก วิไชย ศรีสุริยา สร้างแล้วเสร็จเมื่อ พ.ศ. 2526

๑. ความเห็นของพื้นฐานภูมิปัญญาห้องถันอีสานกับการพัฒนาใช้ในงานสถานศึกษา

ตารางที่ ๖.๒๙ ตารางแสดงค่าความติดเทินของกลุ่มศกานปนิกทัวไปและกลุ่มบุคคลทัวไป เกี่ยวกับความเห็นของพื้นฐานภูมิปัญญาห้องถันอีสานกับการพัฒนาใช้กับงานศกานปัจยกรรมอีสาน รวมสมัย

พื้นฐานภูมิปัญญาห้องถันอีสาน ในประเด็นท่า ๗	ความติดเทินเกี่ยวกับความเห็นของพื้นฐานภูมิปัญญาห้องถันอีสานกับการพัฒนาใช้กับงานศกานปัจยกรรมอีสานรวมสมัย					
	กลุ่มศกานปนิกทัวไป Mean, SD, ค่าต้น	กลุ่มบุคคลทัวไป Mean, SD, ค่าต้น	t ค่าanova			
● เอกลักษณ์และองค์ประกอบศิลปะศกานปัจยกรรมของขอน	2.86 .87 4	3.08 .87 4	-2.24*			
● เอกลักษณ์และองค์ประกอบศิลปะศกานปัจยกรรมของวัดอีสาน	3.40 .93 2	3.46 .89 3	-.57			
● เอกลักษณ์และองค์ประกอบศิลปะศกานปัจยกรรมของบ้านเรือนอีสาน	3.96 .89 1	3.74 .88 1	2.21*			
● เอกลักษณ์และองค์ประกอบศิลปกรรมของอีสาน	3.06 1.06 3	3.59 .98 2	-4.45*			

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า $t \geq \pm 1.96$)

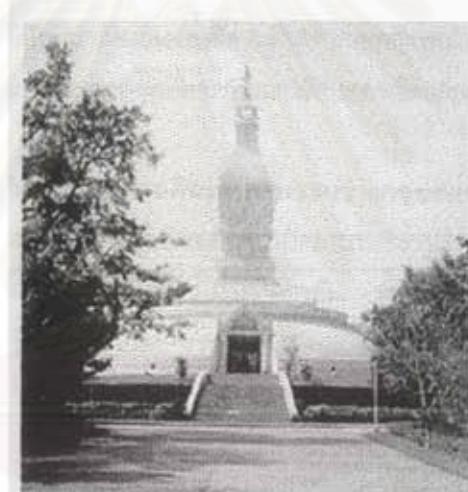
การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกที่ร่วมออกแบบก่อสร้างบุคลากรที่ร่วมไป เกี่ยวกับความหมายของพื้นที่ฐานภูมิปัญญาที่องค์กรสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัย ปรากฏว่าระดับความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มนี้มีความสำคัญที่สุด คือ ประเทินของเอกลักษณ์และศักดิ์ศรีสถาปัตยกรรมของบ้านเรือนอิสานมีความหมายสนับสนุนการพัฒนาใช้กับสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัย

ก่อตั้งสถาบันนักทั่วไปในส้าคีญราชลงมา ได้แก่ เอกอัคชณ์และองค์ประธานบุคลาปะสถาบันปัจยกรรมของวัดชื่อสาม เอกอัคชณ์และองค์ประธานบุคลาปกรณ์ของวัดชื่อสาม และเอกอัคชณ์และองค์ประธานบุคลาปะสถาบันปัจยกรรมของขอนตามลำดับ ในขณะที่ก่อตั้งบุคคลทั่วไปในส้าคีญราชลงมา ได้แก่ เอกอัคชณ์และองค์ประธานบุคลาปกรณ์ของวัดชื่อสาม เอกอัคชณ์และองค์ประธานบุคลาปะสถาบันปัจยกรรมของวัดชื่อสาม และเอกอัคชณ์และองค์ประธานบุคลาปกรณ์ของวัดชื่อสามตามลำดับ

เชอกลักษณ์และองค์ประกอบศิลปะสถาปัตยกรรมชั้นนำในอีสาน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า เชอกลักษณ์และองค์ประกอบศิลปะสถาปัตยกรรมชั้นนำในอีสานมีความหมายเหมาะสมกับการพัฒนาใช้กับงานสถาปัตยกรรมอีสานทุ่นสมัยมากกว่าเมื่อเทียบกับความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยค่า t-test ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.21 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าที่กำหนดให้

ในข้อมูลที่กลุ่มนักศึกษาทั่วไปมีความคิดเห็นว่า เอกลักษณ์และองค์ประกอบศิลปะสถาปัตยกรรมของชุมชน แดกเล็กน้อยและองค์ประกอบศิลปะกรรมของชุมชนอีสานมีความหมายมากกว่า การพัฒนาให้เก็บสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยมากกว่า เมื่อเทียบความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาทั่วไป โดยค่า t-test ที่คำนวณได้ค่าเท่ากับ -2.24 และ -4.45 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าที่กำหนดไว้

เพทั้งนี้ ในประเด็นของเอกลักษณ์และองค์ประกอบศิลปะสถาปัตยกรรมของวัดอีสาน และเอกลักษณ์และองค์ประกอบศิลปกรรมของอีสานนั้น ก็มีความหมายสมกับการพัฒนาให้กับงานสถาปัตยกรรมอีสาน รวมสมัยเป็นกัน เพราะนอกจากช่วงเริ่มสร้างไปแล้วสถาปัตยกรรมที่อยู่ในลักษณะอีสานได้โดยง่ายแล้ว ในเอกลักษณ์ และองค์ประกอบศิลปะในประเด็นทั้งก่อสร้าง ยังสามารถพัฒนาให้กับอาคารบางประเภทได้ เช่น ลินธุสถานที่มีรูปแบบของสถาปัตยกรรมที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว หากนำมาพัฒนาใช้กับการออกแบบ สถาปัตยกรรมอีสานที่มีสมัยในอนาคต โดยเฉพาะกับอาคารศาลาอโรมะและสถาปัตยกรรมที่ชาวอีสาน ก็จะช่วยให้เกิดความรู้สึกที่สืบทอดรากภักดีอีสานให้โดยง่าย หรือรูปแบบของพระธาตุที่คงเหลือโครงสร้างพระธาตุทั่วไปนั้น โดยเฉพาะส่วนยอดธาตุทั่วไปนั้น ซึ่งเป็นแบบฉบับดั้งเดิมของการออกแบบพระธาตุโดยทั่วไปของอีสาน ทราบดีว่าทุกวันนี้ เมืองเอกลักษณ์ที่สืบทอดยั่งยืนตลอดมาได้รับความสนใจ จึงเป็นการดีที่จะนำรูปแบบสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์และลักษณะอีสานที่ดีงามมาใช้ในการออกแบบเจดีย์พระโพธิญาณ วัดหนองป่าพง จังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น

เจดีย์พระโพธิญาณ วัดหนองป่าพง จังหวัดอุบลราชธานี
สถาปนิก นิธิ สถาปานันท์ เริ่มก่อสร้าง 2535 สร้างแล้วเสร็จในปีเดียวกัน

ลงรายนามวิหาร

ทั้งนี้ ค่าความหมายในประเด็นของเอกลักษณ์และองค์ประกอบศิลปะสถาปัตยกรรมของขอนนั้นมีค่าน้อยที่สุด เมื่อจากความธรรมของได้ถมสถาปัตยกรรมอีสานไปนานแล้ว คงเหลืออยู่เพียงรากไม้ราก สถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์เท่านั้น ตลอดจนคติความเชื่อ ศาสนา คำนิยม แต่วิถีชีวิตรากอีสานก็ไม่ได้มีความผูกพันธ์กับแนวความคิดและอารยธรรมต่างกัน จึงทำให้ค่าความหมายในประเด็นดังกล่าวมีค่าน้อยที่สุด เพทั้งนี้ เอกลักษณ์และองค์ประกอบศิลปะสถาปัตยกรรมของขอนนั้นมีหมายความที่จะนำมาพัฒนาให้กับอาคารบางประเภท เช่น อาคารสนับสนุนโครงการอนุรักษ์ และอาคารพาณิชย์บางประเภทที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (โรงแรม และร้านค้า) เป็นต้น

**๙. ศูนย์การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมประเด็นด่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบสถาปัตยกรรม
ชิชาณร่วมสมัย**

จากการวิเคราะห์แนวความคิดที่มีอิทธิพลต่อสถาปัตยกรรมชิชาณร่วมสมัย สรุปได้ว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกที่ไปแลเห็นทั้งกลุ่มนบุคคลที่ไปมีความคิดเห็นตรงกัน คือ สถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยเป็นสถาปัตยกรรมที่สืบทอดความเป็นอีสานโดยการพัฒนา คล่องถ่าย ติดใหม่และปูรุ่งใหม่ของรูปแบบสถาปัตยกรรม

โดยคำนึงถึงข้อบ่งบอกเมืองประเพณี ความเชื่อ การยอนรับของสังคมและวิถีชีวิตร่องสังคมอีสาน กับสภาพแวดล้อมทางภายนอก เพื่อสกาวะความน่าสนใจซึ่งเกิดจากสภาพทางภูมิศาสตร์ของอีสานเป็นสำคัญ และทดสอบด้วยการเลือกเทคนิค เทคโนโลยีและวัสดุที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในปัจจุบันของอีสาน การประยุกต์ เลือกใช้แนวคิดบริพัตุฐานพัฒนาให้ได้เหมาะสม และคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยใหม่ตามลำดับ

ทั้งนี้ พื้นฐานญี่ปุ่นอยู่ท้องถิ่นของอีสานที่ได้จากเอกลักษณ์ และองค์ประกอบศิลปสถาปัตยกรรมของบ้านเรือนอีสานมีความเหมาะสมที่สุดที่ควรพัฒนาใช้กับสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของระหว่างกลุ่มสถาปัตยกรที่ไม่กับกลุ่มนบุคคลที่ไป เกี่ยวกับแนวความคิดในประเด็นด่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย สรุปได้ว่า โดยส่วนใหญ่ กลุ่มผู้ดูชอบแบบสถาปัตยกรรมทั้งสองกลุ่มนี้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ แสดงว่ากลุ่มผู้ดูชอบแบบสถาปัตยกรรมทั้งสองกลุ่มนี้แนวความคิดและภารภารกิจสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้น สถาปนิกสามารถที่จะนำประเด็นแนวความคิดด่าง ๆ มาใช้ในการพิจารณาออกแบบที่เหมาะสมต่อไป

**๖.๓.๓ การวิเคราะห์ค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปัตยกรที่ไม่ไปและกลุ่มนบุคคลที่ไป เกี่ยวกับลักษณะ
ชิชาณร่วมสมัย**

แบ่งหัวข้อในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

- ลักษณะอีสานเชิงนามธรรม
- ลักษณะอีสานเชิงภูมิรวม
- ศูนย์การวิเคราะห์ลักษณะอีสานเชิงนามธรรมและเชิงภูมิรวม

ก. หักภาษีอาบเงินบำนาญธรรม

ตารางที่ 6.3ก ดำเนินการและค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับค่าความ
เป็นอิสلامของลักษณะอิสลามเชิงนามธรรมในประเทศไทย

ลักษณะเชิงนามธรรม ในประเทินทาง ๆ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเสี่ยงอีสาน ของลักษณะเชิงนามธรรม						
	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มนักศึกษาทั่วไป			t ค่ารวม
	Mean ₁	SD ₁	จำนวน	Mean ₂	SD ₂	จำนวน	
● ลักษณะที่แสดงถึงความชื้อต้อง ป้องไว และเมืองฯ	3.88	.91	2	3.73	.95	2	1.42
● ลักษณะที่สามารถรับรู้การเปลี่ยนแปลง ของชุมชนชาตินี้จากการเปิดพื้นที่บ้านส่วน ของสถาบัน-ผู้ด้วยกรรมของชุมชนชาติภายใน นอก เพื่อทำให้สามารถรับรู้ถึงแผลดูด สม ฟุน และอุณหภูมิที่เปลี่ยนไปในทาง เฉพาะทาง ๆ ของวัน	3.48	.92	4	3.52	.91	5	-.38
● ลักษณะที่ชุมชน “ไม่ใหญ่โต” เช่นชาติอินเดีย- พม	3.56	1.05	3	3.60	.99	3	-.39
● ลักษณะเรียนร่าย สม lokale ไม่ใหญ่หนา ไม่ เน้นถายละเอียด “แต่งพอกจนปาก หนองครา” หากพยายามรากฐานภาษาไทยให้ได้ สรวย ด้วยแก่นแท้ของสถาบัน-ผู้ด้วยกรรม	3.94	.95	1	4.16	3.42	1	-.76
● ลักษณะเป็นปืน แข็งแรงแต่มีพละ	3.33	1.04	5	3.36	.97	6	-.29
● ลักษณะที่แสดงถึงอิสระทางความคิด กล้าคิด กล้าทำ และคิดไม่เหมือนคน อื่นของผู้ด้วยกรรมทำให้งานสถาบัน- ผู้ด้วยกรรมมีรูปแบบอิสระ	3.27	1.12	6	3.54	.95	4	-2.27*

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า $t \geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไป โดยคำนึงถึงรากค่านิยม ค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงนามธรรม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผู้ที่ตอบประเด็นที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ระดับค่าความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มให้ความสำคัญที่สุด คือ ลักษณะเรียบง่าย สมดุล ไม่หนูนาก ไม่นั่นคลายจะเป็น “แบบพ่อนมปากหมื่นคง” หากพิจารณาปุ่มทองไว้ได้ สรุปด้วยแกนของสถาปัตยกรรม และ

สำหรับของสมุดความค่าตบ ได้แก่ ลักษณะที่แสดงถึงความชื่อตรง ใบปงไสแลนด์สีฟ้าฯ และลักษณะก่อนคนปั้นในญี่ปุ่นเชื้อชาติอิทธิพล

เป็นที่น่าสังเกตจากผลการศึกษา ถึงแม้ว่าก่อรุ่นสถาปนิกและก่อรุ่มนักศึกษาที่ไว้ใจจะให้ค่าคะแนนเฉลี่ยตามลำดับความสำคัญต่างกัน แต่ค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยของผู้ทดสอบเป็นไปได้ ดังที่มีค่าระดับความคิดเห็นอยู่ในช่วงของคะแนนที่สูง ทั้งนี้ หมายความว่าลักษณะอิسلامเชิงนามธรรมในแต่ละประเด็นนั้นมีค่าความเป็นอิسلامสูง สามารถที่จะนำมาใช้กับการพัฒนาการออกแบบสถาปัตยกรรมอิسلامร่วมสมัยต่อไปได้

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างก่อรุ่นสถาปนิกที่ไว้ใจกับก่อรุ่มนักศึกษาที่ไว้ใจโดยพิจารณาจากลักษณะอิسلامเชิงนามธรรมในประเทศไทย ที่มีค่าความเป็นอิسلام โดยทางสถิติตัวอย่าง t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้งก่อรุ่นสถาปนิกและก่อรุ่มนักศึกษาที่ไว้ใจมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เป็นส่วนใหญ่

ยกเว้นประเด็นของอิสระทางความคิด กล้าคิด กล้าทำ และคิดไม่เหมือนคนอื่นของผู้ออกแบบ ทำให้งานสถาปัตยกรรมมีรูปแบบอิสระ ซึ่งค่า t-test ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ -2.27 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดไว้ โดยก่อรุ่นสถาปนิกที่ไว้ใจความคิดเห็นว่า ในประเด็นของการแสดงถึงอิสระทางความคิด กล้าคิด กล้าทำ และคิดไม่เหมือนคนอื่นของผู้ออกแบบ ทำให้งานสถาปัตยกรรมมีรูปแบบอิสระ มีค่าความเป็นอิسلامเชิงนามธรรมน้อยกว่าความคิดเห็นของก่อรุ่มนักศึกษาที่ไว้ใจ

อภิปรายผล พนวจในประเด็นของลักษณะเรียนร่าย สม lokale ไม่นุหนา ไม่นันกายตะเขยด “แสงพ่อนอนปากหมอนคง” หากพยารักษากฎทรงให้ได้ สวยงามด้วยแก่นแท้ของสถาปัตยกรรมมีค่าความเป็นอิسلامมากที่สุด ทั้งนี้ สะกดลัษณะกับความเห็นของ วิโรจน์ ศรีสุโข (2536: 89) ที่ว่า รูปแบบอาคารทางพุทธศาสนาในอิسلامนั้น เช่น รูปแบบสิ่งอิسلامที่บริสุทธิ์ดังเดิมนั้นจะมีองค์ประกอบที่เรียนร่าย - มีพลัง - สม lokale และมีสีฟ้าฯ ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้นับเป็นคุณลักษณะของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นอิسلام

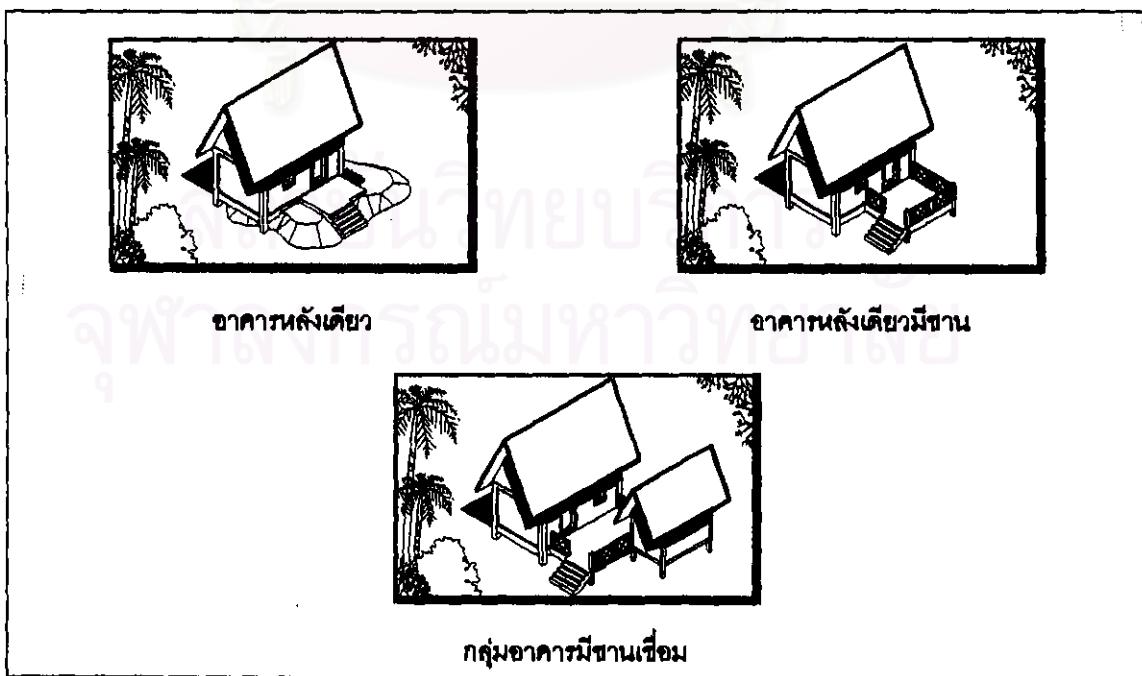
ในประเด็นของลักษณะที่แสดงถึงความชื่อตรง ใบปงไสแลนด์สีฟ้าฯ สะกดลัษณะกับความคิดเห็นของ จุลหัตโน พยากรณ์ (2526: 43) ที่ว่า รูปแบบเรือนราเมนท์(อิسلام)ที่ไว้ใจ ที่มีพื้นที่เปิดโล่งมากกว่าพื้นที่ได้รับการปิดกันกำบัง ซึ่งหากก้าวพ้นหัวบันไดเรื่องก็จะมองเห็นทุกร่องรอยของเรือนได้หมด ไม่มีความลับหรือซ่อนเร้น掩藏ซุ้ม ดังนั้น คนที่อาศัยอยู่ในที่เช่นนี้ ย่อมเป็นผู้ที่มีจิตใจเปิดเผย บริสุทธิ์ ตั้งไปตั่วนามาเสียเป็นส่วนใหญ่ และรูปแบบของโครงสร้างไม้ ซึ่งเป็นโครงสร้างของสถาปัตยกรรมอิسلامทั้งเดิม ซึ่งเป็นลักษณะเด่นขั้ดประการหนึ่งของเรือนไทย(อิسلام) กล้าคิด ความเปิดเผย ไม่มีการปิดปิด หรือซ่อนโครงสร้างไม้ไว้เป็น秘密 ความชื่อ อกไก่ หรือแพ่ แต่แสดงออกอย่างเปิดเผยและชัดเจน (นิจ นิษฐีรัตน์, 2537: 40)

สำหรับประเด็นของลักษณะที่อ่อนต้น ไม่ใหญ่โตเรื่องอิทธิพณ์นั้น ลดลงคล้องกับความเห็นของ วิโรจน์ ศรีสุโภ (2536: 58) ที่ว่า สภาพของสังคมอิสานที่เป็นสังคมเกษตรกรรม รายได้ต่ำ จึงทำให้รูปแบบสถาปัตยกรรมอิสานไม่ทำให้ใหญ่โตเกินกว่าเหตุและเหมาะสมกับขนาดของที่ดินที่ใช้โดย รูปแบบอาคารเริ่มมีขนาดเล็กกว่าหัดลัด

ทั้งนี้ พบร่องรอยของการรับรู้และภาระของบ้านลักษณะอิสานที่มีสมัยของก่อนสถาปัตย์ไปแต่ก่อน บุคคลที่ไม่มีความแตกต่างกันในประเพณีของการแสดงถึงอิสระทางความคิด กล้าคิด กล้าทำ และคิดไม่เหมือนคนอื่นของผู้ชี้ออกแบบ ทำให้งานสถาปัตยกรรมมีรูปแบบอิสระ โดยยกยื่นบุคคลที่ไม่รับรู้และของบ้านลักษณะอิสานที่มีความคิดอิสระค้ายกับศิลปะ โครงการนี้ของบุคคลที่ไม่รับรู้และของก่อนสถาปัตย์ไปแต่ก่อนที่ดิน สถาปัตย์ คือ ภาระของก่อนบุคคลที่มีความคิดอิสระค้ายกับศิลปะ นอกจากนั้นก่อนสถาปัตย์ไปแต่ก่อนที่ดิน คิดเห็นเช่น การพัฒนารูปแบบสถาปัตยกรรมอิสานที่มีอยู่นั้น จะต้องให้ความสำคัญกับความต้องการของรูปแบบสถาปัตยกรรมและხาตภูมิปัญญาที่มีอยู่อิสาน ซึ่งลดลงอย่างกับแนวคิดของ Robert A.M. Stern (ริวัลฟ์ เทเมียฟันธ์, 2541: 63-64 ข้างล่าง Robert A.M. Stern) ที่ได้วางหลักการในการออกแบบของเขาว่า ให้ 1 ใน 5 ประการของแนวคิด คือ การออกแบบอาคารให้มีรูปลักษณ์ลดลงคล้องกับความต้องการในอดีตหรือ อาคารในประวัติศาสตร์ อาคารที่มีรูปลักษณ์ตั้งกล่าว ขึ้น มีความหมายมากกว่าอาคารที่ไม่มีรูปลักษณ์ทางประวัติศาสตร์

๗. อักษรและอิสานเรืองป่าธรรม

๑) อักษรและการจัดก่อรูปอาคาร

ตารางที่ 8.3ช-1 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกสุ่มสถาปนิกทั่วไป และกสุ่มนักศึกษาทั่วไปเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมในประเทศไทย

ลักษณะอิสานเชิงภูมิรวม ในประเทศไทย	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสาน ของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวม						
	กสุ่มสถาปนิกทั่วไป			กสุ่มนักศึกษาทั่วไป			t
	Mean ₁	SD ₁	ค่าตัวบ่งชี้	Mean ₂	SD ₂	ค่าตัวบ่งชี้	
● อาคารหลังเดียว	2.50	1.11	3	2.96	1.05	3	-3.68*
● อาคารหลังเดียวมีฐาน	3.12	.98	2	3.56	.48	1	-1.51
● กสุ่มอาคารมีฐานเชื่อม	3.30	1.06	1	3.28	1.17	2	.21

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

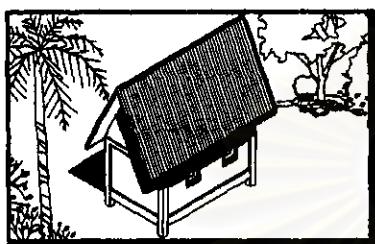
การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกสุ่มสถาปนิกทั่วไปและกสุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมในประเทศไทยจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผู้ลงทะเบียนที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ระดับค่าความคิดเห็นของกสุ่มสถาปนิกทั่วไปให้ความสำคัญที่สุด คือ กสุ่มอาคารมีฐานเชื่อม และรองลงมา คือ อาคารหลังเดียวมีฐาน ในขณะที่กสุ่มนักศึกษาทั่วไปให้ความสำคัญกับอาคารหลังเดียวมีฐาน และการเชื่อมต่อ คือ กสุ่มอาคารมีฐานเชื่อม

การทดสอบเบรชันเพื่อบรรยากาศว่าจะกสุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกสุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมในประเทศไทย โดยทางสถิติตัววิธีการ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้งกสุ่มสถาปนิกและกสุ่มนักศึกษาทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมากเท่าใด ซึ่งค่า t-test ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ -3.68 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดไว้ โดย กสุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่าประเทศไทยของอาคารหลังเดียวมีระดับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมน้อยกว่าความคิดเห็นของกสุ่มนักศึกษาทั่วไป

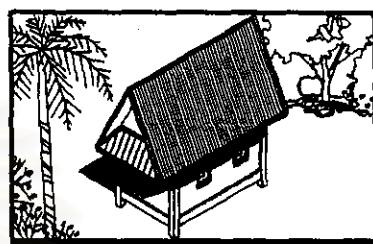
อภิปรายและ พบว่ากุญแจของอาคารมีค่าความเป็นอิสานสูง ทั้งนี้ เพาะะเป็นกุญแจของสถาปัตยกรรมอิสานที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตแบบท้องถิ่นอิสาน (ธิติ แสงรัตน์ และคณะผู้ช่วยนิจัย, 2534-2535: 91) และโดยที่ไม่ใช่สถาปัตยกรรมท้องถิ่นจะไม่สามารถเข้ากันได้ตามที่ตั้งใจไว้ ตัวเรื่องเมืองลักษณะเป็นหลังเดียว หรือหลังเดียวเชื่อมต่อด้วยชาน不成ปะโยชน์ให้สอยที่เพิ่มขึ้น (ธิติ แสงรัตน์ และคณะผู้ช่วยนิจัย, 2534-2535: 17) ทั้งนี้ สอดคล้องกับความเห็นของ บุกรุษ ชุมพูนิช (2531: 137-138) ที่ว่า ถึงแม้ว่าบ้านกุญแจจะเป็นหลังเดียวแต่เปลี่ยนไปจากเดิมบ้าง ก็ยังเหลือชาน不成ปะโยชน์ให้สอยตั้งเดิมอยู่ ดังนั้น การสร้างอาคารบ้านเรือนที่การเปลี่ยนไปจากเดิมบ้าง เช่น การเลือกใช้วัสดุและประโยชน์ให้สอยใหม่ ๆ แต่ก็ควรคงรักษาลักษณะที่เป็นกุญแจของสถาปัตยกรรมดั้งเดิมไว้บ้าง เช่น กุญแจของชาน不成ปะโยชน์ต่าง ๆ ที่ปักอยู่บนการ

สร้างชานท้ายไฟจะไม่หมายความด้วยประการทั้งปวง แต่ประโยชน์ใช้สอยของงานชานก็ยังคงอยู่ อาทิ เป็นพื้นที่พักผ่อนนั่งเล่น เทคนิคประดิษฐ์ แตะตาด้วยเงาจากชาน เป็นต้น

2) หลังคา

หลังคาจั่ว

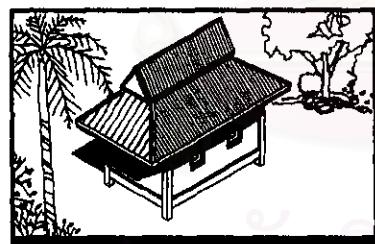
หลังคาจั่วปีกนก(มีขานจั่ว)

หลังคาบันได

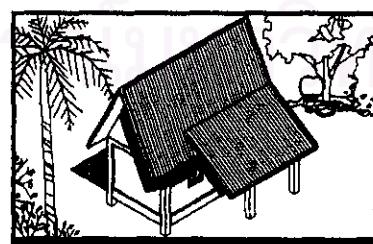
หลังคาจั่ว(มนต์ราหี หรือราหี)

หลังคาบันได(พร้อมจั่วเล็กด้านบน)

หลังคาจั่วมนต์ราหี 4 ทิศ

หลังคาจั่วต่อเพิง

ตารางที่ 6.3ข-2 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกสุ่มสถาปนิกทั่วไปและกสุ่มนบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงรูปธรรมในประเด็นของรูปแบบหลังคา

ลักษณะอิสานเชิงรูปธรรม ในประเด็นต่าง ๆ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสาน ของลักษณะอิสานเชิงรูปธรรม						
	กสุ่มสถาปนิกทั่วไป			กสุ่มนบุคคลทั่วไป			t ค่านำ
	Mean ₁	SD ₁	จำนวน	Mean ₂	SD ₂	จำนวน	
● หลังคาจั่ว	2.84	1.09	5	3.08	1.04	4	-1.95
● หลังคาจั่วปีกนก(มีชานจั่ว)	3.19	1.02	2	3.32	1.05	1	-1.11
● หลังคาปั้นหยา	1.90	.86	7	2.38	.93	6	-4.55*
● หลังคาจั่ว(มนิสา หรือบ้านอ้อ)	2.58	1.03	6	2.94	.92	5	-3.24*
● หลังคาปั้นหยา(พร้อมจั่วเล็กด้านบน)	2.89	1.04	3	3.08	1.00	4	-1.58
● หลังคาจั่วมีปีกนก 4 ทิศ	2.85	1.13	4	3.30	1.00	2	-3.62*
● หลังคาจั่วต่อเพิง	3.22	1.15	1	3.22	1.15	3	.00

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกสุ่มสถาปนิกทั่วไปและกสุ่มนบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงรูปธรรมในประเด็นของรูปแบบหลังคา โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคณิตของแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ระดับค่าความคิดเห็นของกสุ่มสถาปนิกทั่วไปให้ความสำคัญที่สุด คือ หลังคาจั่วต่อเพิง รองลงมา คือ หลังคาจั่วปีกนก(มีชานจั่ว) และหลังคาปั้นหยา(พร้อมจั่วเล็กด้านบน) ในขณะที่กสุ่มนบุคคลทั่วไปให้ความสำคัญกับหลังคาจั่วปีกนก(มีชานจั่ว) รองลงมา คือ หลังคาจั่วมีปีกนก 4 ทิศ และหลังคาจั่วต่อเพิง

ทั้งนี้ แสดงว่าทั้งกสุ่มสถาปนิกและกสุ่มนบุคคลทั่วไปต่างมีความคิดเห็นร่วมกันที่ว่า หลังคาจั่วต่อเพิง หลังคาจั่วปีกนก(มีชานจั่ว) หลังคาปั้นหยา(พร้อมจั่วเล็กด้านบน) และหลังคาปั้นหยา (พร้อมจั่วเล็กด้านบน) มีค่าความเป็นอิสานมากที่สุด

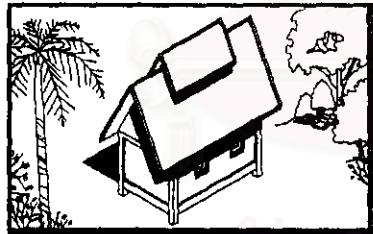
การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกสุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกสุ่มนบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงรูปธรรมในประเด็นของรูปแบบหลังคา โดยทางสถิติตัวอย่างวิธีการ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้งกสุ่มสถาปนิกและทั้งกสุ่มนบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในประเด็นหลังคาจั่ว หลังคาจั่วปีกนก(มีชานจั่ว) หลังคาปั้นหยา(พร้อมจั่วเล็กด้านบน) และหลังคาจั่วต่อเพิง

ยกเว้นในประเด็น หลังคาปั้นหยา หลังคาจั่ว(มนิสา หรือบ้านอ้อ) และหลังคาจั่วมีปีกนก 4 ทิศ ซึ่งค่า t-test ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ -4.55 -3.24 และ -3.62 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดไว้ โดย กสุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่าประเด็นดังกล่าวมีระดับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงรูปธรรม น้อยกว่าความคิดเห็นของกสุ่มนบุคคลทั่วไป

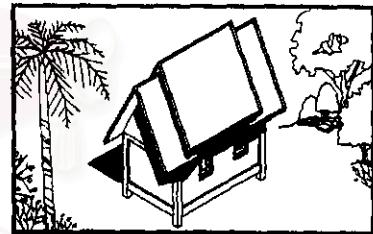
อภิปรายผล พนักงานปูแบบหลังคาจั่วต่อเพิ่มมีค่าความเสื่อมมากที่สุด ทั้งนี้ เพราะเป็นรูปแบบส่วนใหญ่ของเรือนอิสาน ซึ่งสามารถแย่งชิงของเป็นรูปแบบของเรือนไทย เรือนตีบและดูบต่อเล้า (อธิ เยงรัสมี และคณะผู้ร่วมวิจัย, 2534-2535: 17-40) จากประเด็งดังกล่าว ทำให้การรับรู้ลักษณะอิสานของห้องครุ่มสถาปนิกทั่วไปและกุ่มบุคคลทั่วไปมีค่าสูง เพราะกุ่มบุคคลตั้งถูกสำหรับความคุ้นเคยและเคยมีประสบการณ์ การรับรู้ลักษณะอิสานจากรูปแบบหลังคาจั่วต่อเพิ่งของเรือนอิสานที่มีอยู่ทั่วไป นอกเหนือรูปแบบของหลังคาดังกล่าวสามารถที่จะพัฒนาต่อเติมได้ฝ่ายตามประใช้ในการใช้สอยที่เพิ่มขึ้น

ในประเด็งรูปแบบหลังคาจั่วปีกนก(มีชานจั่ว)นั้น ให้ลดคลื่นกับความเห็นของ อธิ เยงรัสมี และคณะผู้ร่วมวิจัย (2534-2535: 38-39) ที่ว่า เมินรูปแบบของหลังคาเรือนอิสานเป็นส่วนใหญ่ ส่วนในภาคกลาง ทุกหลังน่าจะเป็นรูปแบบของหลังคาจั่วนี้ยิ่งทางจั่วขึ้นเทียบ มีชานจั่ว และปีกนกครุ่มโดยตลอด (วิวัฒ ศรีสุริ, 2539: 408) ทั้งนี้ หลังคาจั่วปีกนก(มีชานจั่ว) เป็นลักษณะของหลังคาจั่วที่มีการยื่นชายคาปีกนก (ชานจั่ว) ของมาจากการดัดแปลง เพื่อป้องกันไม่ให้ฝนสาดเข้าหน้าต่าง หรือช่องลม (น. ณ ปีกนก, 2522: 246) ซึ่งลดคลื่น กับลักษณะของชายคาจั่วอย่างชัดเจน ขึ้นเป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมในเขตด้านที่สภาพภูมิอากาศที่มีแต่ร้อน จัดและมีฝนแรงในฤดูฝน (ศุภารักษ์ ประทุมนันท์, 2537: 33 ข้างต้นการสัมภาษณ์ วิวัฒน์ ศรีสุริ) ของอิสาน

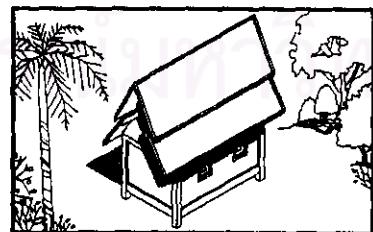
3) การซ่อนรั้นของหลังคา

การลดคลื่นหลังคา

การลดคลื่นหลังคา

การซ่อนรั้นหลังคา

ตารางที่ 8.3x-3 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกثุ่มสถาปนิกทั่วไปและกทุ่มบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของสักษณะอีสานเชิงรูปธรรมในประเทินของรูปแบบการซื้อขายหันหลังค้า

ลักษณะอีสานเชิงรูปธรรม ในประเทินทาง ๆ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสาน ของสักษณะอีสานเชิงรูปธรรม						
	กทุ่มสถาปนิกทั่วไป			กทุ่มบุคคลทั่วไป			t
	Mean,	SD,	จำนวน	Mean ₂	SD ₂	จำนวน	
● การลดหันหลังค้า	2.60	.98	3	2.40	.95	3	1.73
● การลดมุขหันหลังค้า	2.61	.95	2	2.64	.98	2	-2.24
● การซื้อขายหันหลังค้า	3.08	1.11	1	2.90	1.09	1	1.41

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกทุ่มสถาปนิกทั่วไปและกทุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของสักษณะอีสานเชิงรูปธรรมในประเทินของรูปแบบการซื้อขายหันหลังค้าโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของแต่ละประเทินที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ระดับค่าความคิดเห็นของทั้งกทุ่มสถาปนิกทั่วไปและกทุ่มบุคคลทั่วไปให้ความสำคัญที่สุด คือ การซื้อขายหันหลังค้า รองลงมา คือ การลดมุขหันหลังค้าและการลดหันหลังค้า

การทดสอบเบริชบันเดินความคิดเห็นระหว่างกทุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกทุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของสักษณะอีสานเชิงรูปธรรมในประเทินของรูปแบบการซื้อขายหันหลังค้า โดยทางสถิติตัวอย่างวิธีการ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้งกทุ่มสถาปนิกและกทุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในทุกประเทิน ดังนั้น สถาปนิกสามารถที่จะนำประเทินแนวคิดทาง ๆ มาใช้ในการพิจารณาออกแบบที่เหมาะสมต่อไป

ขอปิดรายละเอียด พบว่ารูปแบบของการซื้อขายหันหลังค้ามีค่าความเป็นอิสามากที่สุด เพราะเป็นรูปแบบของหันหลังค้าที่มีโครงสร้างเรียบง่าย ไม่ซับซ้อน และง่ายแก้การต่อเติมของอาคารตามประยोชน์ได้โดยที่เพิ่มขึ้น และลดค่าตั้งต้นกับความเห็นของ วิโรจน์ ศรีสุโกร (2539: 408) ที่ว่า จากการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการฯ ในอาคารทางพุทธศาสนา ทำให้รูปแบบของหันหลังค้าไม่นิยมลดลงหนาหน้า – หลัง นิยมทางจั่วขั้นเตี้ยมีฐานจั่วและปีกนกคุณโดยตลอด และหากมีการซื้อขายหันหลังค้าจะนิยมใช้รูปแบบของการซื้อขายหันหลังค้านอก แต่ทั้งนี้ ค่าความคิดเห็นของกทุ่มสถาปนิกทั่วไปและกทุ่มบุคคลทั่วไปต่อประเทินทั้งก่อสร้างมีระดับค่าประมาณทางค่อนข้างน้อย อาจเป็นเพราะรูปแบบของหันหลังค้าดังกล่าวซึ่งมีตัวอย่างพับเห็นได้ในมากนัก ซึ่งจะพบเห็นเฉพาะในอาคารทางพุทธศาสนาเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ค่าการรับรู้สักษณะอีสานของกทุ่มบุคคลทั่วไปคงต้องประมาณมากกว่าในมากนัก

4) การเขียนข้าวยา

ข้าวยาต้ม(≤1.00 ม.)

ข้าวยากะ(≥1.00 ม.)

ตารางที่ 6.3 ช-4 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของก่อรุ่มสถาปนิกที่ว่าไปและก่อรุ่มบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของสักษณะอิสานเรืองปูอรุณในประเทินของปูแบบการเขียนข้าวยา

สักษณะอิสานเรืองปูอรุณ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสาน						
	ของสักษณะอิสานเรืองปูอรุณ			ก่อรุ่มสถาปนิกทั่วไป		ก่อรุ่มบุคคลทั่วไป	
	Mean,	SD,	จำนวน	Mean,	SD,	จำนวน	t
● ข้าวยาต้ม(≤1.00 ม.)	2.88	2.41	2	3.20	2.39	2	-1.15
● ข้าวยากะ(≥1.00 ม.)	3.24	.88	1	3.28	1.08	1	-.35

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

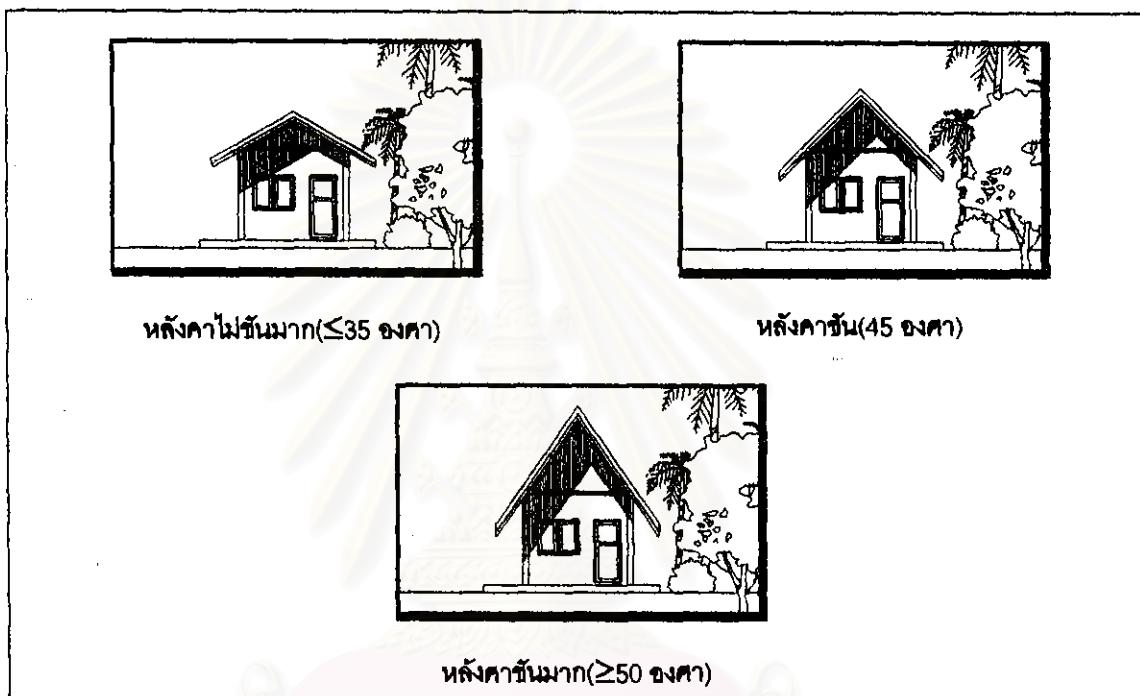
การวิเคราะห์ความคิดเห็นของก่อรุ่มสถาปนิกที่ว่าไปและก่อรุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของสักษณะอิสานเรืองปูอรุณในประเทินของปูแบบการเขียนข้าวยา โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิต ของผู้ประเมินที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ระดับค่าความคิดเห็นของห้องก่อรุ่มสถาปนิกทั่วไปและห้องก่อรุ่มบุคคลทั่วไป ให้ความสำคัญที่ต่ำ คือ ข้าวยากะ(≥1.00 ม.) รองลงมา คือ ข้าวยาต้ม(≤1.00 ม.)

การทดสอบเบริชันเพื่อความคิดเห็นระหว่างก่อรุ่มสถาปนิกที่ว่าไปกับก่อรุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของสักษณะอิสานเรืองปูอรุณในประเทินของปูแบบการเขียนข้าวยา โดยทางสถิติตัวอย่างวิธีการ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ห้องก่อรุ่มสถาปนิกและห้องก่อรุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในทุกประเทิน ดังนั้น สถาปนิกสามารถที่จะนำประเทินแบบความคิดต่าง ๆ มาใช้ในการพิจารณาออกแบบที่เหมาะสมต่อไป

อภิปภาน พบรากูปแบบของการเขียนข้าวยาความมีค่าความเป็นอิสานสูง ห้องนี้ เทคนิคปูแบบของการเขียนข้าวยา เป็นเอกลักษณ์ของสถาปนิกในเขตตัวอ่อนที่มีสภาพภูมิอากาศที่มีแต่ร้อนจัดและมีลมแรงในฤดูฝน (ทุมาศ ประมาณเดือนกรกฎาคม 2537: 33 ชั้นถึงก้าร์ฟามาซ์ วิภาวรรณ ศิริสา) ของภาคอีสาน นอกจากนี้ สักษณะสัดส่วนของตัวข้าวอาหารที่มีสักษณะเดียบแรก คุ้มเตี้ย หากเปรียบเทียบกับสัดส่วนของหลังคาที่ขึ้นยาวยา

คณูมของการทั้งหลัง ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของอาคารที่มีลักษณะเด่นดูน ไม่ใช้อาคารอิฐมิตร (บุสตี พิพัฒ์, 2539: 802-803) ซึ่งสืบพันธ์กับแนวความคิด ลักษณะนี้สืบ ตลอดจนวิถีชีวิตของชาวอีสานแบบพ่อoyพอกิน ซึ่งมีพื้นฐานมาจากลัทธิเกษตรกรรม

5) ความเข้มข้นของหลังคา

ตารางที่ 6.3x-5 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับค่าความเป็นอีสานของลักษณะอีสานเริงภูมิรามในประเด็นของรูปแบบความเข้มของหลังคา

ลักษณะอีสานเริงภูมิราม ในประเด็นต่างๆ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นอีสาน ของลักษณะอีสานเริงภูมิราม						
	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป		กลุ่มบุคคลทั่วไป		t		
	Mean ₁	SD ₁	จำนวน	Mean ₂	SD ₂	จำนวน	คำนวณ
● หลังคาไม่เข้มมาก(<=35 องศา)	2.60	1.09	2	2.94	1.05	2	-2.69*
● หลังคาเข้ม(45 องศา)	3.21	.90	1	3.21	.90	1	.00
● หลังคาเข้มมาก(>50 องศา)	2.42	1.11	3	2.80	1.17	3	-2.87*

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

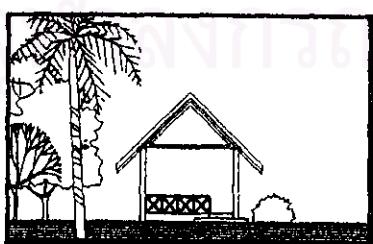
การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกุ่มสถาปนิกที่ว่าไปและกุ่มบุคคลที่ว่าไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมในประเทินของรูปแบบความชั้นหลังคา โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผลระดับความคิดเห็นของห้องกุ่มสถาปนิกที่ว่าไปและห้องกุ่มบุคคลที่ว่าไม่ให้ความสำคัญที่สุด คือ หลังคาชั้น(45 ชั้นศา) รองลงมา คือ หลังคาไม้ชั้นมาก(≤35 ชั้นศา) และหลังคาชั้น(>50 ชั้นศา)มากตามลำดับ

การทดสอบเบริชันเพื่อนความคิดเห็นระหว่างกุ่มสถาปนิกที่ว่าไปกับกุ่มบุคคลที่ว่าไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมในประเทินของรูปแบบความชั้นหลังคา โดยทางสถิติ ด้วยวิธีการ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ห้องกุ่มสถาปนิกและห้องกุ่มบุคคลที่ว่าไม่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในประเทินรูปแบบหลังคาชั้น

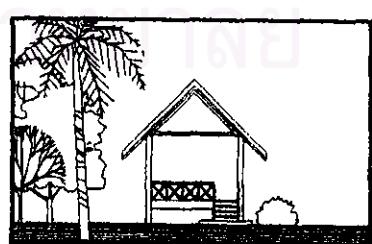
ยกเว้นในประเทิน หลังคาไม้ชั้นมากและหลังคาชั้นมาก ซึ่งค่า t-test ที่ดำเนินการได้มีค่าเท่ากับ -2.69 และ -2.87 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดให้ โดยกุ่มสถาปนิกที่ว่าไม่มีความคิดเห็นว่าประเทินรูปแบบ ตั้งแต่คร่าว มีระดับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมน้อยกว่าความคิดเห็นของกุ่มบุคคลที่ว่าไป

อภิปรายจะ พยายามรูปแบบของหลังคาชั้นเมืองที่ความเป็นอิสานมากที่สุด ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบ ความชั้นหลังคาของสถาปัตยกรรมอิสานกับสถาปัตยกรรมไทย(ภาคกลาง) สถาปัตยกรรมอิสานจะมีรูปแบบ หลังคาที่คุ้มกัดลงตัว เพื่อให้ชาบากปืนได้ยาวขึ้น ซึ่งเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศที่แฉดจัดและลมแรงในฤดูฝน และสันหลังคาเด่นทาง ไม่แข็งตัว (อธิ. เมธารัตน์ สถาปัตยศึกษาไทย 2534-2535: 39) เมื่อจากรูปแบบ สถาปัตยกรรมอิสานโดยทั่วไปจะมีขนาดเล็กกว่าทั่วไป (กิริณ ศรีสุโภ, 2536: 58) รูปแบบหลังคาจึงมีขนาดเล็ก ตามที่ตัดส่วนของอาคาร และโครงสร้างหลังคาไม้ของสถาปัตยกรรมอิสานส่วนใหญ่เป็นไม้เทง - รัง ซึ่งเป็นไม้เนื้อ ที่มีคุณสมบัติ แข็ง แห้ง ทนทานกว่าปูดง ในขณะที่สถาปัตยกรรมไทย(ภาคกลาง) หลังคาจะมีมากกว่าและ แข็งตัวกว่าชั้น

๔) ฐานภาค

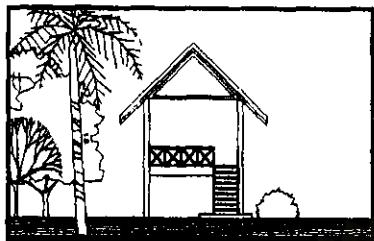

อาคารชั้นพื้น

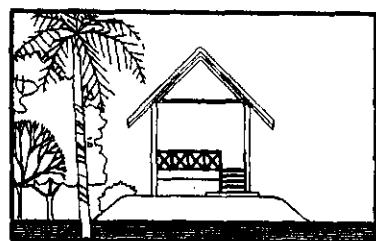

อาคารชั้นสองตัว

รายงานการ(ต่อ)

รายงานปีงบประมาณ

આર્થિક વિનામાન

ตารางที่ 6.3ข-6 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกุญแจภูมิปัญญาและกุญแจที่เกี่ยวกับค่าความ
เป็นอีตานของลักษณะอีตานเชิงภูมิปัญญาในประเทศไทยแบบฐานการ

ลักษณะอีสานเชิงปัจจุบัน ในประเด็นต่างๆ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับต่อความเป็นอีสาน ของลักษณะอีสานเชิงปัจจุบัน						
	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มนักศึกษาทั่วไป			t ค่าanova
	Mean ₁	SD ₁	สำคัญ	Mean ₂	SD ₂	สำคัญ	
● ความวางแผนพื้น	1.92	.83	4	2.58	1.08	4	-5.96*
● ความยกพื้นด้วยตัว	2.75	1.06	3	2.68	.96	3	.63
● ความยกพื้นสูง	3.62	1.07	1	3.54	1.11	1	.68
● ความวางแผนเดินดิน	3.21	1.07	2	2.96	1.04	2	-1.20

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า $t \geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกุ่มสถาปนิกทั่วไปและกุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของสังกะโนะอีกานเชิงปูชนรرمในประเทศไทย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและเกณฑ์ของแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ระดับค่าความคิดเห็นของทั้งกุ่มสถาปนิกทั่วไปและทั้งกุ่มบุคคลทั่วไปนี้ความสำคัญที่สุด คือ ขาดรายกพัฒนา รองลงมา คือ ขาดความบันเนิดนันและขาดการยกพื้นที่

การทดสอบเบรชิอันเพื่อ检验ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมในประเทินของภูมิแบบบูรณาการ โดยทางสถิติตัวอย่าง การ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและทั้งกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในประเทินภูมิแบบของข้าราชการพื้นถิ่นต่อที่ ข้าราชการพื้นถิ่น แต่ข้าราชการบ้านเมืองดิน

ยกเว้นในประเทินกฎแบบอักษรภาษาบันทีน ชื่อค่า -MoE ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ -5.98 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดไว้ โดยถือว่าเป็นการห้ามปีความคิดเห็นว่าประเทินกฎแบบสังกัดสำหรับด้านความเป็นอิสานของลักษณะอีสานเรืองประกรณ้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มนบุคคลทั่วไป

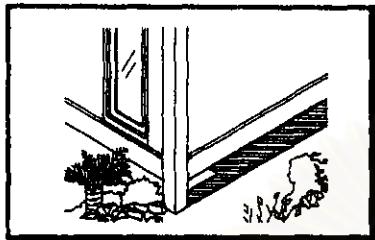
ภูมิปักษ์ชนบท พบฯกฎแบบฐานอักษรภาษาที่นี้ถูกมีค่าความเป็นอิสานมากที่สุด ทั้งนี้ เนื่องโดยทั่วไปกฎแบบของเรือนอีสานจะนิยมก่อสร้างเรือน ยกเว้นถุงหัวเสานี้จึงมีให้ถูก ตัวเรือนมีลักษณะเป็นหลังเดียว หรือหลังเดี่ยวต่อตัวข้างๆตามประไชยนี้ใช้สอยที่เพิ่มขึ้น (ธิติ เมฆรัตน์ 抜けคนฉู่ชุมวิจัย, 2534-2535: 17) และกฎแบบอักษรภาษาที่นี้ถูกสามารถใช้ให้ถูกเรียนได้ โดยเฉพาะให้ถูกของเรือนอีสานที่ใช้เป็นที่กันของลักษณะพื้นที่นี้พากผาและห้องนอนห้องน้ำทางข้างนอกห้องน้ำ แล้วบริโภคใช้ทำงานห้องน้ำห้องน้ำ เช่น ตั้งบูกห้องผู้ชาย เป็นต้น นอกจากนี้ให้พื้นบ้านทึ่งให้ห้อง เช่น ชาบะ เสียง เกรียงมือเครื่องใช้ในการทำไฟ ห่านฯ หินดาว กิตปานนท์, 2540: 79) ทั้งนี้ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันสังคมและวิถีชีวิตได้เปลี่ยนแปลงไปบ้างและให้ถูกบ้านลดความจำเป็นลง แต่ทั้งนี้ ประไชยนี้ใช้สอยของเรือนอีสานอักษรที่ยังคงอยู่ เช่น การระบายน้ำชั้นใต้อาคาร หรือการพัฒนากฎแบบเป็นมาตรฐานพื้นที่พากผ่อนเปิดโถง หรือที่อาจครก เป็นต้น

ในขณะที่กฎแบบของภาษาที่นี้ถูกนิยมตั้งแต่แรกพบเป็นส่วนใหญ่ในแบบที่มีอักษรหน้าเป็น เช่น แทนจังหวัดโดย เนื่องจากภาษาที่เขียน ทำให้ไม่สามารถเลี้ยงสัตว์ที่บริโภคให้ถูกเรียนได้ เพราะความเขียนทำให้มีกลิ่นเหม็นและขับ จึงนิยมถูกลักษณะดังนี้ให้ห้องน้ำ เช่น ไม่จำเป็นต้องทำให้ถูกสูง (ฤกษ์ บัวศรี, 2532: 63)

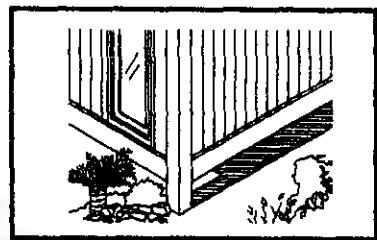
ทั้งนี้ คติในการปฏิกริยาของอีสานจะต้องมีการศึกษาถูกความถูกต้องของพื้นที่ สำคัญที่สูงหรือต่ำไปทิศไหน ที่นั้นจะเป็นมงคลหรือไม่เป็นมงคล เช่น ทิศบีบจิมสูง ทิศขาดเนยต่ำ เป็นทำเด็ต ทิศหักษิณ หรือสูง ทิศพายัพต่ำ เป็นทำเด็ต ที่นี่ทั้งสี่ด้านสูง ต่างก็ถูกต้องเมื่อมองไปว่า เป็นทำเด็ตที่มาก เป็นต้น (ปรีชา พิกุลทอง, 2540: 148) ทั้งนี้ เนื่องจากทำเด็ปถูกเรียนมาตั้งแต่ยุคโบราณหรือที่สูง ยกเว้นในทิศตะวันออกเป็นแนวสูงและทิศตะวันตกเป็นที่ต่ำไม่เหมาะสมจะเกิดขึ้นทำเด็ปถูกเรียน ทั้งนี้ เนื่องจากทำเด็ตที่ทางทิศตะวันออกเป็นแนวสูงหรือภูเขา ตัวอาคารจะไม่โดนแสงแดดในช่วงเช้า เมื่อจากโน้นเป็นแสง夕照 บนดิน ในขณะเดียวกันหากทิศตะวันตก เป็นที่ต่ำ แสงแดดที่จดของช่วงป่ายจะกระแทกบ้านอาคารโดยตรง ทำให้ตัวอาคารร้อนจนเกินไป

นอกจากนี้ภาษาที่นี้ของอีสานเป็นติดนั้น ทำให้จากการป้องและสามารถที่จะระบายอากาศได้ง่าย จึงทำให้ตัวอาคารเป็นสภาพกว่าอาคารที่พื้นที่ความติดตัน ซึ่งขับและระบายอากาศได้ยาก นอกจากนั้นงานสถาปัตยกรรมอีสานมีความสันพันธ์ใกล้ชิดกับแหล่งน้ำ ป่าสูนเรน พื้นที่ทำกิน และนิยมสร้างสถาปัตยกรรมอู่บูริเกณฑ์หินหรือเมินดิน เพื่อแก้ปัญหาเรื่องน้ำท่วมถึงในช่วงฤดูน้ำหลาก (ธิติ เมฆรัตน์ 抜けคนฉู่ชุมวิจัย, 2534 - 2535: 5) และในอีสานทางภาคใต้โดยเฉพาะกฎแบบของลิมอีสานที่นิยมทำฐานสูง ท่วมน้ำ มักก่อเป็นแบบฐานของบ้านปากพาน มีบัวคาดหัน ท้องกระดานนิยมทำกระถูก สัดส่วนดูนีกนีมีพลัง (วิโรจน์ ศรีสุโกร, 2539: 408)

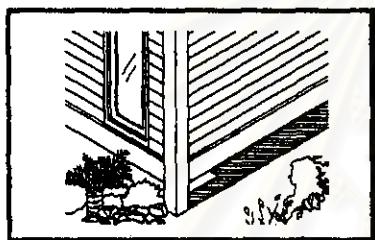
7) การเลือกใช้วัสดุผนัง

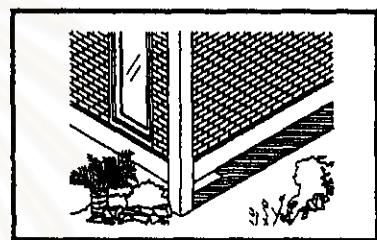
ผนังจากปูนเรียบ

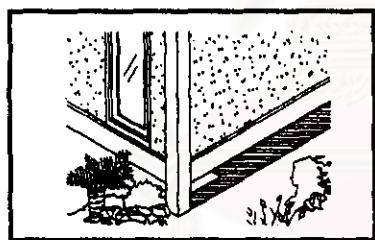
ผนังจากปูนเรียบตีเส้นแนวน้ำด้วย

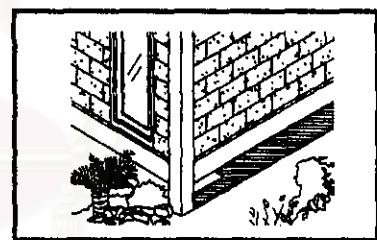
ผนังจากปูนเรียบตีเส้นแนวนอน

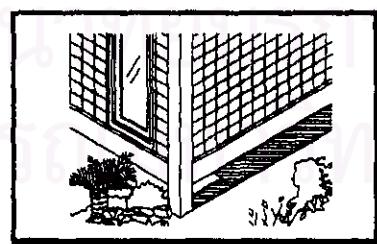
ผนังก่ออิฐทรายแน่น

ผนังก่อหินทรายสีงอก

ผนังก่อหินทรายหินชนวนขาวติดกระเบื้อง

ผนังกระเบื้องดินเผาต่างเก็บยัน

ตารางที่ 6.3x-7 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไปเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงปูชนรรมในประเด็นของการเลือกใช้รัสดุ

ลักษณะอิสานเชิงปูชนรرم ในประเด็นต่างๆ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสาน						
	ของลักษณะอิสานเชิงปูชนรرم			กลุ่มสถาปนิกทั่วไป		กลุ่มนักศึกษาทั่วไป	t
	Mean ₁	SD ₁	จำนวน	Mean ₂	SD ₂	จำนวน	
● ผู้นำชาวบ้านเรียบ	2.25	.90	7	2.60	1.04	6	-3.12*
● ผู้นำชาวบ้านเรียบตีเส้นแนวตั้ง	2.86	.98	4	2.74	1.05	5	1.08
● ผู้นำชาวบ้านเรียบตีเส้นแนวโน้ม	3.17	1.00	2	2.87	1.00	3	2.58*
● ผู้นำก่ออิฐถือปูน	2.60	.99	5	2.83	1.03	4	-1.99*
● ผู้นำกราดทรายถังน้ำ	2.34	.92	6	2.54	.82	7	-2.04*
● ผู้นำก่อหินทรายธรรมชาติและศิลาแลง	3.13	1.04	3	3.19	1.00	2	-.51
● ผู้นำกระเบื้องดินเผาต่านแก้วยัน	3.42	1.07	1	3.59	1.15	1	-1.35

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงปูชนรرم ในประเด็นของการเลือกใช้รัสดุ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและคณิตของแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ระดับค่าความคิดเห็นของทั้งกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและทั้งกลุ่มนักศึกษาทั่วไปให้ความสำคัญที่สุด คือ ผู้นำกระเบื้องดินเผาต่านแก้วยัน ในขณะที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปให้ความสำคัญของลงมา คือ ผู้นำชาวบ้านเรียบตีเส้นแนวโน้ม และผู้นำก่อหินทรายธรรมชาติและศิลาแลง แต่กลุ่มนักศึกษาทั่วไปให้ความสำคัญลงมา คือ ผู้นำก่อหินทรายธรรมชาติและศิลาแลง และผู้นำชาวบ้านเรียบตีเส้นแนวโน้ม

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงปูชนรرم ในประเด็นของการเลือกใช้รัสดุ โดยทางสถิติตัวอย่างการ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มนักศึกษาทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในประเด็นของการเลือกใช้รัสดุ คือ ผู้นำชาวบ้านเรียบตีเส้นแนวตั้ง ผู้นำก่อหินทรายธรรมชาติและศิลาแลง และผู้นำกระเบื้องดินเผาต่านแก้วยัน

ยกเว้นในประเด็นรูปแบบ ผู้นำชาวบ้านเรียบ ผู้นำชาวบ้านเรียบตีเส้นแนวโน้ม ผู้นำก่ออิฐถือปูน และผู้นำกราดทรายถังน้ำ ซึ่งค่า t-test ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ -3.12 -2.58 -1.99 และ -2.04 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดไว้ โดยกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่าประเด็นดังกล่าวมีระดับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงปูชนรرمน้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาทั่วไป ยกเว้นผู้นำชาวบ้านเรียบตีเส้นแนวโน้ม ที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า มีระดับค่าความเป็นอิสานมากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาทั่วไป

จะปะยางหด พนักงานการเดือกให้กระเบื้องดินเผาต้านเกรวี่ยนมีค่าความเสื่อมอ่อนมากที่สุด ทั้งนี้ เพราะคุณสมบัติของเนื้อกระเบื้องที่แยกจากหินทราย ขันเกิดจากคุณสมบัติของเนื้อดินต้านเกรวี่ยน จึงทำให้กระเบื้องดินเผาต้านเกรวี่ยนเป็นที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวาง และ วิมลสิทธิ์ หมายญา (2537: 62) มีความคิดเห็นว่า การประดับแนวระถ่อมที่น้ำด้วยกระเบื้องดินเผาท้องถิ่นได้กล้ายเป็นลักษณะที่หันของสถาปัตยกรรมร่วมสมัยโดยเฉพาะภูมิภาคอีสาน

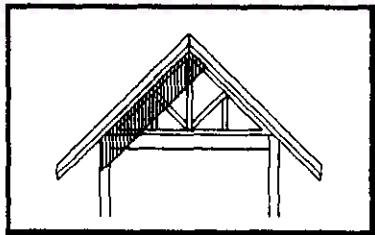
ในประเพณีผู้เชื้อชาติบุนเรียนตีเส้นแนวนอนสามารถส่องสว่างลักษณะอีสาน โดยเป็นการตีเส้นแบบลายไม้(ตีช้อนกัน) ซึ่งเป็นรูปแบบของรัศมุกที่ใช้กับสถาปัตยกรรมอีสานดั้งเดิม ระยะสอดคล้องกับความคิดเห็นของ วิมลสิทธิ์ หมายญา (2539: 48-65) ที่ว่า แนวคิดดังกล่าวเป็นลักษณะที่มีความทันสมัยด้วยเทคโนโลยีและรัศมุกที่ใช้ เพื่อเมืองท่องเที่ยวของลักษณะไทย เป็นงานสร้างสรรค์ใหม่ เป็นการติดคันใหม่ ไม่ใช่การทำตามรูปแบบเดิม หรือพยายามเอาไปแบบใหม่มาใช้ในลักษณะการปรับแต่ง เพื่อเป็นการปูรุกกันใหม่ ทั้งนี้ ความคิดเห็นในประเพณีดังกล่าว ย้อนรวมไปถึงลักษณะสถาปัตยกรรมอีสานด้วย นอกจากนี้ยังแนะนำสมกับท้องถิ่นอีสาน ที่ลักษณะภูมิอากาศที่ร้อนและเย็นจัดของอีสาน ภาร重任งานบุ่นอาจเผาก่อไว้ ดังนั้น ภาร重任งานบุ่นตีเส้นจึงสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้

สำหรับประเพณีที่หินทรายหัวติดและคิสาแห้งนั้น เป็นรัศมุกที่หาได้ในห้องถิ่น เป็นการใช้รัศมุกที่นิยมให้สอดคล้องสัมพันธ์กับหลักการขอ吉祥ที่เป็นวิทยาการชันฟ้าหน้า เพื่อเชื่อมสถานอีดีต์ให้ดีดีเมื่อกันปีช้างบันไดอย่าง新闻网 ใจวิรัตน์ เหเมียพันธ์ (2541: 63)

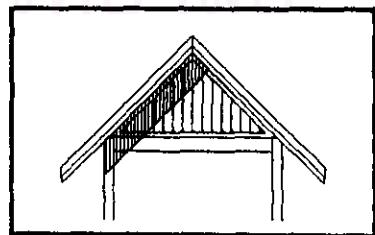
จากประเพณีดัง ๑ พนักงานรัศมุกที่หินทรายหัวติดและคิสาแห้งนั้น เป็นรัศมุกที่ห้าให้ในห้องถิ่น เป็นการใช้รัศมุกที่นิยมให้สอดคล้องสัมพันธ์กับหลักการขอ吉祥ที่เป็นวิทยาการชันฟ้าหน้า เพื่อเชื่อมสถานอีดีต์ให้ดีดี เมื่อกันปีช้างบันไดอย่าง新闻网 ใจวิรัตน์ เหเมียพันธ์ (2541: 63) สำหรับรัศมุกที่หินทรายหัวติดและคิสาแห้งนั้น จึงทำให้ค่าการรับรู้ลักษณะอีสานของห้องถูมสถาปัตยนิกร ที่ไม่ใช่สถาปัตยนิกรที่มีความรุ่มเรือง แต่เป็นสถาปัตยนิกรที่มีความรุ่มเรือง ทั้งนี้ เพราะห้องถูมบุกคลที่สอดคล้องมีความศรุนเคย และเคยมีประสบการณ์การรับรู้ลักษณะอีสานจากรัศมุกที่หินทรายหัวติดและคิสาแห้งนั้นสถาปัตยกรรมอีสานในอดีต ดังที่ วิมลสิทธิ์ หมายญา (2530: 62-63 และ 75-77) ให้ข้อมูลไว้ได้ ผลของการรับรู้มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่บุกคลรู้หรือรู้สึกมา ก่อน ซึ่งเป็นประสบการณ์ในอดีตของผู้รับรู้ ทั้งนี้ ประสบการณ์ของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้โดยสะสมสิ่งที่รับรู้เข้ามา

๘) ทรงปะกอบตกแต่งของสถาปัตยกรรม

๘.1) 椽หัวจั้ว

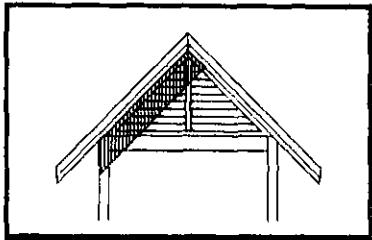

ลายไขว้โครงสร้าง(ดีกตา)

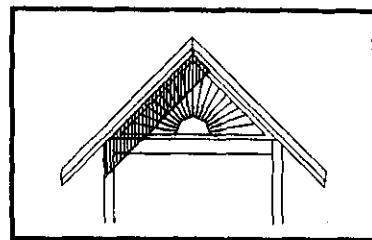

ลายไม้ตัวแนวตั้ง

ถ่ายหน้าจี้ว (ต่อ)

ลายเกล็ดในปีรีช (ไม้ตัวแนวนอน)

ลายตะเก็น หรือตาม (พระอาทิตย์)

ตารางที่ 6.3x-8.1 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไปเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมในประเด็นของภูมิแบบถ่ายหน้าจี้

ลักษณะอิสานเชิงภูมิรวม ในประเด็นต่อไปนี้	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสาน ของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวม						t	
	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มนักศึกษาทั่วไป				
	Mean ₁	SD ₁	จำนวน	Mean ₂	SD ₂	จำนวน		
● ลายไขว้โครงสร้าง(ตู้กตา)	2.65	.93	4	3.14	1.22	3	-3.93*	
● ลายไม้ตัวแนวดัง	2.80	.94	3	3.20	.92	1	-3.78*	
● ลายเกล็ดในปีรีช(ไม้ตัวแนวนอน)	3.23	.90	2	3.18	.87	2	.45	
● ลายตะเก็น หรือตาม (พระอาทิตย์)	3.66	1.21	1	2.90	1.22	4	5.39*	

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การวิเคราะห์ความคิดเห็น ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมในประเด็นของภูมิแบบถ่ายหน้าจี้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิต ของแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ระดับค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปนิ่งความสำคัญที่สุด คือ ลายตะเก็น หรือตาม (พระอาทิตย์) และกลุ่มนักศึกษาทั่วไปนิ่งความสำคัญที่สุด คือ ลายไม้ตัวแนวดัง

ในขณะที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปนิ่งความสำคัญของลงมา คือ ลายเกล็ดในปีรีช(ไม้ตัวแนวนอน) และ ลายไม้ตัวแนวดังตามลำดับ และกลุ่มนักศึกษาทั่วไปนิ่งความสำคัญของลงมา คือ ลายเกล็ดในปีรีช (ไม้ตัวแนวนอน) และลายไขว้โครงสร้าง(ตู้กตา)

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมในประเด็นของภูมิแบบถ่ายหน้าจี้ โดยทางสถิติตัวอย่าง

การ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ห้องครุ่มสถาปนิกและห้องครุ่มนบคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในประเด็นของรูปแบบลายเกล็ดในปัจจุบัน (ไม่มีตัวแปรนอน)

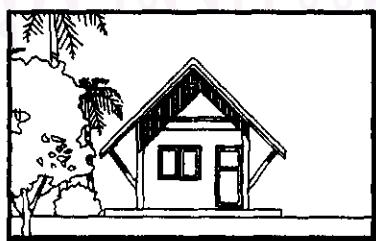
ยกเว้นในประเด็นของรูปแบบหน้าจ้าวลายโดยใช้กาวในครัว (ศูนย์กลาง) ลายไม่มีตัวแปรดัง และลายตะเก็บ หรือตาม (พระอาทิตย์) ซึ่งค่า t-test ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากัน -3.93 -3.78 และ 5.39 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดให้ โดยกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า ประเด็นของลายโดยใช้กาวในครัว (ศูนย์กลาง) และลายไม่มีตัวแปรดัง มีระดับค่าความเป็นอิสานของตัวอย่างอื่นๆ สามเชิงรุ่งเรืองน้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มนบคคลทั่วไป

ในขณะที่จ้าวลายตะเก็บ หรือตาม (พระอาทิตย์) กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า มีระดับค่าความเป็นอิสานมากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มนบคคลทั่วไป

อภิปรายผล พบว่ากลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีการยอมรับและรักบูรณา รูปแบบของจ้าวลายตะเก็บหรือตาม (พระอาทิตย์) และลายเกล็ดในปัจจุบัน (ไม่มีตัวแปรนอน) มีค่าความเป็นอิสานสูง ทั้งนี้ สอดคล้องกับความเห็นของ ชิติ เมหะสกุล (2534-2535: 39 และ 85) ที่ว่า ตัวอย่างของลักษณะหน้า (หน้าบัน) ของเรือนอิสานดังเดิมนั้น สร้างให้ญี่ปุ่นนิยมตกแต่งเป็นจ้าวลายตะเก็บ หรือตาม(พระอาทิตย์) ลายเกล็ดในปัจจุบัน(ไม่มีตัวแปรนอน) และลายไม่มีตัวแปรดัง และ กิริฒ ศรีสุโข (2539: 408) มีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ในขาดทางทุกศาสตร์นิยมทำสีหน้า (หน้าบัน) มีรายละเอียด แสดงนิยมถ่ายตาม (ตะวัน) ฝีมือประดับกระฉังเงากลม เรียก “เย่นแก้ว”

ในขณะที่กลุ่มนบคคลทั่วไปมีการยอมรับและรักบูรณาลักษณะอื่นๆ ในประเด็นดังกล่าวในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้ หมายความว่ากลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความรู้และเข้าใจในประเด็นนั้นก่อสร้างมากกว่ากลุ่มนบคคลทั่วไป เป็นเพราะกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีประสบการณ์จากสาขาอาชีพและได้รับการศึกษาทางสาขาบริษัทสถาบันชั้นนำ จึงส่งผลให้ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจในสถาบันชั้นนำสมัยแตกต่างกัน ดังที่ วิมลสิทธิ์ ธนาญา (2530: 62-63 และ 75-77) ให้อธิบายไว้ว่า เมื่อจากประสบการณ์ในอดีตของบุคคลนี้ซึ่งมีพัฒนาการอย่างยิ่งต่อกระบวนการ การรับรู้ที่เกิดขึ้น โดยผลกระทบจากการรับรู้ที่แยกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากการประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกันของบุคคล ผลกระทบจากการรับรู้มีความลับพันธ์กับสิ่งที่บุคคลรู้หรือสืบสานกันมา ก่อน ซึ่งเป็นประสบการณ์ในอดีตของผู้รับรู้ ทั้งนี้ ประสบการณ์ของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้โดยสะสมสิ่งที่รับรู้เข้ามา

8.2) ค้านทวยบริการ

คันทวย(ค้านไม้ เนื้อสัก)

คันทวยแผง(ค้านแผ่นไม้ คงกีด)

ตารางที่ 8.3x-8.2 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกثุ่มสถาปนิกทั่วไปและกทุ่มนบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมในประเทศไทยของภูมิแบบค้ำยันหลังคาก

ลักษณะอิสานเชิงภูมิรวม ในประเทศไทย	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสาน ของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวม						
	กทุ่มสถาปนิกทั่วไป			กทุ่มนบุคคลทั่วไป			t ค่านวน
	Mean, SD ₁	ลำดับ	Mean ₂ SD ₂	ลำดับ	ค่านวน		
● คันทวย(ค้ำยันไม้ เหล็ก)	3.22	.98	1	3.25	.96	1	-.30
● คันทวยแยง(ค้ำยันแยงไม้ กอนกรีต)	2.30	1.07	2	2.72	.96	2	-3.58*

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นระหว่างกทุ่มสถาปนิกทั่วไปและกทุ่มนบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมในประเทศไทยของภูมิแบบค้ำยันหลังคาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ระดับค่าความคิดเห็นของทั้งกทุ่มสถาปนิกทั่วไปและกทุ่มนบุคคลทั่วไป ให้ความสำคัญที่สุด คือ คันทวย (ค้ำยันไม้ เหล็ก) และให้ความสำคัญของลงมา คือ คันทวยแยง(ค้ำยันแยงไม้ กอนกรีต)

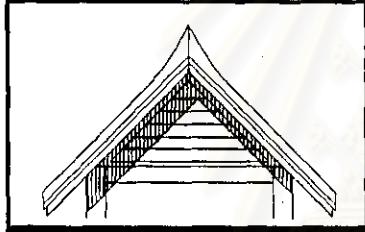
การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกทุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกทุ่มนบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมในประเทศไทยของภูมิแบบค้ำยันหลังคาก โดยทางสถิติตัวอย่าง t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้งกทุ่มสถาปนิกและกทุ่มนบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในประเทศไทยของภูมิแบบคันทวย(ค้ำยันไม้ เหล็ก)

ยกเว้นในประเทศไทยของภูมิแบบคันทวยแยง(ค้ำยันแยงไม้ กอนกรีต) ซึ่งค่า t-test ที่คำนวนได้มีค่าเท่ากับ -3.58 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดให้ โดยกทุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นต่ำกว่าคนทั่วไป มีระดับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมน้อยกว่าความคิดเห็นของกทุ่มนบุคคลทั่วไป

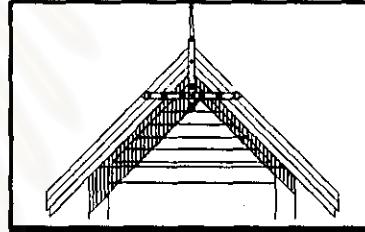
ฉบับภาษาไทย ในประเทศไทยตั้งแต่ วิไช พฤติ (, 2541: 28) มีความคิดเห็นว่า "... "คันทวย" หรือที่ชาวพื้นที่เรียกว่า "ไม้ยัน" บ้าง "ค้ำยัน" บ้าง และ "แขนนนาง" บ้าง ใช้ประยุกต์เป็นโลงสร้างอาคาร โดยยืนอยู่ไปค้ำยันส่วนเชิงชายรับหลังคาก พบว่า คันทวยในอิสานมีหลายภูมิแบบ ทั้งนี้ ทวยแยง ทวยนาค ทวยเทาพนม ทวยแขนนนาง และทวยอื่น ๆ โดยภูมิแบบทวยแยงนั้นเรียกได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของส่วนภาคตะวันออกปัจจุบันได้ชัดเจนเป็นอย่างมาก โดยช่างแบกตลาดสายส่วนใหญ่ นิยมใช้ลายก้านไม้ (ก้านแขด) ประดับลายกันแบบพื้นเมือง..."

ทั้งนี้ จากค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกที่ว่าไปและกลุ่มนักศึกษา พบว่า ต่างมีความเชื่อใจและยอมรับว่า รูปแบบของช่องคันทวย(ด้านในนี้ เหล็ก)มีค่าความเป็นอิสานมากกว่ารูปแบบช่องคันทวยแบ่ง(ด้านในนี้ คอนกรีต) อาจเป็นเพราะสถาปัตยกรรมอีสานที่มีสมัยได้รับอิทธิพลแนวความคิดจากสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ที่เน้นความลงตัวของราก รูปแบบและโครงสร้างของอาคาร โดยจะเลือกใช้รากและรูปแบบของอาคารที่ก่อสร้างและติดตั้งได้ง่าย เป็นจุดเด่นประกอบสำเร็จรูปและมีขั้นตอนมาตรฐาน นอกจากนั้นรูปแบบของคันทวยแบ่งมีตัวอย่างให้พบเห็นเฉพาะในอาคารที่ได้รับอิทธิพลอารยธรรมล้านช้าง เช่นเมืองย่างพะเพินได้ในเมืองนัก และยังสามารถพัฒนาใช้ได้กับอาคารบางประเภทเท่านั้น เช่น ในอาคารทางพุทธศาสนา เป็นต้น หรืออาจเป็นbecause กะปะชาสนพันธุ์ให้ความรู้ ความเชื่อใจเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมอีสาน ยังไม่กรรงช่วงและจริงจัง

8.3) ยอดบันชุมหลังคา

ยอดบันชุมทั่วไป

ยอดบันชุมประกอบติดด้านหน้าจ่า

ตารางที่ 6.3x-8.3 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกที่ว่าไปและกลุ่มนักศึกษาที่ว่าไปเกี่ยวกับค่าความเป็นอีสานของลักษณะอีสานเรืองรุ่งในประเทศไทยของคิชชันรูปแบบยอดบันชุมหลังคา

ลักษณะอีสานเรืองรุ่ง ในประเทศไทย	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นอีสาน ของลักษณะอีสานเรืองรุ่ง						
	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป		กลุ่มนักศึกษาทั่วไป		t ค่า t ค่า t	ค่า t	
Mean	SD	ลำดับ	Mean	SD	ลำดับ		
ยอดบันชุม(แบบ)ตามทั่วไป	2.90	.91	2	3.16	1.00	1	-2.35*
ยอดบันชุม(แบบ)ประกอบติดด้านหน้า จ่า	3.28	1.21	1	3.10	1.12	2	1.33

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกงสุ่นสถาปนิกที่ไว้ไปและกงสุ่นบุคคลที่ไว้ เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเรืองรุ่งเรืองในประเทินของค์ของรุปแบบของบ้านลงสังค่า โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย เลขคณิตของพ่อและแม่ที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ระดับค่าความคิดเห็นของกงสุ่นสถาปนิกที่ไว้ไปมีความสำคัญที่สุด คือ ยอดบัน(เย็น)ลงປะกบติดต้านหน้าซึ่ง แสดงกงสุ่นบุคคลที่ไว้ไปให้ความสำคัญกับยอดบัน(เย็น)ลงที่ไว้ไป

ในขณะที่กงสุ่นสถาปนิกที่ไว้ไปให้ความสำคัญของลงมา คือ ยอดบัน(เย็น)ลงที่ไว้ไป และกงสุ่นบุคคลที่ไว้ไปให้ความสำคัญลงมา คือ ยอดบัน(เย็น)ลงປะกบติดต้านหน้าซึ่ง

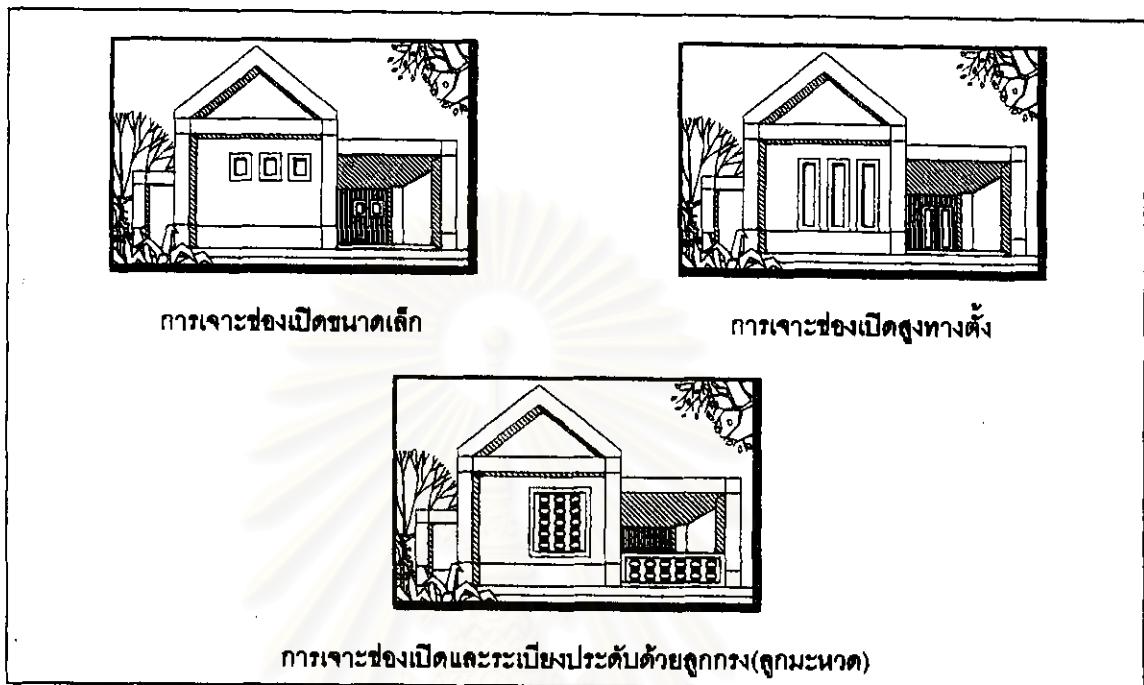
การทดสอบเบริชอนเพื่อทดสอบความคิดเห็นระหว่างกงสุ่นสถาปนิกที่ไว้ไปกับกงสุ่นบุคคลที่ไว้ไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเรืองรุ่งเรืองในประเทินของรุปแบบของบ้านลงสังค่า โดยทางสถิติตัวอย่างวิธีทาง t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า หังกงสุ่นสถาปนิกและหังกงสุ่นบุคคลที่ไว้ไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในประเทินของรุปแบบของบัน(เย็น)ลงປะกบติดต้านหน้าซึ่ง

ยกเว้นในประเทินรุปแบบของยอดบัน(เย็น)ลงที่ไว้ไป ซึ่งค่า t-test ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ -2.35 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดไว้ โดยกงสุ่นสถาปนิกที่ไว้ไปมีความคิดเห็นรุ่งเรืองมากกว่า มีระดับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเรืองรุ่งเรืองน้อยกว่าความคิดเห็นของกงสุ่นบุคคลที่ไว้ไป

ข้อป้ายนี้ ในประเทินรุปแบบของยอดบันลงสังค่า พบร่างอยครั้งที่สองคือประกอบตกแต่งของสถาบันปัจจุบันในรุปแบบของบัน(เย็น)ลงປะกบติดต้านหน้าซึ่ง ถูกยึดถือว่าเป็นเครื่องแสดงเอกลักษณ์ของอิสานโดยเฉพาะเรือนอิสาน (อธิ. เมษ Kem แสงคงดู่ร่วมวิจัย, 2534-2535: 39) และลักษณะของยอดบันลง ในสามารถสืบทราบได้แน่นอนว่าเกิดขึ้นในหมู่ใด แหล่งมีการพำนยของบันลงในเรือนกุ่นโบราณ เป็นลักษณะของยอดบันลง เสิร์ก ๆ และยอดบันลงแบบที่ไว้ไป (หรือยอดบันลงชนวนที่ทำด้วยไม้กระดานแผ่นมาตัดเป็นกราฟฟิค) สำหรับยอดบันลงชนวนไม่มีเหลี่ยมหากจะนะรัน สนนิษฐานว่าจะมีภาระงานเย็บรักภักดี 5 เมืองจากยอดบันลงชนวนนี้ นาจะประยุกต์มาจากเรือนแห่งอิทธิพิทักษ์ (อธิ. เมษ Kem แสงคงดู่ร่วมวิจัย, 2534-2535: 65)

หันนี้ พบร่างกงสุ่นสถาปนิกที่ไว้ไปรับรู้ลักษณะอิสานในประเทินดังกล่าวมากกกว่ากงสุ่นบุคคลที่ไว้ไป เป็นเพาะาะกงสุ่นสถาปนิกที่ไว้ไปมีประลักษณ์จากลักษณะเชิงพ แต่ใช้รับการศึกษาทางสาขาวิชาสถาปัตยกรรม จึงส่งผลให้ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจในสถาปัตยกรรมอิสานห่วงลงมายังตอกต่องกัน ดังที่ วิมลสิทธิ์ ธนาวงศุร (2530: 62-63 และ 75-77) ได้อธิบายให้รู้ เนื่องจากประสบการณ์ในอดีตของบุคคลมีอิทธิพลอย่างยิ่ง ต่อกระบวนการรับรู้ที่เกิดขึ้นโดยผลกระทบของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกันของบุคคล ผลกระทบของการรับรู้มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่บุคคลรู้หรือรู้สึกมาก่อน ซึ่งเป็นประสบการณ์ในอดีตของผู้รับรู้ หันนี้ ประสบการณ์ของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้โดยสะสมสิ่งที่รับรู้เข้ามา

8.4) หน้าต่างและการเจาะช่องของอาคาร

ตารางที่ 6.3x-8.4 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกุญแจสถาปนิกทั่วไปและกุญแจบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมรมในประเด็นของภูมแบบการเจาะช่องของอาคาร

ลักษณะอิสานเชิงภูมรม ในประเด็นต่างๆ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสาน ของลักษณะอิสานเชิงภูมรม						
	กุญแจสถาปนิกทั่วไป		กุญแจบุคคลทั่วไป		ค่า t		
	Mean ₁	SD ₁	จำนวน	Mean ₂	SD ₂	จำนวน	ค่า t
● การเจาะช่องเปิดขนาดเล็ก	2.45	1.00	3	2.64	1.05	3	-1.63
● การเจาะช่องเปิดสูงทางตั้ง	3.02	.96	2	2.98	.96	2	.42
● การเจาะช่องเปิดและระเบียงประดับด้วยลูกกรง(ถุงม่าน)	3.32	1.11	1	3.20	1.06	1	.96

* ถ้าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า $t \geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเริงรื่นหวานในประเพณีของบุญแบบการเจ้าซ่องเปิดของชาติ โดยพิจารณาจากสาเหตุเช่นความคิดเห็นที่เกี่ยวข้อง ประภูกร่า ระดับค่าความคิดเห็นของทั้งกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและทั้งกลุ่มนักศึกษาทั่วไปในความสำคัญที่สุด คือ การเจ้าซ่องเปิดและเปลี่ยนประดับด้วยถุงกระสอบ (ถุงมะนาด)

ในขณะที่ทั้งกุ่มสถาปนิกที่ร่วมออกแบบบุกเบิกที่ร่วมกันความสำเร็จของลงมา คือ การใช้ช่อง
เม็ดสูงทางด้าน และการใช้ช่องเม็ดสูงทางด้าน

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มนักศึกษาทั่วไป
เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของตักษณ์อิสานเชิงปูชนะ ในประเทศไทย แบบการเจาะลึกของปีตช่องชาคร
โดยทางสถิติด้วยวิธีการ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและทั้งกลุ่มนักศึกษาทั่วไปมีความ
คิดเห็นไมแตกต่างกันในทุกประเด็น ดังนั้น สถาปนิกสามารถที่จะนำประเด็นปูชนะดังกล่าว มาใช้ในการ
พิจารณาออกแบบที่เหมาะสมต่อไป

ภูมิปัญญา พบร่างการจะซ่องเปิดและจะเปี่ยมไปด้วยสุกกรง(ถูกมน้ำด้วย) และการเจาะซ่องเปิดสูงทางตั้งมีค่าความเย็นอีกมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับ จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงผลลัพธ์ที่บ่งบอกว่า การให้น้ำดื่ม ดูดน้ำ ดูดนม (2541: 51) ที่ร้าว การประดับซ่องเปิดด้วยเส้นน้ำส่างถูกมน้ำหนักน้ำ สื่อถึงสภาพปัจจัยภัยของเด็กน้ำดี ทั้งนี้ เพราะจะเป็นตัวที่ป้องกันเด็กแพ้สภาวะปัจจัยภัยกรรมของ และการเจาะซ่องเปิดสูงทางตั้ง หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “หน้าต่างซ่องลม” เป็นการเจาะซ่องแสงแบบๆ ก็จะช่วยกันมาก หัวด้านลักษณะนี้ด้านน้ำดื่มก็จะทำให้หน้าต่างมีความต่อเนื่องมากกว่าการเจาะซ่องเปิดหน้าต่างประดับด้วยสูญญากาศ ในส่วนของเด็ก วิริยะกิมมาศ (2539: 89) ชี้แจ้งไว้ว่า จะบันดาลใจจากหน้าต่างถูกกรงหินห่วงมน้ำด้วยความปราสาทให้ช่องลม(n. ณ. ปากน้ำ, 2522: 56)

หน้าต่างและการเรียกชื่อของภาษา (ต่อ)

หน้าที่ ๑๘ (ปัจจุบัน)

หน้าต่างเปิดถึงพื้น พาร์ทิชันกันดึก(ประตูบานลื่น)

ตารางที่ 6.3x-8.5 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกุ่มสถาปนิกหัวใจและกุ่มบุคคลหัวใจ เปรียบกับค่าความ
เป็นอิสานของลักษณะอีสานเชิงภูมรรมในประเทินของภูมแบบหน้าต่าง

ลักษณะอีสานเชิงภูมรรม ^{ในประเทินต่างๆ}	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสาน							t					
	ของลักษณะอีสานเชิงภูมรرم						Mean ₁	SD ₁	ตัวบัน	Mean ₂	SD ₂	ตัวบัน	ค่าanova
	กุ่มสถาปนิกหัวใจ	กุ่มบุคคลหัวใจ	Mean ₁	SD ₁	ตัวบัน	Mean ₂	SD ₂	ตัวบัน	ค่าanova				
• หน้าต่าง(ปองเจี้ยม)	3.06	.93	2	3.34	.92	1	-2.61*						
• หน้าต่างเปิดถึงพื้น พื้นห้องกันตก(ประดู่ บัง)	3.22	.94	1	3.08	1.02	2	1.23						

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกุ่มสถาปนิกหัวใจและกุ่มบุคคลหัวใจ เปรียบกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอีสานเชิงภูมรرمในประเทินของภูมแบบหน้าต่าง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและค่าเชิงตัวบัน ผู้คนประเทินที่เกี่ยวข้อง ประกอบร่วม ระดับค่าความคิดเห็นของกุ่มสถาปนิกหัวใจและกุ่มบุคคลหัวใจที่ดูด คือ หน้าต่างเปิดถึงพื้นพื้นห้องกันตก(ประดู่บัง) และกุ่มบุคคลหัวใจที่ดูด คือ หน้าต่าง(ปองเจี้ยม)

ในขณะที่กุ่มสถาปนิกหัวใจไม่ได้ความสำคัญของลงมา คือ หน้าต่าง(ปองเจี้ยม) และกุ่มบุคคลหัวใจที่ไม่ได้ความสำคัญของลงมา คือ หน้าต่างเปิดถึงพื้นพื้นห้องกันตก(ประดู่บัง)

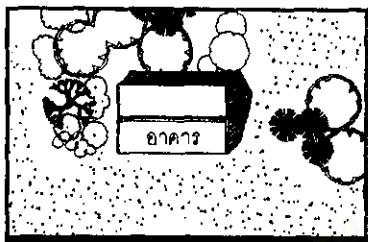
เป็นที่สังเกตพบว่า ลักษณะอีสานเชิงภูมรرمของสถาปนิกอิสานร่วมสมัย ในประเทินภูมแบบหน้าต่าง พื้นห้องทุกประเทินทั้งหน้าต่าง(ปองเจี้ยม) และทั้งหน้าต่างเปิดถึงพื้นพื้นห้องกันตก(ประดู่บัง) มีค่าความเป็นอิสานสูง สามารถที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการออกแบบสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยต่อไปได้

การทดสอบเบรชบันเดรีย์ความคิดเห็นระหว่างกุ่มสถาปนิกหัวใจและกุ่มบุคคลหัวใจ เปรียบกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอีสานเชิงภูมรرمในประเทินของภูมแบบหน้าต่าง โดยทางสถิติตัวบันวิธีการ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้งกุ่มสถาปนิกหัวใจและกุ่มบุคคลหัวใจไม่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในประเทินภูมแบบหน้าต่างเปิดถึงพื้นพื้นห้องกันตก(ประดู่บัง)

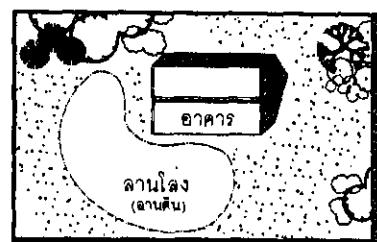
ยกเว้นในประเทินภูมแบบหน้าต่าง(ปองเจี้ยม) ซึ่งค่า t-test ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ -2.61 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดไว้ โดยกุ่มสถาปนิกหัวใจไม่มีความคิดเห็นที่ประเทินพื้นห้อง กว่า มีระดับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอีสานเชิงภูมรرمน้อยกว่าความคิดเห็นของกุ่มบุคคลหัวใจ

อภิปัชชย์ผล ในประเทินพื้นห้อง พบว่าทุกประเทินมีค่าความเป็นอิสานสูง ทั้งนี้ เท่ากับภูมแบบหน้าต่าง(ปองเจี้ยม) เมื่อลักษณะของหน้าต่างเรื่องอิสานที่มีขนาดไม่ใหญ่มากนักประมาณ 0.50×0.50 เมตร บางครั้งจะทำเป็นช่องเม็ดไม่มีบานหน้าต่าง จำกสภาพพื้นที่อิสานที่ปกติจะร้อนจัดในฤดูกาลต่างๆ การอยู่อาศัยจะใช้ได้ถูกเรื่อง ในขณะที่กล่องคันจะหนา จึงไม่จำเป็นต้องเจาะหน้าต่างให้ใหญ่ และโดยส่วนใหญ่หน้าต่าง(ปองเจี้ยม) จะเปิดออกได้กว้างมาก เพื่อแก้ไขภูมเรื่องฝนสาด (ธิติ แซ่ฟฟี่ และคณะผู้ร่วมวิจัย, 2534-2535: 60) และหน้าต่างเปิดถึงพื้นพื้นห้องกันตก (ชาวผู้ไทย เรียกประดู่บัง) นอกจากใช้เป็นช่องหน้าต่างแล้ว ยังใช้เป็นช่องสำหรับส่งและรับของข้าวไปเก็บไว้บนเรือน

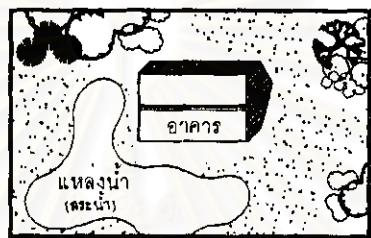
9) ความสัมพันธ์ของอาคารกับภูมิทัศน์ภายนอก

อาคารอยู่ใกล้ต้นไม้

อาคารสัมพันธ์กับถนนสีลม (ถนนสีลม)

อาคารสัมพันธ์แม่น้ำ

ตารางที่ 6.3x-9 ทางการทดสอบค่าความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกที่ว่าไปและกลุ่มบุคคลที่ไม่เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิร่วม ในประเด็นของความสัมพันธ์ของอาคารกับภูมิทัศน์ภายนอก

ลักษณะอิสานเชิงภูมิร่วม ในประเด็นต่างๆ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสาน						
	ของลักษณะอิสานเชิงภูมิร่วม			ต่อไป			
Mean ₁	SD ₁	ลำดับ	Mean ₂	SD ₂	ลำดับ	ค่า t	
● อาคารอยู่ใกล้ต้นไม้	3.28	1.00	2	3.32	1.05	2	-.34
● อาคารสัมพันธ์กับถนนสีลม (ถนนสีลม)	3.70	.83	1	3.56	.93	1	1.44
● อาคารสัมพันธ์แม่น้ำ	2.87	1.01	3	3.08	1.00	3	-1.77

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกที่ว่าไปและกลุ่มบุคคลที่ไม่เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิร่วมในประเด็นของความสัมพันธ์ของอาคารกับภูมิทัศน์ภายนอก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ระดับความคิดเห็นของทั้งกลุ่มสถาปนิกที่ว่าไปและกลุ่มบุคคลที่ว่าไปให้ความสำคัญที่สุด คือ อาคารสัมพันธ์กับถนนสีลม (ถนนสีลม) และให้ความสำคัญรองลงมา คือ อาคารอยู่ใกล้ต้นไม้และอาคารสัมพันธ์แม่น้ำตามลำดับ

การทดสอบเปรียบเทียบความติดเห็นระหว่างก่อนและหลังการปักกิ่งทั่วไป เกี่ยวกับค่าความเมินอิสานของลักษณะอีสานเชิงรุปธรรมในประเทศไทยของความสัมพันธ์ของชาคราภัยกับภูมิทัศน์ภาษา โดยทางสถิติด้วยวิธีการ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า หัวใจส่วนภายนอกและหัวใจภูมิทัศน์ไม่มีความติดเห็นไม่แตกต่างกันในทุกประเดิม ดังนั้น สถาปนิกสามารถที่จะนำประเพณีรูปแบบลงก่อสร้าง มาใช้ในการพิจารณาออกแบบที่เหมาะสมต่อไป

ข้อปะ제 พบว่าชาคราภัยกับภูมิทัศน์ของสถาปนิก (สถาบัน) มีความเมินอิสานมากที่สุด ซึ่งทดสอบกับความเห็นของ คน สมាជัง (อนุวิทย์ เจริญศุภกุล, 2531: 10) ที่ว่า สถาปัตยกรรมอีสาน มีความสัมพันธ์กับภูมิทัศน์สั่งเกตุให้จากในอาชารากษาทุกศาสตร์ พบว่าแห่งนี้ภูมิทัศน์เป็นสถาปัตยกรรมที่มีความสัมพันธ์กับภูมิทัศน์ ซึ่งเกิดจากการประเพณีการใช้สถาปัตยกรรมอีสาน และในบ้านเรือนอีกนั้นจะมีความสัมพันธ์กับภูมิทัศน์ โดยถือเป็นพื้นที่ของสถาปัตยกรรม ซึ่งทดสอบดังกล่าวว่าใช้วิธีวัดของชาวอีสานที่เห็นฐานะของสังคมเป็นสังคมเกษตรกรรม เช่น การตากแห้งผลผลิตการเกษตรฯ ผู้คนด้วยความเข้าใจที่ต้องการและกิจกรรมกลางแจ้งทั่วไป หัวใจ ถึงแม้การเปลี่ยนแปลงไปบ้าน แต่ความสัมพันธ์ของสถาปัตยกรรมกับภูมิทัศน์ของสถาปนิกจะคงอยู่ ดังนั้น จึงมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้าน แต่ความสัมพันธ์ของสถาปัตยกรรมกับภูมิทัศน์ของสถาปนิกจะคงอยู่ เช่น สถาบันฯ สถาปัตยกรรม สถาปนิก

นอกจากนี้ประเพณีในการซื้อเรือน(ครัวเรือน)ในอดีตนั้น จะต้องมีการขอโถก(โถก)ในการเลือกทำเลครัวเรือน ถึงแม้การซื้อเรือนจะมีความเชื่อทางปางกิ่งมือทิพต้องอยู่ โดยจะต้องเลือกสถานที่ที่ปลอดภัย ไม่มีหมูน ไม่ป้อ ไม่มีลมปักกิ่ง ไม่มีต้อไม้ในกรุ แต่เป็นพื้นที่ทางกุมดูดตามจันทร์ เป็นภูมิทัศน์ ตัดสีเหลืองคงน้ำ แม่น้ำป่าเข้าสู่บ้าน เป็นดูดป่าทางออก เป็นหัน (อุดม บัวครี, 2532: 61)

10) การใช้สีกับชาครา

ตารางที่ 6.3x-10 ตารางแสดงค่าความติดเห็นของก่อนและหลังการปักกิ่งทั่วไปและก่อนและหลังการเมินอิสานของลักษณะอีสานเชิงรุปธรรมในประเทศไทยของการเลือกใช้สีกับชาครา

ลักษณะอีสานเชิงรุปธรรม ในประเทศไทย	ความติดเห็นเกี่ยวกับค่าความเมินอิสาน					
	ของลักษณะอีสานเชิงรุปธรรม			Mean ₁	SD ₁	จำนวน
	ก่อน	หลัง	t			
• การเลือกใช้สีพื้นเป็นสีน้ำตาล (สีซ่อน อิฐ ดิน ดินเผา และหินทราย)	3.76	.95	2	3.88	.91	2
• ไม่เน้นหมายสี และนิยมพื้นกระเบื้องที่ เนื้อรัดๆ	4.04	.81	1	3.90	.96	1

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การวิเคราะห์ความติดเพื่อช่องกรุ่นสถาปัตยกรรมที่นำไปและก่อกรุ่นบุคคลที่ร้าวไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมในประเทินของการเลือกใช้สีกับอาคารโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผู้ทดสอบที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ระดับค่าความติดเพื่อช่องทั้งกรุ่นสถาปัตยกรรมที่นำไปและทั้งกรุ่นบุคคลที่ร้าวไปให้ความสำคัญที่สุด คือ ไม่นเน้นสายสีและนิยมสีธรรมชาติที่เนื้อรสดุ๊ ขณะให้ความสำคัญของคนมา คือ การเลือกใช้สีพื้นเป็นสีน้ำตาล (สีของอิฐ ดิน ดินเผา และหินทราย)

เป็นที่สังเกตพบว่า เอกลักษณ์ใน “เรืองภูมิรวม” ของสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัย ในประเทินการเลือกใช้สี พบร่วมกับประเทินทั้งการเลือกใช้สีพื้นเป็นสีน้ำตาล (สีของอิฐ ดิน ดินเผา และหินทราย) และการไม่นเน้นน้ำสีและนิยมสีธรรมชาติที่เนื้อรสดุ๊มีค่าความเป็นอิสานสูง สามารถที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการออกแบบสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยต่อไปได้

การทดสอบเบริอิบเพื่อทดสอบความติดเพื่อช่องกรุ่นสถาปัตยกรรมที่นำไปกับกรุ่นบุคคลที่ร้าวไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมิรวมในประเทินของการเลือกใช้สีกับอาคาร โดยทางสถิติ ตัวอย่างวิธีการ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ทั้งกรุ่นสถาปัตยกรรมและทั้งกรุ่นบุคคลที่ร้าวไปมีความติดเพื่อช่องทั้งกับในทุกประเทิน ตัวนี้ สถาปัตยกรรมที่จะนำไปประเทินแนวคิดกล่าว มาใช้ในการพัฒนาใช้ในการออกแบบสถาปัตยกรรมที่เหมาะสมต่อไป

อภิปภาคและ พบร่วมกับการเลือกใช้สีพื้นเป็นสีน้ำตาลมีค่าความเป็นอิสานสูง เพราะเป็นสีที่นิยมใช้กับสถาปัตยกรรมที่ร้าวไปในภาคอิสาน ซึ่ง อนุวิทย์ เจริญศุภฤกษ์ (2525: 35) ได้อธิบายไว้ว่า การเลือกใช้สีกับสถาปัตยกรรมในแต่ละท้องถิ่นนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับชนิยมและประเพณีที่สืบทอดกันมา และสีน้ำตาลเป็นสีที่ใกล้เคียงกับสีของรสสุธรรมชาติ เช่น สีของอิฐ ไม้ กระเบื้องดินเผา หินทราย ศิลาแลง นอกจากนี้ยังเป็นสีของสถาปัตยกรรมอิสานในอดีตที่เกิดจากการใช้รสสุธรรมชาติมาใช้ในการก่อสร้าง จึงทำให้สีอิฐลักษณะอิสานได้โดยง่าย

ทั้งนี้ ในประเทินการไม่นเน้นสายสีและนิยมสีธรรมชาติที่เนื้อรสดุ๊กับสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยนั้น ได้แสดงถึงความเห็นของ แสงอนุน พัฒนสกิร (2540: 94-95) ที่ว่า การเลือกใช้สีกับเสาสนะ (อาคารทางพุทธศาสนา) แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ สีที่ทาทับไปบนเนื้อของรสสุธรรมชาติที่ปะจำนำกับเนื้อรสดุ๊ ซึ่งสีประเภทธรรมชาติของเนื้อรสสุธรรมชาติที่ถึงแม้ว่าเนื้อของรสสุธรรมชาติไม่อาจด้านท่านเดินพื้นอาหาได้แน่น แต่จะเป็นจะต้องใช้สีป้องกัน ในการนี้เป็นนี้เจ้าจำเป็นต้องทาสีทับ แต่ควรเลือกใช้สีที่เยื่อทาแส้ว แสดงให้เห็นเมืองของรสสุธรรมชาติที่ร้าวไป ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้ความเป็นจริงของรสสุธรรมชาติได้ถูกถ่ายทอดมาบ้าง

11) ปัจจัยประกอบเพิ่มเติมต่าง ๆ ของสถาบันปัจจัยการอีสานร่วมสมัย

ตารางที่ 6.3x-11 ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกุ่มสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอีสานเชิงปูชนิยในประเทศไทยปัจจัยประกอบเพิ่มเติมต่าง ๆ

ลักษณะอีสานเชิงปูชนิย ในประเทศไทย	ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นอิสาน ของลักษณะอีสานเชิงปูชนิย						t ค่านาก	
	กุ่มสถาปัตยกรรมที่ไว้ Mean, SD, ลำดับ			กุ่มบุคคลที่ไว้ Mean ₂ , SD ₂ , ลำดับ				
	Mean	SD	ลำดับ	Mean ₂	SD ₂	ลำดับ		
● การวางแผนที่ง่ายแก่การซื้อเติม (เช่น การซื้อเติมข้าว หรือเพียง)	3.97	.85	1	4.02	.86	2	- .54	
● มีการยืนหนังคำบังเดดและฝันในทุก ๆ ชั้นของอาคาร	3.78	.95	3	3.48	.95	4	2.72*	
● การมีภาระเบ็ดและล้างไม่ลง (ตามลักษณะสังคมเกษตรกรรม)	3.91	.94	2	4.09	.91	1	-1.68	
● การเลือกใช้ลวดลายของศิลปกรรมพื้นเมืองมาประยุกต์ใช้ เช่น ลายผ้า	3.48	.97	4	3.78	.94	3	-2.77*	

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกุ่มสถาปัตยกรรมที่ไว้ไปและกุ่มบุคคลที่ไว้ไป เกี่ยวกับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอีสานเชิงปูชนิยในประเทศไทยปัจจัยประกอบเพิ่มเติมต่าง ๆ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย เครื่องนับของแต่ละปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ระดับค่าความคิดเห็นของกุ่มสถาปัตยกรรมที่ไว้ไป ให้ความสำคัญที่สุด คือ ผังเรียบง่ายแก่การซื้อเติม (เช่น การซื้อเติมข้าว หรือเพียง) และกุ่มบุคคลที่ไว้ไปในความสำคัญที่สุด คือ การมีภาระเบ็ดและล้างไม่ลง (ตามลักษณะสังคมเกษตรกรรม)

ในขณะที่กุ่มสถาปัตยกรรมที่ไว้ไปนี้ความสำคัญของลงมา คือ การมีภาระเบ็ดและล้างไม่ลง(ตามลักษณะสังคมเกษตรกรรม)มีการยืนหนังคำบังเดดและฝันในทุก ๆ ชั้นของอาคาร และการเลือกใช้ลวดลายของศิลปกรรมพื้นเมืองมาประยุกต์ใช้ เช่น ลายผ้า ในขณะที่กุ่มบุคคลที่ไว้ไปนี้ความสำคัญของลงมา คือ ผังเรียบง่ายแก่การซื้อเติม (เช่น การซื้อเติมข้าวหรือเพียง) การเลือกใช้ลวดลายของศิลปกรรมพื้นเมืองมาประยุกต์ใช้ เช่น ลายผ้า และมีการยืนหนังคำบังเดดและฝันในทุก ๆ ชั้นของอาคาร

เป็นที่สังเกตว่า เอกลักษณ์ใน “เชิงปูชนิย” ของสถาบันปัจจัยการอีสานร่วมสมัยในประเทศไทยปัจจัยประกอบเพิ่มเติมต่าง ๆ พน้ำหนักไปทางเดิน คือ ผังเรียบง่ายแก่การซื้อเติม (เช่น การซื้อเติมข้าว หรือเพียง) มีการ

บั้นหลังค้างบังแตดและฝนในทุก ๆ ชั้นของอาคาร การมีความเย็นและความโล่ง(ตามสังคมเกษตรกรรม) และการเลือกใช้สถาปัตยกรรมพื้นเมืองมาประยุกต์ใช้ เช่น ลายผ้าม่าน มีความเป็นอิสานสูง สามารถที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการออกแบบสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยต่อไปได้

การทดสอบเบริชันเพื่อบรรลุความคิดเห็นระหว่างกุญชานปิกฟ์ไปกับกุญชุมบุคคลทั่วไป โดยคำนึงถึงระดับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมรมในประเทศไทยจัดประชุมเพิ่มเติมต่อ ฯ ของสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย โดยทางสถิติตัวอย่างวิธีการ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า ห้องกุญชานปิกฟ์และห้องกุญชุมบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในประเด็นของผังเรียบง่ายแก่การต่อเติม (เช่น การต่อเติมชาน หรือเพิง) และการมีความเย็นและความโล่ง(ตามสังคมเกษตรกรรม)

ยกเว้นในประเด็นของการบันทึกค้างบังแตดและฝนในทุก ๆ ชั้นของอาคาร และการเลือกใช้สถาปัตยกรรมพื้นเมืองมาประยุกต์ใช้ เช่น ลายผ้า ซึ่งค่า t-test ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.72 และ -2.77 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดให้ โดยกุญชานปิกฟ์ไม่มีความคิดเห็นว่าประดิษฐ์ของการบันทึกค้างบังแตดและฝนในทุก ๆ ชั้นของอาคาร มีระดับค่าความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเชิงภูมรมมากกว่าความคิดเห็นของกุญชุมบุคคลทั่วไป แต่ในประเด็นการเลือกใช้สถาปัตยกรรมพื้นเมืองมาประยุกต์ใช้ เช่น ลายผ้า กุญชานปิกฟ์ทั่วไปมีความคิดเห็นว่ามีระดับค่าความเป็นอิสานน้อยกว่าความคิดเห็นของกุญชุมบุคคลทั่วไป

อภิปรายผล พบว่าลักษณะภูมรมแบบของผังเรียบง่ายแก่การต่อเติม (เช่น การต่อเติมชานหรือเพิง) มีความเป็นอิสานมากที่สุด ซึ่งทดสอบต้องกับภูมรมแบบของบ้านเรือนอีสานดั้งเดิม ที่นิยมต่อเติมตามประยิณนิใช้สอยที่เพิ่มเติมขึ้นมา เช่น เรือนแห้งขนาด ตูบต่อเล้า เป็นเรือนที่สร้างต่อเติมอิงกับเจ้าช้า (ยังช้า) ส่วนที่สร้างขึ้นเพิ่มเติมมาเรียก ตูบ โดยต่อนสังคายจากเจ้าช้าเป็นเพิง ซึ่งอีสานเรียก เทบ (หรือ เยี้ยม) และคงจะผู้ร่วมวิจัย, 2534-2535: 17-119) เพื่อใช้เป็นเรือนชนของอุกฤษฎาเป็นการช่วยครัว หลังจากนั้น เมื่อสร้างเสร็จสร้างตัวได้จะขยายขยายไปสร้างเรือนใหม่ต่อไป

ในประเด็นการมีความเย็นและความโล่ง(ตามลักษณะสังคมเกษตรกรรม)เป็นองค์ประกอบสำคัญของสถาปัตยกรรมอีสาน เพราะพื้นฐานของสังคมชาวอีสานที่เป็นสังคมเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความเย็นและความโล่ง ทั้งนี้ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันภูมรมแบบประยิณนิใช้สอยจะมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่ประยิณนิของความมีความเย็นและความโล่งยังมีความจำเป็นอยู่ เพราะสามารถพัฒนาให้กับประยิณนิให้คงอยู่ปัจจุบันได้ เช่น ที่จอดรถ ถนนเต็มอกประสงค์ เป็นต้น

สำหรับประเด็นการเลือกใช้สถาปัตยกรรมพื้นเมืองมาประยุกต์ใช้ เช่น ลายผ้า มาใช้ร่วมในงานสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยนั้น ทดสอบต้องกับความเห็นของ วิมลศิทธิ์ หมายภา (2530 : 26) ที่ว่า โดยเฉพาะอาคารที่เน้นความสำคัญทางวัฒนธรรมไทย การปลดปล่อยเครื่องประดับประดาของปางวัฒนธรรมโนดริน ไม่สามารถของตอบต่อเป้าหมายของการออกแบบในการก่อให้เกิดศูนทรัพยาพ ขั้นมีผลต่อพฤติกรรมการรับรู้ของมนุษย์ได้ โดยความเห็นในประเด็นห้องล่างที่ยอมรวมไปถึงลักษณะสถาปัตยกรรมอีสันด้วย และ กงกุช นิรัญกิจ (อุวรรณ์ เรืองสกุล, 2537: 67-69 ข้างต้นการพัฒนาสังคมเกษตรกรรม กงกุช นิรัญกิจ) ได้ให้ความคิดเห็นว่า การ

เลือกใช้ศิลปวัสดุงานหินเนื่องจากประดิษฐ์ไว้ในอาคาร เช่น ถ้วยผ้า หรือถ้วยที่ร่วมด้วยหินหัตถกรรมทางฯ นั้น สามารถเสริมสร้างความรู้สึกให้สถาปัตยกรรมได้บรรยายกาศอีสานเพิ่มมากขึ้น

๙. ศูนย์การเรียนรู้เชิงนวัตกรรมชีวภาพเชิงนามธรรมและเชิงบูรณะ

การจัดเรียนรู้ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปัตยหัวใจที่ไปและกลุ่มนักศึกษาที่มา เกี่ยวกับลักษณะชีวสถาน โดยแบ่งเป็นประเด็นการเรียนรู้เชิงน้ำที่เป็นแบบเรียนรู้เชิงบูรณะเชิงสถาปัตยกรรมชีวภาพตามร้าน กมย ได้ดังนี้

1. ลักษณะชีวภาพเชิงนามธรรม

พนักงานด้านลักษณะชีวสถานเชิงนามธรรมในประเทศไทย ที่แสดงถึงลักษณะชีวสถานที่เด่นเด่นตามลำดับ ความสำคัญจากความเน้นของกลุ่มสถาปัตยหัวใจที่ไปและกลุ่มนักศึกษาที่มา ผิดต่อไปนี้

ตารางที่ ๖.๓๔-๑ แสดงลำดับความคิดเห็นของกลุ่มสถาปัตยหัวใจที่ไปและกลุ่มนักศึกษาที่มาเกี่ยวกับความเป็นชีวสถาน ของลักษณะชีวสถานร้านสมัยเชิงนามธรรมในประเทศไทย ฯ

ลำดับที่	ความเป็นชีวสถานของลักษณะชีวสถานเชิงนามธรรม(ตามลำดับความสำคัญ)	
	กลุ่มสถาปัตยหัวใจที่ไป	กลุ่มนักศึกษาที่มา
1	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะเรียนรู้ สม lokale ไม่หนาหรา ไม่เน้น ถ้วยละเจียด “แต่งพอนขอปากหอมคอ” นากรหรือภาษาถืกหงิให้ ถ้วยด้วยแก่นช้อง สถาปัตยกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะเรียนรู้ สม lokale ไม่หนาหรา ไม่เน้น ถ้วยละเจียด “แต่งพอนขอปากหอมคอ” นากรหรือภาษาถืกหงิให้ ถ้วยด้วยแก่นช้อง สถาปัตยกรรม
2	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะที่แสดงถึงความเชื่อ叨 ป่องໄโลและ มีสักจะะ 	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะที่แสดงถึงความเชื่อ叨 ป่องໄโลและ มีสักจะะ
3	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะที่อยู่ใน “ไม่ใหญ่โตใช้อวดอิทธิพล” 	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะที่อยู่ใน “ไม่ใหญ่โตใช้อวดอิทธิพล”
4	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะที่สามารถรักษาภาระเปลี่ยนแปลงของ ธรรมชาติ หรือการเปลี่ยนที่บางส่วนของ สถาปัตยกรรมของสู่ธรรมชาติภายนอก เพื่อทำให้สามารถรับรู้ถึงแสดง ตน ผ่าน และ ชุมชนที่เปลี่ยนไปในช่วงเวลาต่างๆ ของ วัน 	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะที่แสดงถึงอิสระทางความคิด กล้า คิด กล้าทำ และคิดไม่เหมือนคนอื่นของผู้ ออกแบบ ทำให้งานสถาปัตยกรรมมีรูปแบบ จิตระ

ตารางที่ 6.3ค-1 แสดงคำตัดบัดความคิดเห็นของครุ่นลงกับปัจจัยที่ไปและก่อให้เกิดความเป็นอิสานของลักษณะอีสานร่วมสมัยเชิงนามธรรมในประเทศไทย ดังนี้

ลำดับที่	ความเป็นอิสานของลักษณะอิสานเรื่องนามธรรม(ตามลำดับความสำคัญ)	
	กลุ่มสถาปัตยกรรมท้าวไป	กลุ่มบุคคลท้าวไป
5	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะนีกนีน แข็งแรงและมีพลัง 	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะที่สามารถรับรู้การเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ หรือการเปิดพื้นที่บางส่วนของสถาปัตยกรรมของศูนย์ธรรมชาติกายนอก เพื่อทำให้สามารถรับรู้ถึงแทค สม ผัน และ อุณหภูมิที่เปลี่ยนไปในช่วงเวลาต่าง ๆ ของวัน
6	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะที่แสดงถึงอิสระทางความคิด กล้า กิต กล้าทำ และคิดไม่เหมือนคนอื่นของผู้ ออกแบบ ทำให้งานสถาปัตยกรรมมีรูปแบบ อิสระ 	<ul style="list-style-type: none"> ลักษณะนีกนีน แข็งแรงและมีพลัง

ลักษณะอีสานเริงนามธรรมที่ควรนำไปใช้ในการออกแบบ จากความคิดเห็นของกสุนสสถาปนิกที่ไป และกสุนบุคคลที่ไปมีความคิดเห็นตรงกัน คือ เอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมอีสานเป็นการพัฒนาแนวคิดและรูปแบบมาจากสถาปัตยกรรมอีสานดั้งเดิมในประเทศไทย ดังนี้ สถาปัตยกรรมอีสานความมีลักษณะเรียบง่าย ประหนัย สมกับ “มนูหรา” ไม่นเน้นรายละเอียด “พังพอนหอมปากหม้อครา” หากผู้รักษาภูมิปัญญาไทยให้ได้สายตัวแย่งของสถาปัตยกรรม เม้นความชื่อทาง สรบ ໂປງໄສและมีส์จจะ และลักษณะไม่ใหญ่โตหรือขาดอิทธิพล (ต่อมตน) ซึ่งเป็นหลักของปรัชญาตะวันออก มีพุทธศาสนาเป็นหลักยึดเหนี่ยวของจิตใจและวิถีชีวิตของชาวอีสานที่เป็นสังคมเกษตรกรรม

ส่วนປະເຕັນກາສາດອັນຫຼັກເປົ່າຍັນແປງລົງຂອງອຮຣມາຕີ ນ້ຳອກເປີດພື້ນທີ່ນາງສ່ວນຂອງສກາປັບປຸງການຂອງຄູ່ອຮຣມາຕີກາຍນອກ ເພື່ອກຳໄຟສາມາດອັນຫຼັກຝຶກແດຕ ຄນ ດັນ ແລະ ອຸນໜຸມ ທີ່ເປົ່າຍັນໄປໃນສ່ວນເວລາຕ່າງໆ ຂອງວັນ ເປັນກາໄໝຄວາມເຫັນແລະໄຟ່ມ້ອງອຮຣມາຕີ ໄນເຫັນອຮຣມາຕີເປັນສິ່ງທີ່ແປດກແຍກອອກຈາກມຸນຫຍໍ້ ແລະ ຕັກະນະນັກບົນ ແນ້ງແຮງແລະມີພັນ ສິ່ງເກີດຈາກຕັດສ່ວນສກາປັບປຸງການ ຮູ່ປົມບັນແລະການເປີດແຜຍເຫັນໂຄນສ້າງຂອງສກາປັບປຸງການຂີ່ຄານ

2. ลักษณะอิสานเริงรุ่งโรจน์

พบว่าลักษณะอีสานเชิงปัจจุบันในประดิษฐ์ทางฯ ที่แสดงลักษณะอีสานที่เด่นขึ้นตามลำดับความสำคัญ จากความเห็นของครุ่นสถาปนิกทั่วไปและครุ่นบุคคลทั่วไป มีดังต่อไปนี้

**ตารางที่ 6.3ค-2 แสดงลำดับความต้องการของกลุ่มสถาปนิกที่นำไปและกลุ่มบุคคลที่นำไปเกี่ยวกับความเป็นอิสาน
ของลักษณะอีสานท่ามสมัยเชิงรุปธรรมในประเพณีงานฯ**

ลำดับ (เรื่อง)	ลักษณะอีสานเริง รูปธรรม ในประเพณีงานฯ	ความเป็นอิสานของลักษณะอีสานเชิงรุปธรรม(ตามลำดับความสำคัญ)	
		กลุ่มสถาปนิกที่นำไป	กลุ่มบุคคลที่นำไป
1	การวางแผนและรูปแบบ อาคาร	● กลุ่มอาคารมีฐานเขื่อน	● อาคารหลังเดียวมีฐาน
2	หลังคา	● หลังคาจั่วต่อเพิง ● หลังคาจั่วปีกนก(มีฐานจั่ว)	● หลังคาจั่วปีกนก(มีฐานจั่ว) ● หลังคาจั่วมีปีกนก 4 ทิศ ● หลังคาจั่วต่อเพิง
3	การซ้อนชั้นหลังคา	● การซ้อนชั้นหลังคา	● การซ้อนชั้นหลังคา
4	ภาระยกายคา	● ภาระยกาย(>1.00 ม.)	● ภาระยกาย(>1.00 ม.)
5	ความสันขอหลังคา	● หลังคาขั้น(45 องศา)	● หลังคาขั้น(45 องศา)
6	ฐานอาคาร	● อาคารยกพื้นสูง ● อาคารวางบนเนินดิน	● อาคารยกพื้นสูง ● อาคารวางบนเนินดิน
7	การเดือยใช้รากดู	● ผนังกระเบื้องดินเผาต้าน เกวียน ● ผนังจากปูนเรียบตีเส้นแนว นอน ● ผนังก่อหินทรายธรรมชาติและ ศิลาแลง	● ผนังกระเบื้องดินเผาต้าน เกวียน ● ผนังก่อหินทรายธรรมชาติและ ศิลาแลง ● ผนังจากปูนเรียบตีเส้นแนว นอน
8	ของประกอบตกแต่งของ สถาปัตยกรรม		
	8.1) ลายหน้าจั่ว	● ลายตะเกิน หรือตาม (พระ ชาทิตย์) ● ลายเกล็ดใบปรือ (ไม้ตัวแนว นอน)	● ลายไม้ตัวแนวตั้ง ● ลายเกล็ดใบปรือ (ไม้ตัวแนว นอน)
	8.2) ค้ำยันหลังคา	● คันทวย(ค้ำยันไม้เหล็อก)	● คันทวย(ค้ำยันไม้เหล็อก)
	8.3) ยอดบันไดมหิดล	● ยอดบันได(แบน)ลมประกอบติด ด้านหน้าจั่ว	● ยอดบันได(แบน)ลมที่นำไป ● ยอดบันได(แบน)ลมประกอบติด ด้านหน้าจั่ว

ตารางที่ 8.3ค-2 แสดงถ้าตัวบ่งชี้ความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกที่ไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเทศไทย เกี่ยวกับความเป็น
ชีวิตระบบทั่วไปและภูมิปัญญาไทยในประเทศไทย

ลำดับ (เรียง)	ลักษณะอีสานเชิง ภูมิปัญญา ในประเทศไทย	ความเป็นอีสานเชิงลักษณะอีสานเชิงภูมิปัญญา (ตามถ้าตัวบ่งชี้ความสำคัญ)	
		กลุ่มสถาปนิกที่ไป	กลุ่มนักศึกษาที่ไป
	8.4) หน้าต่างและประตู เชิงช่องช่อง ขาดๆ	<ul style="list-style-type: none"> การเจาะช่องเปิดและระเบียง ประตูตัวยูกกรง(ถูก มะหาด) การเจาะช่องเปิดแนวสูงตั้ง หน้าต่างเปิดถึงพื้น พร้อมกัน ตก(ประตูบาน) หน้าต่าง(ป้องกัน) 	<ul style="list-style-type: none"> การเจาะช่องเปิดและระเบียง ประตูตัวยูกกรง(ถูก มะหาด) การเจาะช่องเปิดแนวสูงตั้ง หน้าต่าง(ป้องกัน) หน้าต่างเปิดถึงพื้น พร้อมกัน ตก(ประตูบาน)
9	ความสัมพันธ์ของอาคาร กับภูมิทัศน์ภายนอก	<ul style="list-style-type: none"> อาคารสัมพันธ์กับสถานที่ เชนประสาท (สถานที่) อาคารอยู่ใกล้ต้นไม้ 	<ul style="list-style-type: none"> อาคารสัมพันธ์กับสถานที่ เชนประสาท (สถานที่) อาคารอยู่ใกล้ต้นไม้ อาคารสัมพันธ์แน่น้ำ
10	การเลือกใช้สีกับอาคาร	<ul style="list-style-type: none"> ไม่เน้นลายสี และนิยมสี ธรรมชาติที่เนื้อรสดุ การเลือกใช้สีพื้นเป็นสีน้ำตาล (สีของดิน ดิน ดินเผา และหินทราย) 	<ul style="list-style-type: none"> ไม่เน้นลายสี และนิยมสี ธรรมชาติที่เนื้อรสดุ การเลือกใช้สีพื้นเป็นสีน้ำตาล (สีของดิน ดิน ดินเผา และหินทราย)
11	ปัจจัยภายนอกอนเพิ่มเติม ท่านๆ	<ul style="list-style-type: none"> ผังเรียบง่ายแต่การซ่อนเติม (เป็นการซ่อนเติมฐาน หรือเพิง) การเมืองงานเรื่องและสถานที่ (ตามลักษณะสังคมเกษตรกรรม) มีการซ่อนหลังคามั่นคงและ ฝัน ในทุกๆ ชั้นของอาคาร การเลือกใช้สีลายของศิลป กรรมที่นิยมมาประยุกต์ใช้ เช่น ลายผ้า 	<ul style="list-style-type: none"> การเมืองงานเรื่องและสถานที่ (ตามลักษณะสังคมเกษตรกรรม) ผังเรียบง่ายแต่การซ่อนเติม (เป็นการซ่อนเติมฐาน หรือเพิง) การเลือกใช้สีลายของศิลป กรรมที่นิยมมาประยุกต์ใช้ เช่น ลายผ้า มีการซ่อนหลังคามั่นคงและ ฝัน ในทุกๆ ชั้นของอาคาร

ลักษณะอีสานเชิงบุปผารมที่ควรนำไปใช้ในการออกแบบจากความคิดเห็นของครุ่มสถาปนิกที่นำไป
และก่อสร้างบุคคลที่ไว้ปีมีความคิดเห็นตรงกัน คือ เอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมอีสาน พบร่วมส่วนใหญ่เมืองการ
พัฒนาชุมชนมากจากสถาปัตยกรรมอีสานดั้งเดิมในประเทศไทย ฯ ดังนี้ ลักษณะของอาคารมีฐาน สันพับกับ
ฐานโครงสร้างสถาปัตยกรรมอีสานดั้งเดิม ไม่เป็นรูปแบบของสถาปัตยกรรมอีสานซึ่งสถาปัตยกรรมก่อสร้างกับวิธีชีวิตแบบ
ไทย(อีสาน) และสภาพภูมิศาสตร์ของทางภูมิศาสตร์ ทั้งนี้ โดยที่ไว้ปีลักษณะเรือนอีสานแบบดั้งเดิม ตัวเรือนมี
ลักษณะเป็นหลังเตี้ยราหื้อนลายหลังเรื่อมต่อตัวชาน อาคารยกพื้นสูง และวางบนเนินดิน เพื่อใช้ประโยชน์จาก
ใต้ดิน และป้องกันน้ำท่วมในฤดูน้ำท่วม นอกจากนั้นผู้คนอีสานเรียนรู้แก่การใช้เตินตามประเพณีใช้สอยที่
เพิ่มขึ้น

ลักษณะรูปแบบของหลังคา เป็นหลังคาจั่วสองหน้า หลังคาจั่วปีกนก(มีชานจั่ว) เป็นลักษณะของ
หลังคาเรือนส่วนใหญ่และอาคารทางศาสนาของอีสาน ซึ่งรูปแบบของหลังคาเหมาะสมแก่การต่อบริเวณและสถาปัตยกรรม
กับสถาปัตยกรรมอีสาน ทั้งนี้ รูปแบบของหลังคาจะไม่นิยมลดมุขหลังคาและการลดรั้นหลังคา
หากมีจะนิยมร้อยตับหลังคาแทน

การเลือกใช้วัสดุ พบร่วมกับเครื่องดินเผาต่างๆ เช่น ก้อนหิน หินปูน เรียนตีเส้นแนวโน้ม และหินทราย
ธรรมชาติและศิลาลงสามารถสืบทอดลักษณะอีสานได้ เพราะวัสดุดังกล่าวเป็นวัสดุที่ใช้กับสถาปัตยกรรมอีสานใน
อดีตและเลียนแบบวัสดุของสถาปัตยกรรมอีสานในอดีต นอกจากนั้นยังเป็นการเลือกใช้วัสดุและเทคโนโลยีที่
เหมาะสมที่สุด ทั้งนี้ พบร่วมกับการเลือกใช้วัสดุดังกล่าว สมดุลกับการใช้สีของอาคารที่ไม่เน้นลายสีและการ
เลือกใช้สีพื้นเป็นสีน้ำตาลซึ่งเป็นสีธรรมชาติของวัสดุ และเป็นสีใกล้เคียงกับวัสดุของสถาปัตยกรรมอีสานในอดีต

นอกจากนั้นลักษณะรูปแบบของด้านท้าย (ด้านหลัง) และการเจาะช่องเปิดและระเบียง
ประดับด้วยถุงกระดาษ (ถุงกระดาษ) ซึ่งเป็นของประดับการตกแต่งสถาปัตยกรรมอีสานดั้งเดิม โดยสามารถสืบทอด
ลักษณะอีสานได้เช่นกัน

3. ศูนย์การวิเคราะห์ความเป็นอีสานของลักษณะอีสานท่ามสมัย

จากประเพณีดั้งเดิม ที่กล่าวมาข้างต้น ให้สถาปัตยกรรมอีสานทั้งที่ดังกล่าว คือ มีลักษณะอีสานทั้ง
ในเชิงนามธรรมและเชิงบุปผารมที่สถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย โดยเป็นการพัฒนาสืบสานจากลักษณะอีสานใน
อดีตมาใช้พัฒนาแนวทางความคิดและรูปแบบของสถาปัตยกรรมอีสานท่ามสมัยในปัจจุบัน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกิจกรรมทางกายภาพที่นำไปสู่กิจกรรมนักศึกษาที่ไป เกี่ยวกับตักษณะอีสานแบ่งประเด็นการเปรียบเทียบลักษณะอีสานทั้งเชิงนามธรรมและทั้งเชิงกฎของสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย ให้ดังนี้

1. ลักษณะอีสานเชิงนามธรรม

พบว่าการรับรู้และภาระของรับตักษณะอีสานร่วมสมัยเชิงนามธรรม ระหว่างกิจกรรมนักศึกษาที่นำไปสู่กิจกรรมนักศึกษาที่ไปมีทั้งความแยกต่างกันและไม่แยกต่างกัน แบ่งออกได้ดังต่อไปนี้

1.1 รูปแบบของลักษณะอีสานเชิงนามธรรมประเทินต่าง ๆ ที่ก่อตัวมีสถาปัตยกรรมและกิจกรรมที่นำไปสู่การรับรู้ และยอมรับตักษณะอีสานร่วมสมัยเชิงนามธรรมไม่มีความแยกต่างกัน ได้แก่

- ลักษณะเรียบง่าย สมดุล ไม่หนักหนา ไม่เน้นลายละเอียด “ผ่องพอดhomปากhomคง” หากผู้รักษาภูทงให้ได้ ถ่ายถ่ายแก่นของสถาปัตยกรรม
- ลักษณะที่แสดงถึงความเรื่องดง ใบโพธิ์และน้ำตกฯ
- ลักษณะส่วนตน ไม่ใหญ่โตใช้ขาดอิทธิพล
- ลักษณะที่สามารถรับรู้การเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ หรือการเปลี่ยนที่บ้างส่วนของสถาปัตยกรรมของกิจกรรมชาติภัยนอก เพื่อทำให้สามารถรับรู้ถึงแต่ละ ตน และ ดุษฎีภัยที่เปลี่ยนไปในช่วงเวลาต่าง ๆ ของตน
- ลักษณะเป็นบืน แข็งแรงและมีพลัง

1.2 รูปแบบของลักษณะอีสานเชิงนามธรรมประเทินต่าง ๆ ที่ก่อตัวมีสถาปัตยกรรมและกิจกรรมที่นำไปสู่การรับรู้ และยอมรับตักษณะอีสานร่วมสมัยเชิงนามธรรมให้มากกว่า ได้แก่

- ลักษณะที่แสดงถึงอิสระทางความคิด กล้าคิด กล้าทำ แต่คิดไม่เหมือนคนอื่นของผู้ออกแบบ ทำให้งานสถาปัตยกรรมมีรูปแบบอิสระ

2. ลักษณะอีสานเชิงกฎของ

พบว่าการรับรู้ และภาระของรับตักษณะอีสานร่วมสมัยเชิงกฎของ ระหว่างกิจกรรมนักศึกษาที่นำไปสู่กิจกรรมนักศึกษาที่ไป มีทั้งความแยกต่างกันและไม่แยกต่างกัน แบ่งออกได้ดังต่อไปนี้

2.1 รูปแบบของลักษณะอีสานเชิงนามธรรมประเทินต่าง ๆ ที่ก่อตัวมีสถาปัตยกรรมและกิจกรรมที่นำไปสู่การรับรู้ และยอมรับตักษณะอีสานร่วมสมัยเชิงกฎของไม่มีความแยกต่างกัน ได้แก่

- การวางแผนและจัดตั้งอาคาร

- รูปแบบหลังคา
- การซ้อนชั้น
- การปืนขยาย
- ความเข้มของหลังคา
- ฐานอาคาร
- การเลือกใช้วัสดุ
- องค์ประกอบดักแห้งสถาปัตยกรรม ในประเทศไทย คือยันหลังคา หน้าต่างและประตู เช่นช่องทางอากาศ
- ความสัมพันธ์ของอาคารกับภูมิทัศน์ภายในเขต
- การใช้สีกับอาคาร
- ปัจจัยประกอบเพิ่มเติมต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมอิسلامที่สามัคคี

2.2 รูปแบบของลักษณะอิسلامเรืองน้ำของรวมประเทินต่าง ๆ ที่ก่อสร้างสถาปัตยกรรมและก่อตั้งบุคคล ที่นำไปสู่การรับรู้และยอมรับลักษณะอิسلامที่สามัคคีมีความแตกต่างกัน โดยก่อตั้งสถาปัตยกรรมที่นำไปสู่การรับรู้ และยอมรับลักษณะอิسلامที่สามัคคีได้ติดลักษณะบุคคลที่นำไป ได้แก่

- องค์ประกอบดักแห้งสถาปัตยกรรม ในประเทศไทยหลายหน้าต่างและอยู่บ้านหลังคา

3. ทฤษฎีทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับลักษณะอิسلامที่สามัคคี

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วพบว่า กลุ่มผู้เชื่อในแบบสถาปัตยกรรมที่ก่อตั้งสถาปัตยกรรมและก่อตั้งบุคคล ที่นำไปสู่ในภูมิความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะอิسلام ทั้งในเรื่องนามธรรมและเรื่องปัจจุบันของสถาปัตยกรรมอิسلام ที่สามัคคีที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ได้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ การรับรู้และการยอมรับต่อสถาปัตยกรรม อิسلامที่สามัคคีของกลุ่มสถาปัตยกรรมที่นำไปยื่นเป็นมีมากกว่าก่อตั้งบุคคลที่นำไป เพราะก่อตั้งสถาปัตยกรรมที่นำไปมีประสบการณ์จากสาขาวิชาชีพและได้รับการศึกษาทางสาขาวิชาสถาปัตยกรรม

สามารถที่จะอธิบายได้ว่า รูปแบบของสถาปัตยกรรมอิسلامที่สามัคคีทั้งในเรื่องนามธรรมและทั้งเรื่อง ปัจจุบันนั้น เกิดจากการพัฒนาใช้แนวความคิดและรูปแบบของสถาปัตยกรรมอิسلامตั้งต้น ซึ่งเกิดจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของอิسلام ซึ่งเป็นผลกระทบทางภูมิปัญญาของบริพัตรชาติ รวมถึงการเลือกเทคโนโลยี วัสดุก่อสร้างและ การตกแต่งประดับประดาที่เหมาะสมกับท้องถิ่นอิسلامและบุคคลที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเป็นที่รับรู้และยอมรับ และมีประสบการณ์ร่วมกันของสังคม ทำให้เป็นที่รุ่นเรียนของคนโดยทั่วไป ซึ่งคงข้างกับในทฤษฎีที่ว่า ผลการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างก่อตั้งบุคคลต่าง ๆ ข้อมูลมาจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ หมายฤทธิ์, 2530: 63)

ดังนั้น ลักษณะอีสานทั้งในนามธรรมและทั้งเชิงปฎิกรณ์ของสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยนั้น ในความคิดเห็นของทั้งกงสุนศ์สถาปนิกที่นำไปและทั้งกงสุนศ์บุคคลที่ไม่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ย่อมเกิดจากประสบการณ์ที่ไม่แยกต่างกัน ทั้งนี้ สถาปนิกสามารถที่จะนำลักษณะอีสานประเพณีทาง ๆ มาใช้ในการพิจารณาออกแบบที่เหมาะสมต่อไป

6.3.4 การวิเคราะห์ค่าความคิดเห็นของกงสุนศ์สถาปนิกที่นำไปและกงสุนศ์บุคคลที่นำไป เกี่ยวกับแบบโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอีสานร่วมในอนาคต

ประเด็นข้อในการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

- แนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในอนาคต
- ศรีปภาณุวิเคราะห์แนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในอนาคต

ก. แบบโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในอนาคต

ตารางที่ 6.4ก ตารางแสดงค่าความคิดเห็นของกงสุนศ์สถาปนิกที่นำไปและกงสุนศ์บุคคลที่นำไปเกี่ยวกับแบบโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในอนาคต

ประเด็นทาง ๆ ของแนวโน้มและแนวทางในการพัฒนา สถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัย	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในอนาคต					
	กงสุนศ์สถาปนิกที่นำไป Mean, SD, ตัวบัญชี		กงสุนศ์บุคคลที่นำไป Mean, SD, ตัวบัญชี		t ค่านอน	
● จะต้องสร้างจิตสำนึก ให้รู้สึกภูมิปัญญา ในการเดินทาง – รักษาธรรมชาติ ท่องถิ่นอีสานแก่ บุคคลโดยทั่วไป เช่น ไม่ควรทิ้งขยะ เเจกปะเบងของสถาปัตยกรรมไทย(ภาคกลาง) มาสร้างในภาคอีสาน	3.21 1.10 7		3.00 1.09 7		1.63	
● สถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยนี้แนวโน้ม ที่บุคคลที่นำไปให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้น	3.57 .87 5		3.53 .91 5		.39	
● สถาปัตยกรรมในอนาคต้นควรให้ ความสำคัญกับความต่อเนื่องของรูป แบบสถาปัตยกรรมในอดีตและปัจจุบัน ด้วย	4.19 .82 1		3.95 .82 2		2.52*	

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

ตารางที่ 6.4ก ตารางแสดงค่าความติดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาในนักศึกษาแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยในอนาคต

ประเด็นที่ ๗ ของแนวโน้มและแนวทางในการพัฒนา สถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัย	ความติดเห็นเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยในอนาคต						
	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มนักศึกษาทั่วไป			t
Mean, SD, ลักษณะ	Mean, SD, ลักษณะ	ค่านวณ	Mean, SD, ลักษณะ	Mean, SD, ลักษณะ	ค่านวณ	t	
● ความมีชีวิตรักษาชีวิยในการตัดสินใจ ออกแบบสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัย ในอนาคต เช่น การเปรียบเทียบความ คุ้มค่าระนองค่าใช้จ่ายที่แพงขึ้นกับ เอกลักษณ์และศักดิ์ศรีในสถาปัตยกรรม อิสาน ถึงแม้ว่าจะต้องเพิ่มค่าใช้จ่าย สร้างอาคารเพิ่มขึ้นอีกประมาณห้ายี่ดสิบ 20 ก้อน	3.42 .92 6	3.27 .88 6	1.46				
● พื้นฐานภูมิปัญญาห้องกันอิสานดั้งเดิม สามารถประยุกต์ใช้กับอาคารประยิชน์ ใช้ศรีอยสมัยใหม่และกับอาคารสูง เช่น โรงเรียน หอประชุม และในพยาบาล ฯ	3.68 1.09 4	3.86 .98 3	-1.67				
● ความสามารถในการปรับใช้กับเทคโนโลยีและ วัสดุสมัยใหม่ได้	4.02 .75 3	3.78 .91 4	2.56*				
● เอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมอิสานร่วม สมัยสามารถนำมาราบไว้ในเชิงพาณิชย์ได้ เช่น ใช้ดึงดูดนักท่องเที่ยว เป็นที่นั่น	4.12 .94 2	4.30 .87 1	-1.71				

* ค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t ≥ ± 1.96)

การวิเคราะห์ความติดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มนักศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับแนวโน้ม และแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอิสานในอนาคต โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผลต่อไปนี้ ที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า ระดับค่าความเห็นร่วมของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปให้ความสำคัญที่สุด คือ สถาปัตยกรรม ในอนาคตนั้น ควรให้ความสำคัญกับความต่อเนื่องของรูปแบบสถาปัตยกรรมในอดีตและปัจจุบันด้วย และกลุ่มนักศึกษาทั่วไปให้ความสำคัญที่สุด คือ เอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยสามารถนำมาราบไว้ในเชิงพาณิชย์ได้ เช่น ใช้ดึงดูดนักท่องเที่ยว เป็นที่นั่น

ในขณะที่กุ่มสถาปนิกทั่วไปให้ความสำคัญของลงมา คือ เอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยสามารถนำมาใช้ในเชิงพาณิชย์ได้ เช่น ใช้ดินดูดน้ำท่องเที่ยว เป็นต้น และพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นอิสาน ดังเดิมสามารถปรับใช้กับเทคโนโลยีและวัสดุสมัยใหม่ได้ และกุ่มบุคคลทั่วไปให้ความสำคัญของลงมา คือ สถาปัตยกรรมในอนาคตนั้น ควรให้ความสำคัญกับความต่อเนื่องของชุมชนแบบสถาปัตยกรรมในอดีตและปัจจุบัน ด้วย และพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นอิสานดังเดิมสามารถประยุกต์ใช้กับอาคารประจำบ้านใช้สอยสมัยใหม่และกับอาคารสูง เช่น โรงเรียน หอประชุม โรงพยาบาลได้

เมื่อที่สังเกตว่า ทั้งกุ่มสถาปนิกและทั้งกุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นที่ประตีดต่าง ๆ ว่ามีค่าความเหมาะสมต่อแนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอิสานในอนาคต ซึ่งสามารถที่จะนำแนวความคิดประตีดต่าง ๆ ดังกล่าว มาใช้ในการพัฒนาการออกแบบสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยต่อไปได้

การทดสอบเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกุ่มบุคคลทั่วไป โดยคำนึงถึงระดับค่าความเห็นด้วยของแนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอิสานในอนาคตในประตีดต่าง ๆ โดยทางสถิติตัวอย่างการ t -test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปรากฏว่า โดยส่วนใหญ่ทั้งกุ่มสถาปนิกและทั้งกุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ยกเว้นในประตีดของสถาปัตยกรรมในอนาคตนั้น ควรให้ความสำคัญกับความต่อเนื่องของชุมชนแบบสถาปัตยกรรมในอดีตและปัจจุบันด้วย และพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นอิสานดังเดิมสามารถปรับใช้กับเทคโนโลยีและวัสดุสมัยใหม่ได้ ซึ่งค่า t -test ที่คำนวณได้มีค่าเพิ่ม 2.52 และ 2.56 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดไว้ โดยกุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่าประตีดแนวความคิดทั้งสองมีระดับค่าความเห็นด้วยมากกว่าความคิดเห็นของกุ่มบุคคลทั่วไป

อภิปรายผล พบร่วมแนวโน้มและแนวทางพัฒนาสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยในอนาคตนั้น ควรให้ความสำคัญกับความต่อเนื่องของชุมชนแบบสถาปัตยกรรมในอดีตและปัจจุบัน ทั้งนี้ ทดสอบด้วยความเห็นของ Robert A.M. Stern (วิจารณ์ หมายพัพ, 2541: 63-64 ซึ่งถึง Robert A.M. Stern) ที่ว่า การออกแบบอาคารให้มีภูลักษณ์สอดคล้องกับอาคารในอดีต หรืออาคารในประวัติศาสตร์ อาคารที่มีภูลักษณ์ดังกล่าว ย่อมมีความหมายมากกว่าอาคารที่ไม่มีภูลักษณ์ทางประวัติศาสตร์ และอาคารที่ออกแบบขึ้นใหม่ในบริบทใหม่ ภูลักษณ์ของอาคารควรจะสอดคล้องกับอาคารข้างเคียง อาคารที่ออกแบบเช่นนี้ย่อมมีพลังมากกว่า อาคารที่ออกแบบโดยไม่สอดคล้องกับอาคารข้างเคียง

ในประตีดเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมอิสานร่วมสมัยสามารถนำมาใช้ในเชิงพาณิชย์ได้ เช่น ใช้ดินดูดน้ำท่องเที่ยว เป็นต้น สร้างได้จากอาคารศิลปะที่มีโครงสร้างบุรุษและอาคารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (โรงเรียน และร้านค้า) โดยชุมชนของอาคารจะเน้นความสำคัญของลักษณะอิสาน ซึ่งจะช่วยสร้างความรู้สึกที่สื่อถึงบุญราภากอิสานให้แก่นักท่องเที่ยว

ทั้งนี้ ในประเดิมที่ฐานนูนปูนถูกห้องกันขึ้นอีกสามตั้งเดินสามารถบล็อกประตูให้กับอาคารปะโยชน์ได้ ถอยคนยังไม่และกับอาคารสูง เช่น โงนแวง หรือปะซุน และโรงพยาบาล และยังสามารถปิดให้กับเทคโนโลยี และรักษาความปลอดภัยในเมืองที่นั้น สองคดล่องกับความเห็นของ วิรัตน์ เทมียานน์ (2541: 63) ที่ว่า การออกแบบสถาปัตยกรรมที่ดีนั้น คือ การประวัติยาการที่ก้าวหน้ามาปรับให้ให้เหมาะสมสมทดสอบคดล่องกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และรัฐมนตรีของแต่ละท้องที่ ฉะนั้นจึงควรที่สถาปัตยนิกรักษาสถาปัตยกรรมท้องถิ่นในแต่ละท้องที่ เพื่อที่จะได้เข้าใจวิธีชีวิตและรัฐมนตรีของที่สองคดล่องกับพื้นที่ใช้สอยของอาคาร ตลอดจนทำความเข้าใจ เทคนิคชีวิต ใช้รัฐดูพื้นบ้านที่เกี่ยวข้องกับภูมิลักษณ์ของชาติห้องกันกันให้กระช่าง นำความเข้าใจและองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษามั่น มาประเป็นพลังสร้างสรรค์ให้สองคดล่องสัมผัสรักษาการออกแบบ ที่เป็นวิทยาการชั้น ก้าวหน้า เพื่อเชื่อมสถานอตติให้ต่อเนื่องกับปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม

๒. สรุปการวิเคราะห์แนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในอนาคต

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครุ่มสถาปนิกที่ว่าไปและกับครุ่มบุคคลที่ว่าไป เกี่ยวกับแนวโน้ม และแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอีสานในอนาคต ครุ่มสถาปนิกที่ว่าไปและกับครุ่มบุคคลที่ว่าไป มีความคิดเห็นร่วมกันเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ ประเดิมพากฯ ของแนวทางการพัฒนาสถาปัตยกรรมอีสานในอนาคตที่ คำนวณมาพิจารณาในการออกแบบ คือ

จะต้องสร้างจิตสำนึก ให้รู้จักทำญี่บ่ำงุในศิลปะ-วัฒนธรรมห้องกันขึ้นอีกแบบที่บุคคลโดยทั่วไป เช่น ไม่ควรที่จะนำเอาภูมิแบบของสถาปัตยกรรมไทย(ภาคกลาง)มาสร้างในภาคอีสาน ควรให้ความสำคัญกับความต้องเนื่องของภูมิแบบสถาปัตยกรรมในอดีตและปัจจุบันด้วย ความมุ่งมั่นในการตัดสินใจออกแบบ สถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในอนาคต เช่น การเปรียบเทียบความคุ้มค่าระหว่างค่าใช้จ่ายที่แพงขึ้นกับยอดลักษณะและศักดิ์ศรีในสถาปัตยกรรมอีสาน ถึงแม้ว่าจะต้องเพิ่มค่าก่อสร้างอาคารเพิ่มขึ้นอีกประมาณร้อยละ 20 ก็ตาม นอกจากนั้นที่ฐานนูนปูนถูกห้องกันอีกสามตั้งเดินสามารถบล็อกประตูให้กับอาคารปะโยชน์ได้ถอยคนยังไม่และกับอาคารสูง เช่น โงนแวง หรือปะซุน และโรงพยาบาลได้ และสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยมีแนวโน้มที่บุคคลที่ว่าไปให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้น ซึ่งสองคดล่องกับประตูที่นั้นเองลักษณะของสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยสามารถนำมาใช้ในเชิงพาณิชย์ได้ เช่น ใช้ตั้งถูดมั่กห้องเที่ยว เป็นต้น

สำหรับการประชุมเห็นความคิดเห็นระหว่างครุ่มสถาปนิกที่ว่าไปกับครุ่มบุคคลที่ว่าไป เกี่ยวกับแนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอีสานในอนาคต ครุ่มที่ว่าไป โดยส่วนใหญ่ก็ร่วมด้วยแบบสถาปัตยกรรมที่แสดงถึงความทั้งสองก่อให้เกิดความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ยกเว้นในประเดิมของสถาบันปัตยกรรมในอนาคตนั้น การให้ความสำคัญกับความต่อเนื่องของกฎแบบสถาบันปัตยกรรมในอดีตและปัจจุบันด้วย และพื้นฐานอยู่ในปัจจุบันท่องถิ่นอีสานดังเดิมสามารถปรับใช้กับเทคโนโลยีและวัสดุสมัยใหม่ได้

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่ากตุ่นผู้ดูชอบแบบสถาปัตยกรรมทั้งกตุ่นสถาปนิกและกตุ่นบุคคล ที่ไม่มีความคิดเกี่ยวกับแนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาบันปัตยกรรมอีสานในอนาคตนั้นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ได้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ การรับรู้ ความเข้าใจและภาระของรับรองสถาบันปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยของ กตุ่นสถาปนิกที่ไปยังโน้มเนี้ยมมากกว่ากตุ่นบุคคลที่ไป เห็นได้ชัดเจนว่าสถาปนิกที่ไม่ประสบการณ์จากสาขาอาชีพ และได้รับการศึกษาทางสาขาวิชาสถาปัตยกรรม

ขอanalyse ให้ว่า แนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอีสานในอนาคตนั้น เป็นที่รับรู้ เนื้อหาและมีประสบการณ์ร่วมกันของสังคม เพาะาะการพัฒนาและแนวโน้มของสถาบันปัตยกรรมในอนาคตนี้ จะเป็นไป ในทางที่ตอบสนองทางด้านประวัติศาสตร์ด้วยเชิงต่อรองย่างเต็มที่ มีความต่อทันในแฟชั่นศุนทรียภาพ ดูมีค่าการลงทุน และเหมาะสมกับบุคคลนัยที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งทำให้เป็นที่รุ่นเดียวกันโดยทั่วไป ซึ่งตรงข้ามกับในทฤษฎีที่ว่าผลการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างกตุ่นบุคคลต่าง ๆ ย่อมมีส่วนมาจากการที่แยกต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ หมายฤทธิ์, 2530: 63)

ดังนั้น แนวโน้มและแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมอีสานร่วมสมัยในอนาคตนั้น ในความคิดเห็นของทั้งกตุ่นสถาปนิกที่ไปและกตุ่นบุคคลที่ไม่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันย่อมเกิดจากประสบการณ์ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสถาปนิกสามารถที่จะนำเสนอแบบต่าง ๆ มาใช้ในการพิจารณาของออกแบบที่เหมาะสมต่อไป

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย